İSTİHBARAT

HİLE VE OYUNLARI

İSTİHBARAT

HİLE VE OYUNLARI

Dr. Seyfi SAY

GÖKPINAR KİTAPLARI

İSTANBUL 2026

Bismillâhi’r-Rahmâni’r-Rahîm.

El-hamdu li’llâhi Rabbi’l-‘âlemîn. Ve’s-salâtü ve’s-selâmu ‘alâ Rasûlinâ Muhammedin ve ‘alâ âlihî ve sahbihî ecma’în.

İÇİNDEKİLER

CASUSLUĞA, TECESSÜSE VE RÖNTGENCİLİĞE DAİR **5**

ŞEYTANIN AVANESİNİN DİNLEMELERİ, AJANLARI, BÖCEKLERİ VS. VARDIR.. MÜMİNİN DE ŞAŞMAZ FİRASETİ.. **7**

BÜYÜKLÜK İDDİASI VE İSTİHBARATÇILIĞIN TUZAK, ŞANTAJ VE KONTROL MERAKI **9**

PARALEL OLMAYAN YAPILAR DA BÖYLE ÇALIŞIYOR KARDEŞ **12**

“CASUS, O İDİ” **17**

"DAVUNCU BİZE BUHRAN İMİŞ" KONUŞUYOR: BİZİ SALÇA YAPARLAR! **24**

PROF. HAYRETTİN KARAMAN'I KİMLER ÖLDÜRMEK İSTEMİŞ OLABİLİR? **33**

BİR SURİYE GAZİSİ: ÜMİT ÖZDAĞ **52**

KOMPLO “TEORİ”Sİ DEĞİL, İSTİHBARAT “YASA”SI **60**

BAYAT OPERASYON **82**

CHARLIE'YE MELEKLER, NUH'A KELEKLER **87**

HİRANUR VAKFI OLAYI BİR KUMPAS MI (KUMPAS BİR TEK ERGENEKON'DAN YANA MI DÜŞER USTA)? **93**

MAKBUL KUMPAS **105**

ANLATILAMAYAN **109**

İSKENDERPAŞA CEMAATİ, TAĞUT, FETÖ, VE DERİN OYUNLAR **116**

"SANA DARBENİN YOLLARI, BANA SORUŞTURMA KURŞUNLARI" **128**

DAHLEDEN DİNİMİZE BARİ MÜSELMAN OLSA **139**

2011 YILINDA YAPTIĞIMIZ "ZORUNLU BİR AÇIKLAMA" **144**

CÜMLENİN MAKSUDU BİR AMMA… **151**

PSİKOLOJİK SAVAŞ, GİZLİ SERVİSLER VE ÜNİVERSİTELERDE OYNANAN DERİN(LİKSİZ) KOMEDYALAR **163**

GİZLİ SERVİSLERİN "ZEKÂ" VE "TECRÜBE"Sİ **173**

NASIL SÖYLEMELİDİR? **175**

YUSUF KAPLAN, AYAKTA UYUYORSUN! YA DA MİLLETİ UYUTMAYA ÇALIŞIYORSUN **177**

FUAT AVNİ KİM? **180**

BÖYLE OLACAĞI BELLİYDİ **186**

BU NASIL BİR MUSİBETMİŞ ARKADAŞ! **208**

ŞİFRE VE KRİPTO **221**

MİT DE BÖYLE Mİ ÇALIŞIYOR? **226**

FUAT UĞUR ŞUNU DA AÇIKLAR MI: “TARDAKİ TAVUKLAR”IN SUÇ İŞLEMELERİNİ BEKLEYEN “DEVLET”, SUÇLU OLSUNLAR DİYE TUZAK DA KURAR MI? **232**

KUNG FU SİYASÎ BİLGELİĞİ: ALMANYA’DAKİ KÖKSÜZ **238**

“KAFDAĞINI ASSALAR BELKİ ÇEKER DE BİR KIL / BU İFRİTTEN SUALİN KILINI ÇEKMEZ AKIL” **242**

DERİN ODAĞIN ŞEYHİNİ DERİNLER DE KURTARAMAZ **246**

KILCAL DAMARLARDAKİ VATANSÖVERLİK VE VATANDAŞDÖVERLİK **251**

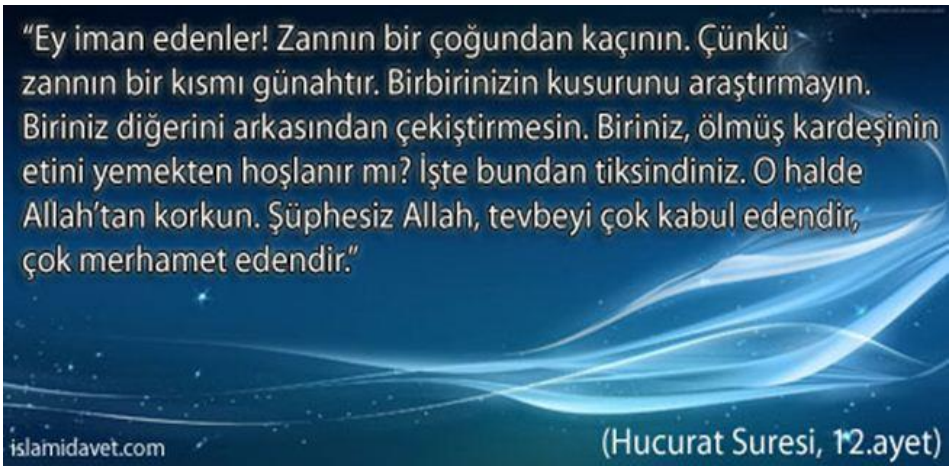

CASUSLUĞA, TECESSÜSE VE RÖNTGENCİLİĞE DAİR

"Ey iman edenler! Zannın birçoğundan sakının. Çünkü **zannın bir kısmı günahtır**. **Birbirinizin kusurlarını ve mahremiyetlerini araştırmayın (tecessüsten/casusluktan uzak durun)**. Birbirinizin gıybetini yapmayın. Herhangi biriniz ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? İşte bundan tiksindiniz! Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah tövbeyi çok kabul edendir, çok merhamet edendir."

(Hucurât, 49/12)

*

Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki:

"Azîmetleri yerine getirin ve ruhsatları da kabul edin (Din kolaylıktır, icabında faydalanın). **İnsanları bırakın (gizli hallerini ve ayıplarını araştırmayın, durup dururken onlarla uğraşmayın).** Onlara böyle yapmanız sizin için yeterlidir (şerlerinden emin olursunuz, aksi takdirde onlarla başınız belaya girer)."

(***Ramûz el-Ehâdîs***, 22/11)

“Allah’ın kullarına eza etmeyin. Onları ayıplamayın ve gizli ayıplarını aramayın. Zira **kim müslüman kardeşinin ayıbını ararsa Allah da onun ayıbını arar**. Hatta öyle ki, evinden çıkmasa da onu rezil eder.”

(***Râmûz el-Ehâdîs***, 465/4)

*

Allahu Teala, emrindeki istihbarat teşkilatları ile herkesin ayıbının peşine düşen, **şantaj** yapmak için malzeme arayanları, bütün “**sağır oda**”larına, “**kriptolu telefonları**”na rağmen, tüm dünyaya rezil eder.

Daha alt düzeydeki “bohçacı kadın” karakterli istihbarat meraklılarının da akıbeti rezillikten başka birşey olmaz. Çünkü Allahu Teala, Resulü’nü yalancı çıkarmaz.

Epstein rezaleti ortada.

ŞEYTANIN AVANESİNİN DİNLEMELERİ, AJANLARI, BÖCEKLERİ VS. VARDIR.. MÜMİNİN DE ŞAŞMAZ FİRASETİ..

"Müminin firasetinden sakının!. Çünkü o Allah'ın nuruyla bakar."

(***Tirmizî***, Tefsiru'l-Kur'an, 16,)

*

"**Bir kul, bir gizli iş yaparsa, Allah (z. c. hz.) ona öyle bir elbise giydirir ki, o iş hayırlı ise o da hayırlı, şerli ise şerlidir (dışına yansır)."**

(***Râmûz el-Ehâdîs***, 370/13)

*

Bediüzzaman'dan:

“Halbuki, benim gibi asabî ve اِنَّمَا الْحِيلَةُ فِى تَرْكِ الْحِيَلِ (Gerçek hile, hilelerin terkindedir) düsturuyla, en büyük hileyi hilesizlikte bulan pervâsız, alâkasız bir insanın, değil sekiz sene, sekiz gün bir fikri gizli kalmaz.”

(***Mektûbat***, 16. Mektup)

*

En ummadığın keşf eder esrâr-ı derûnun,

Sen herkesi kör, âlemi sersem mi sanırsın?

Ziya Paşa

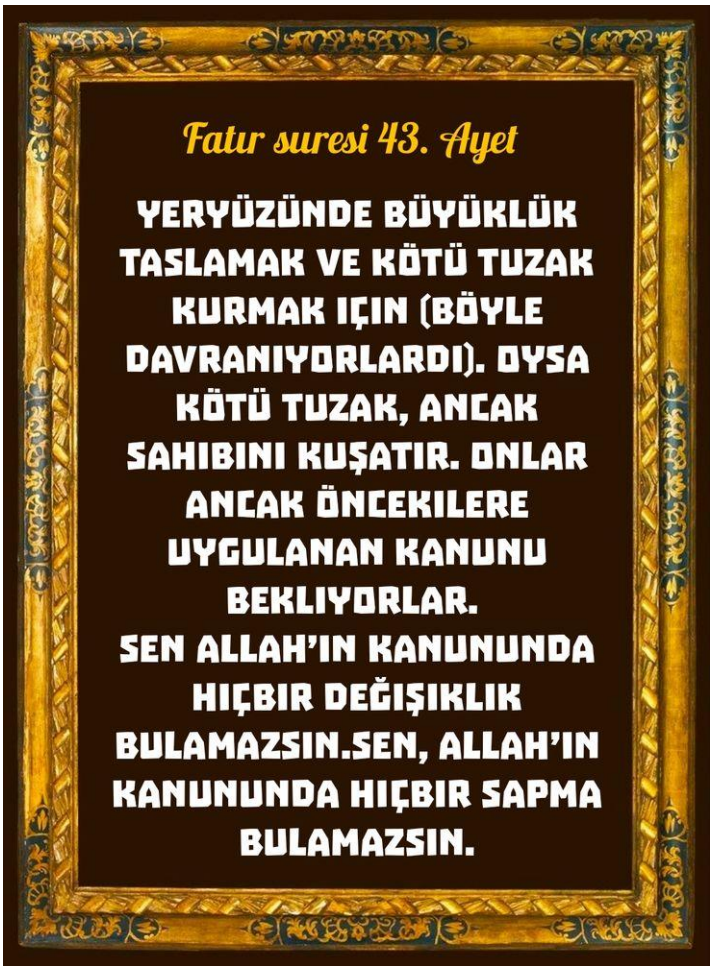

BÜYÜKLÜK İDDİASI VE İSTİHBARATÇILIĞIN TUZAK, ŞANTAJ VE KONTROL MERAKI

“(Müşriklerin Allah’a ortak koşup O’nun değil kullarının hükmüne tabi olmaları) **yeryüzünde büyüklük taslamaktan** ve kötü tuzak kurmaktan (dolayıdır). **Hâlbuki kötü tuzak, ancak sâhibine dolanır.** O hâlde, öncekilere tatbîk edilen kanundan (*sünnetullah*) başkasını mı bekliyorlar? Allah’ın kanununda aslâ bir değişme bulamazsın! Ve Allah’ın kanununda aslâ bir sapma bulamazsın!”

(Fatır, 35/43)

Şu **FETÖ** meselesinin esası aslında bundan ibarettir.

Türkiye'nin "derin devleti" ya da "rejimperestleri",
Türkiye'deki **Şeriatçi** kitleyi **devletçi/devletperest/ devlete tapıcı** hale getirmek, onları **"devleti Allahu Teala'ya ortak koşan müşrik bir kitle"**ye dönüştürmek için bu FETÖ'yü ortaya çıkardılar ve **devletin bütün kurumlarının** onları desteklemesini sağladılar.

Bu müşriklik tespiti bazılarının zoruna gidebilir, onlara tavsiyemiz, FETÖ için **Cumhurbaşkanı**'nın neler söylediğini, **gazeteler**de neler yazıldığını, cuma **hutbe**lerinde onlar için hangi nitelemelerin yapıldığını hatırlamalarıdır.

İslam söz konusu olduğunda devletin bir çöp kadar bile kıymeti olamaz.

Devlet (yöneteni ve yönetileniyle halk) , *Kur'an* ve Sünnet'e uymak zorundadır.

Kur'an ve Sünnet'in yorumu "**beşer ürünü**" devlete uydurulamaz.

Bu, kendi kendine tapınmadır. Heva ve hevesini tanrı edinmedir.

*

Sen İslam'ı bozmak için bunu yaparsan, bugün senin için ***Kur'an*** ve Sünnet'in yorumunu tahrif eden adam, senden daha güçlüsünün, seninkinden daha büyük vaatleriyle karşılaştığında, seni hemen satar.

Fethullah seninle anlaşabildiğine göre, ABD ile de anlaşır. Bu kadar basit.

FETÖ, "derin devlet"in kendi kazdığı kuyuya düşmesi olayının adıdır.

Aynı şey, **PKK** için de söz konusudur.

*

Ayet-i kerîmede bildirildiği üzere, kötü tuzak kurmaya, **büyüklük taslama** eşlik etmektedir.

Aklı başında olan, ***Kur'an***'ı anlayan, kendini bilen, Rabbini ve nefsini tanıyan, "**Büyük Türkiye bilmem ne**" diye konuşmaz.

Bu büyüklük ve özgüven edebiyatı başınıza çook iş açar.

PARALEL OLMAYAN YAPILAR DA BÖYLE ÇALIŞIYOR KARDEŞ

Yeni Akit gazetesi, 24 Haziran 2014 tarihli sayısında, **"Paralel yapının nasıl çalıştığını deşifre eden KORKUNÇ İFŞAAT"** başlığı ile, haftalık **Doğruhaber** gazetesinden bir alıntı yapmıştı.

İsminin baş harfleri A. Ö. olan bir gencin ifşaatlarına yer veriliyordu.

İstihbaratçı oldukları anlaşılan birileriyle olan üç yıllık maceralarını anlatıyordu.

Bazı "yapı"ların sızma taktiklerinin **bir kısmını** A. Ö.'nün ifşaatlarında görmek mümkün:

> … Benimle **abi diye tanıştırılanlar** bir gün beni Florya Sosyal Tesisler'ine çağırdılar. Ben gelmeyeceğimi söyledim. *"Siz bana böyle sorular sorduğunuz için sizinle görüşmeyeceğim"* dedim. Bana "*Söz bir daha böyle*

sorular sormayacağız, özel bir şey konuşacağız" dediler. Ben de bunun üzerine gittim. Zübeyir, bana *"Senin sevgilin var mı? Ailenin baktığı kimse var mı?"* diye soru sordu. Ben de *"Hayır"* dedim. *"Birbirimizi kandırmayalım, gerçek konumuza gelelim.* ***Sana bir görev teklifimiz var****"* dedi.

"Bak bu görev herkese nasip olmaz! Milyonda bir insana nasip olur" dedi. "Bizim senin yardımına ihtiyacımız var."

Ben de, "Allah rızası içinse size elimden gelen her türlü yardımı yaparım" dedim.

"Biz senden tek bir şey istiyoruz" dedi. Ondan önce bana "Senin hayal edip de ulaşamadığın bir şey var mı?" diye sordu.

Ben de "Çok" dedim. Önüme bir kâğıt bırakıp "**İstediğini** yaz, her şeyi **yapacağız**. Bu teklifi senden başka kimseye yapmadık" dedi.

VATAN VE MİLLET İÇİN BUNU YAP!

Ondan sonra bana *"Fatih'teki* ***M…. C…. adlı derneğe git****"* dediler. Bana, "*Sen değerini bilmiyorsun. Bu camiadan önemli kişilerle* ***akrabalığın var****. Güçlü referansların var. Oraya gitmeni istiyoruz*" dedi.

"Oraya gidip ne yapacağım?" dedim. "*Oraya gidip maneviyatını kuvvetlendireceksin*" dedi. "*Böyle bir şey istiyorsanız yaparım*" dedim.

"Bilmen gereken bir şey var. Bunların içine girmiş ***dini istismar eden*** *bazı kişiler var. Bunlar orada ne yapıyorlar, ne ediyorlar,* ***bize öğren****. Sen oraya gideceksin, hiçbir şey yapmayacaksın. Onlardan hiçbir* ***görev isteme. Onlar sana görev versin.*** *Onlar bir etkinlik için para toplayınca senden* ***yüz isterlerse iki yüz ver. En fedakârları*** *hep* ***sen*** *ol. Orada otur,* ***sana verilen görevi en iyi şekilde yap.*** *Kim kiminle görüşüyor. Kiminle irtibatı var,*

*onu **öğren**. Kim kiminle gizli konuşuyor, bunları öğren. Tanımadığın kişilerle **tanış**. Hepsini **telefon numarasını alarak** telefonuna kaydet. **Samimiyet** kurup kendini **sevdir**. Onların içindeki istismarcılara işkence de yapsan konuşmazlar. Ama senin gibi vatanını milletini seven insanlar bunları **dinleyerek çözebilir**. Sakın onlara **hiçbir soru sorma**. Sen soru sorma her şeyi **kendiliğinden** öğrenirsin."*

"HİZMET İÇİN BABAMI BİLE VURURUM" DEDİ!

*"**Her hafta gitme** derneğe, **yavaş yavaş** kendini **alıştır**. **Bir hizmet olunca sen koş**. **Çay dağıtılınca sen koş**. Korkma sana bir şey yapmazlar en çok seni derneklerinden kovarlar. Fatih'teki derneğe birini gönderdik. Hiçbir şey yapmadan onu kovdular."*

Zübeyir, "*Ben hizmet için babamı bile vururum*" dedi. Ben de "*İslam adam öldür demiyor*" dedim.

*"Bu basit görev için seni **hiçbir risk**e atmıyoruz. Bir şey olursa **devlet senin arkanda** olacak. Maddi manevi **ne sıkıntın varsa** devlet senin **yanında** olacak. **Benden önce devlet** sana bakacak. Biz **her şeyden haberdarız**. Bazı noktalarda biz senden **teyit amaçlı** bilgi istiyoruz. Kendini kanıtlaman için sana 'git birilerini vur' da **demiyoruz**. **Devlet çok sabırlıdır, bekler**. Sen sadece orada otur, konuşulanları duy. Biz **Allah rızası için** senden yardım istiyoruz. Bu bir hizmettir. **Biz bunlara karşı***

değiliz. İçlerindeki istismarcı insanları ortaya çıkarmak istiyoruz. *Bunlar kötü insanlar değil."*

Ben bu teklifleri kabul etmeyeceğimi söyledim. Onların gerçek yüzlerini anlatan bir mektup yazıp onlara verdim. "*Bu mektubu okuyun*" dedim. "*Biraz düşün, hemen karar verme. Biz tekrar seninle irtibata geçeceğiz*."

Ben, "*Bir daha beni aramayın*" dedim. "*İlerde biz değil, senin karşına daha iyi insanlar çıkabilir*" dedi Zübeyir.

SON GÖRÜŞMEYİ MEZARLIKTA YAPTILAR

En son 2014 Mayıs ayının sonunda yine beni aradılar, "*Görüşelim, özel bir şey konuşalım*" dediler. Beni Topkapı'da, Menderes ve Özal'ın bulunduğu mezarlığa götürdüler.

Ümit, "*Dünya fanidir, bazı insanlar yaşıyor, bazı insanlar ölüyor*" dedi. "*Sekiz kişilik bir grup olarak senin* ***yazdıklarını değerlendirdik***. *Senden bir isteğimiz var. Bize son bir kıyak yap, seninle konuştuklarımız aramızda sır kalsın. Ne sen bizi tanıdın, ne biz seni tanıdık,* ***ölene kadar bunu kimseye anlatma****. Biz anladık, bu iş seninle olmuyor.*" Bana "*Hiçbir korkun ya da bir endişen yok mu?*" dedi Ümit, ben de "*Hiçbir korkum ve endişem yok*" dedim. "*Yalnız siz bir şeyi unuttunuz, ben sizinle son görüştüğümde, 'bu*

size son kıyağım olsun, beni bir daha aramayın' dedim. Ama siz yine aradınız" dedim.

ZARARIN NERESİNDEN DÖNERSENİZ KÂRDIR

Bunlar **çok sinsi** bir şekilde **hareket** ediyorlar. Karşılarındaki kişinin bir **zaafını** yakalamışlarsa **o zaaf üzerinden onun üzerine giderler**. Ama bir şey yakalamazlarsa tekliflerinde ısrar ederler. **Zaafı olup onların tuzağına düşmüş kişiler** çekinmeden bunu anlatsınlar. Zararın neresinden dönerlerse kârdır. Çevresinde en güvendiği ve sevdiği kişiye bunu anlatsın. **Yapılan şantajları** anlatsın. Bu oyuna gelenler suçlu değil. Bunlar **devlet adına** size vaatlerde bulunabilirler. Ama işleri bittikten sonra sizi kullanıp bir köşeye atarlar.

Şükrü Gündüz,

-Haftalık Gazete- ***Doğruhaber***

(http://www.yeniakit.com.tr/haber/paralel-yapinin-nasil-calistigini-desifre-eden-korkunc-ifsaat-20733.html

http://www.dogruhaber.com.tr/mobil/Haber.php?id=132760)

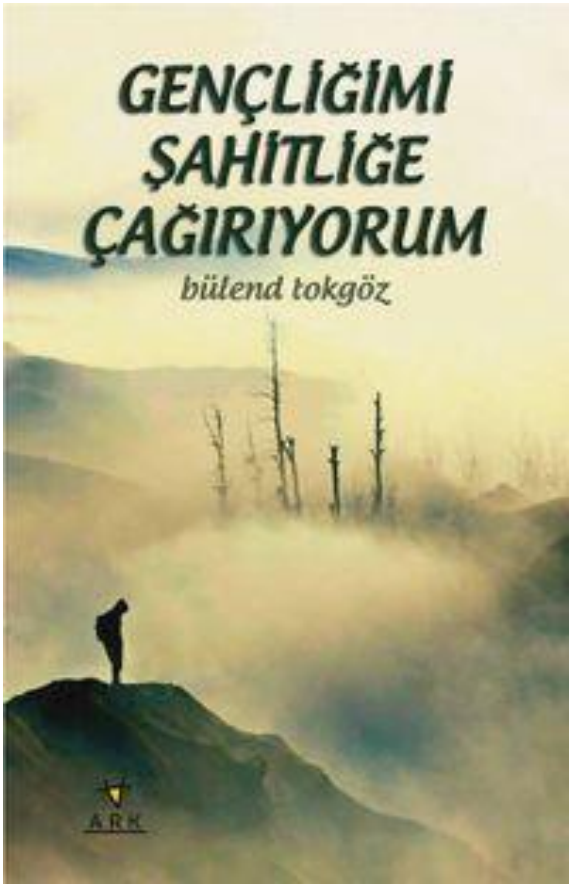

“CASUS, O İDİ”

Yahya Konuk takma adıyla yayınlattığı ***Bosna'dan Afganistan'a Cihadın Mahrem Hikayesi*** adlı kitabıyla tanınan Bülend Tokgöz'ün ***Gençliğimi Şahitliğe Çağırıyorum*** (İstanbul: Ark Kitapları, 2016) adlı kitabı, yazarın fikirlerinin yaşamış olduğu hayatı gibi dağınık ve düzensiz olduğunu gösteriyor.

Zihin dünyası çelişki ve tutarsızlıklarla dolu.

Bununla birlikte kitabı düzenli sayılır, iyi bir anlatıcı.

*

"Allah Teâlâ'ya ihanet edebilirim, ettim de, ..., ama milletime hıyanet edemez, onun hukukunu ihlal edemezdim" demiş bulunuyor (s. 24).

Kitabın ilerleyen sayfalarında ise şöyle diyor:

> "Benim sıdkım [sadakatim, bağlılığım] mihraklara, mahfillere, kudret sahiplerine, şeyhlere, isimlere, şunlara bunlara değil, önce rabbim olan Allah Azze ve Celle'ye sonra da dediğim gibi ümmetime ve insanlığa idi." (s. 361)

Böylece, kitabın sayfaları ilerlerken sadakatinin adresi de **millet** olmaktan çıkıyor **ümmet** haline geliyordu. Hatta bütün bir **insanlık**.. Bu durumda **vatan**ın yerini de herhalde bu ümmete "mescid kılınmış olan **yeryüzü**", "Allah'ın geniş olan arz'ı" alıyor olmalıydı.

Buna bağlı olarak İslamcılığı da tüyleri yolunmuş kanadı kırık bir kuş misali kör topal, ağır aksak da olsa geri dönüyor:

> "... Benim İslamcılarla derdim İslamcılık sebebiyledir, İslamcılıkla derdim de ana başlıklar halinde bunlardır. Yoksa dışarıdan bakıldığında, ben kendim öyle tarif etmesem de, beğensek de beğenmesek de **hâlâ İslamcıyız**...." (s. 362)

*

Yazar maceralı bir hayat yaşamış..

Bosna'dan Afganistan'a kadar farklı yerlerde silahlı çatışma ya da cihadın içinde bulunmuş, hem Ankara hem de İstanbul'da farklı "İslamcı" gruplarla teşrik-i mesaisi olmuş, 28 Şubat'ın ardından arkadaşlarıyla yasadışı bir örgüt kurmuş, buna bağlı olarak (**Çeçenistan** direnişini destekleme adına Türkiye'deki **Rus** temsilciliklerine yönelik) birtakım başarısız bombalama teşebbüslerinde bulunmuş, yakayı ele verip MİT'in sorgu odalarından ve Emniyet

işkencehanelerinden geçmiş, bu arada hiç içine girmediği Fethullahçılarla da polis teşkilatında tanışmış, ve hapishanede gün saymış..

Çok okumuş, çok tartışmış, çok konuşmuş, çok dinlemiş.. "Çok yaşayan değil çok gezen bilir" hesabı farklı coğrafyalarda ve farklı mahfillerde gezip dolaştığı için bilmediğimiz pekçok malumat edinmiş.

"Arayan Mevla'sını da, belasını da bulur" fehvasınca belaları genellikle kendisi davet etmiş ya da üzerine gitmiş. Bu yüzden de yaşamış olduğu birçok trajik ya da dramatik olay bir tür kara mizah görüntüsü veriyor.

Bununla birlikte saf bir yanı bulunduğu için insan ona acımadan da edemiyor.

*

MİT'teki sorgusu sırasında ona söylenen bir sözü ilginç buldum: *"Kim bilir belki sen de **İsmet Özel** gibi bir gün değişirsin, ha?"* (s. 418)

Demek ki, İsmet'teki değişim(ler) hoşlandıkları birşeymiş.

Bir de, bir MİT'çiyle aralarında geçen şu konuşma:

> - Ben aslında İstanbul'a üniversiteye geldiğimde eski çizgimden tamamen kopmuştum. Kitaplara kapanıp kendimi ilme verecektim ama bırakmadınız. Başörtüye, Kur'an eğitimine, İslam'ın tüm sembollerine fütursuzca saldırdınız. Bunlar işgal ordularının bile yapmakta zorlanacakları şeylerdi ama ısrarla yaptınız. En küçük bir muhalefet denememizi bile amansızca bastırdınız. Sayenizde ben yeniden eski çizgime döndüm, İslamcılaştım. Sebep sizsiniz.
>
> - Biz? Biz kim?
>
> - Rejim?

- Biz rejim değiliz ki.

- Nesiniz?

- **Rejim ayrı, Devlet ayrı**.

- Ne ayrı, aynısınız işte!

- Hayır hayır. Bu tür şeyler olur, çok fazla abartma bunları, geçicidir, yarın başka şeyler olur. Devlet, başka. (s. 416-7)

*

Bu "devlet ayrı, rejim ayrı" hikâyesini **Mehmet Şevket Eygi** ***Millî Gazete***'de yazıp duruyordu.

"Devlet cevherdir, rejim arazdır" diyordu. (Mesela insanı cevher kabul edersek, gençliği arazdır. Gelip geçer.)

Aslında cevher ve araz kavramlarıyla düşünülürse, devletin de araz olduğunu söylemek gerekir, cevher ancak insanlar (halk, millet) olabilir. Devletler de "Bir varmış, bir yokmuş" hesabı gelip geçicidirler. Dünyada insanlıkla yaşıt devlet var mı?!

Fakat, insanlar da cevher sayılmazlar, çünkü kalıcı değildirler, geçip giderler. Mesela bu topraklarda şu anda, 1900 yılının insanlarından hiç kimse yaşamıyor. O günkü insanlarla bugünün insanları, o günün milletiyle bugünün milleti tamamen farklı. Aynı milletten söz etmemizin nedeni birtakım kurumların aynen devam ediyor oluşu, aynı dilin konuşulması..

Irmağa aynı ırmak deriz fakat akan su hiçbir zaman aynı su değildir.

Evet, devlet **itibarî** bir kavramdır. Pratikte sadece insanlar vardır. Devlet, gerçekte yönetici zümre demektir (siyasetçiler ve bürokratlar). Devlet, sadece zihnimizde

olan bir kavramdır, soyutlamadır. Bu yüzden, "Devlet ayrı, rejim ayrı" demek anlamsızdır. Devlet, rejimin ta kendisidir.

Türkiye'de yaşanan şu: Devlet (yönetici zümre, siyasetçiler ve bürokratlar), rejimden daha hızlı değişiyor. "Mahkeme kadıya mülk değildir" fehvasınca gelen gidiyor.

Fakat onların zihniyet ve yönetim üslubundaki, yönetim anlayışındaki (rejimdeki) değişim çok çok yavaş.

*

Kitaba dönelim..

Yazar, nasıl tutuklanndığını ve sorgulandığını ayrıntılı bir biçimde anlatıyor.

Arkadaşlarıyla bir **yasadışı örgüt** kurmuştur.. Adı büyük ve haşmetlidir, örgüt.. Ancak sayıları bir elin parmaklarını bulmamaktadır. Sağdan say dört kişi, soldan say yine aynı.

Başlangıçta bir eylem nedeniyle iki kişi tutuklanmışlardır, yazar, arkadaşının kendisini ele vermiş olduğunu düşünür. Arkadaşı ise ona, "**Beni tutukladıklarında herşeyi biliyorlardı, seni ele veren ben değildim**" der.

Okuyalım:

> "Dört kişi, dört kişilik deliğe tıkılmış on kişinin yanına sokuşturulduğumuzda dünyaları yıkılmış, kara bahtlarına lanet okuyan insanlar değildik. … Sevkimiz yapılana kadar bu fare deliğinde nöbetleşe uyuyacak, bize ayrılan bir ranzadan ibaret hayat sahamızda başımıza gelen şeyi yorumlamaya çalışacaktık.
>
> "Koğuşun televizyonundaki bir görüntü en büyük sualimize bence yeteri kadar net bir cevap veriyordu. **İran Reisicumhuru Hatemî, Rusya'ya**

tarihî bir ziyaret gerçekleştiriyor, Putin'le milyar dolarlık anlaşmalar imzalıyor, iki ülke adına yeni bir paktın temellerini atıyordu. Biz işte bu yüzden yakalanmıştık. Bu ittifakı sabote etmek için. **Rus hedeflerini İran'dan aldıkları talim ve talimatla vuran** bir İslamcı hücre düşünsene. İran-Rus yakınlaşmasını MİT bundan daha iyi sabote edecek kaç vesile daha bulabilirdi? Her şeyi bozmaya yetmezdi ama düşmanlarının karşılıklı güvenlerini ne kadar bozabilirse o bir kazanımdı.

"MİT, bizi **buna yarayacak ifadeler vermemiz için** almıştı. Zillettin'in ifadeleri İran istihbaratından ders aldığı kabulünü içermesi hasebiyle bu işe zaten biçilmiş kaftandı. Ne var ki senaryonun vuruculuğu için benim en azından oyuncu kadrosu içinde olmam şarttı. Bu bakımdan MİT beni ajanlaştırmak, pasifize etmek veya başka bir maksat için değil, doğrudan kodese tıkmak için yakalamıştı. İstenen ifadeleri vereyim veya vermeyeyim, şöyle böyle İrancı bir arka planı olan grubun Rus hedeflerine saldırmış olması gerçeği az buçuk da olsa işlerine yarayacaktı. …

"Bütün bunlardan emin olarak böyle bir zamanlamayla bu operasyonu yapmaları için ellerinde çok güçlü istihbaratın olması gerekirdi. Nitekim Zillettin kendisine olan güvenimi geri toplamak için tekrar be tekrar aynı şeyi söylüyordu:

"- Valla abi, ekmek Kur'an çarpsın, beni aldıkları gün her şeyi biliyorlardı. Masanın üzerindeki dosyayı net gördüm, üzerinde senin ve kardeşinin resmi vardı. Daha ilk gün. Bana ilk günden seninle ilgili sorular sordular. Her şeyi biliyorlardı. Nereden biliyorlardı, bilmiyorum. Beni daha ziyade Hizbullah ve İran'la ilgili sorguladılar. Sizi ben yakalatmadım, hepimizi başka biri yakalattı. Ama kim?..

"… Biri işimizi önceden vermişti. MİT'le iş pişiren biri çıramızı yakmıştı. (…)

“Küçük örgütümüzde büyük bir yılgınlık ve paranoya baş göstermişti. Bizim kadar küçük ve gizli bir yapıya bile sızmış idiyseler, onlardan habersiz hiç bir şeycik olamazdı, olmuyordu. Silahlı örgütlerin alayı sakalı ele vermişti, hepsi onların kontrolleri altında idi. Onların kontrolünden uzak durmak istiyorsan silahtan uzak durmalıydın. Ne şeytanı gör ne Lahavle çek!..

“Bu komplocu zihne belki başka tür bir komplocu zihinle karşılık veriyordum ama bunun bugün de doğru olduğuna kailim. Diyordum ki: Evet, silahlı yapılara sızmaya çalışıyorlar, silahsız yapılara ise sızmışlar. Gizli örgütlere **sızmakta** bu kadar beceriklilerse, ki öyleler, açık yapılarda vaziyet nasıldır? Devlet kumarı sevmez. Oynayacak olduğunda masaya koyduğu kendi bekası olmaz. Bizim gibileri **kontrol** etmek ister, vakıfları, dernekleri ise **mutlaka kontrol** eder. …

“Seneler boyunca bizi yakalatan casusun kim olabileceği üzerinde düşündüm durdum. Cevabı tam on iki sene sonra buldum. **Beni bu delikte ziyarete gelen tek arkadaşım, casus işte oydu**. Kardeşimle gelmişti, günün anlam ve önemine uygun bir kostüm seçmiş, yeşil bir parka giymişti, mazgaldan **peşi sıra bakarken dünyada en sevdiğim insanın o olduğunu düşünmüştüm**. Keşke oğlum ölmese idi de dışarıda onun yanında büyüse, onun gibi biri olsa idi.. Casus oydu.” (s. 455-7)

"DAVUNCU BİZE BUHRAN İMİŞ" KONUŞUYOR: BİZİ SALÇA YAPARLAR!

Önceki yazıda Bülend Tokgöz'ün ***Gençliğimi Şahitliğe Çağırıyorum*** adlı kitabını konu edinmiş ve hapse girmesine neden olan yasadışı gizli örgütünden söz etmiştik.

Örgüt işini Tokgöz'ün aklına düşüren kişi, teşbihte hata olmaz derler, "eşeğin aklına karpuz kabuğu düşürme" taktiğini uygulayan "**Davuncu Bize Buhran İmiş**"..

Tokgöz onu böyle adlandırıyor.

Bunu yapmış ve tereyağından kıl çeker gibi ustaca kenara çekilmiş.. Dağın başında kartopunu yuvarlamış, oluşan çığın seyrine koyulmuş.

Şöyle de diyebiliriz: Yola koyuluyoruz demiş, arabayı hazırlatmış, depoyu benzinle doldurtmuş, kontağı açıp arabayı çalışır hale getirmiş, ve yolculuktan vazgeçmiş.

Tahmin edilebileceği gibi, "Davuncu Bize Buhran İmiş" adlandırması, Niyazî-i Mısrî rh. a.'in "**Burhan arardım aslıma, aslım bana burhan imiş**" mısraından mülhem..

Buhran, muhtemelen **Burhan**. Davuncu da, **Kavuncu**. Ancak, kastedilen kişinin Burhan Kavuncu olduğunu yalnızca Bülend Tokgöz teyit edebilir.

Biz sadece benzerlik var diyebiliyoruz.

*

Eski ülkücü **Buhran Davuncu**'nun yaptığı şeye gelince..

Tokgöz'ün yazdıklarına bakıldığında, çoğunlukla **İrancılık** ve bazen de **Kürtçülük** anlamına gelen söylemleri **İslamcılık adına** seslendirmek suretiyle, İslamcı olmaya yatkın **ülkücüleri ürkütme** işini hakkıyla başarmış olduğu kanaati insanda uyanıyor.

Bu yüzden Tokgöz, onun **derin devletin adamı** olduğundan şüphelenmiş. Fakat, kızlarından birini bir Şiî ile evlendirmesi ve Sünnî **İsmailağa cemaatinden** birileri hakkında "köpekler" diye konuşması, şüphelerinin yön değiştirmesine yol açmış. Akla ilk gelen İran ajanlığı ihtimalinin daha makul olduğunu düşünmüş.

Ancak, bunlar, kesin bir kanaate varmak için yeterli doneler değil, başka açıklamaları olabilir. Kızının gönlü bir Şiî'ye düştüğünde ve bunda ısrar ettiğinde bu devirde yapabileceği çok fazla birşey olmaz, istemese bile, daha büyük bir rezalet yaşanmasın diye razı olmuş görünür. Ayrıca, bu piyasada bir Şiî'nin

gerçekten Şiî olup olmadığından da her zaman emin olunamaz. (Davuncu'nun İrancılığı ister gerçek ister sahte olsun, olayı "el-Cezâu min cinsi'l-'amel" [Karşılık, işin cinsinden olur] fehvasınca "kaderin adaleti" olarak yorumlamak da belki mümkündür.)

İsmailağacılara olan nefreti de onların Sünnî olmalarından değil, salt sarık cübbe meraklarından ve tarikatçılıklarından kaynaklanıyor olabilir.

*

Bir süre Ankara'da öğrencilik yapmış, ardından **Bosna ve Afganistan cephelerinde bulunmuş** olan yazar, daha sonra İstanbul Siyasal'da okumaya başlamıştır. Kaldığı yer ise Buhran Davuncu'nun vakfıdır.

Bir gün şöyle bir şey yaşanır. Yazardan dinleyelim:

> Bandırma'ya **hapishane ziyaretine** gidiyorduk.
>
> İkimizin de ilk seferiydi bu. [Hapis yatmakta olan] **Nurunettin Şirinşiî**'nin *[Bu isim de **Selam** gazetesini çıkaran ve 28 Şubat döneminde gürültüye neden olan Sincan'daki meşhur Kudüs gecesini düzenleyenlerden Nurettin Şirin'i hatırlatıyor]* yüzü suyu hürmetine şöyle bir uğramış olacaktı.
>
> Arabasını sürerken havalı bir güneş gözlüğü taktı, ... Sonra torpidodan bir Marlboro Light paketi çıkardı, ... Hapishane yolunda bu bana çok irkiltici geldi. ... Birazdan yapacağı teklif karşısında ikircikli kalmamın en son sebebi buydu.
>
> - Haci, sana ne zamandır söylemeyi düşündüğüm bir şey vardı. Senin kuşağından tanıdığım tüm gençlik içinde senin kadar güvenilir, kaliteli birine rastlamadım. Seni övmek için söylemiyorum, bir tespit olarak söylüyorum. Zekân, cesaretin, heyecanın, bir önderde olması gereken çok şeye sahipsin, bu kuşağa önderlik edebilirsin. Senden çok umutluyum

> kardeşim. İlişkimizi daha tanımlı hâle getirelim. **Vakfın başına geç**. Sen idare et. Platformda bizi sen temsil et. Sana maaş bağlayalım, bir kız bulalım evlendirelim, ev kuralım. Sana bizim sahip çıkmamız lazım, senin vakfa sahip çıkman lazım. Ne dersin? (s. 339-40)

Teklif güzeldir, fakat yazar, hiç düşünmeden geri çevirir. **28 Şubat**'ın tanklı toplu günlerinin, yani "zamanın ruhu"na uygun bir cevap verir:

> - Allah razı olsun abi. Ben başka şeyler düşünüyorum. Vakıf, Platform, bunlar için adam bulunur ama şu zalimlere hak ettikleri cevabı verecek kimse çıkmayacak mı? Ben bunu yapabileceğimi sanıyorum. Ben ancak bunu yapabileceğimi sanıyorum. Savaşmak istiyorum. Bu zalimlerin kanını dökmeden hayatımı tamamlamak istemiyorum. Birkaç yıl üniversite mücadelesi içinde gözükeceğim ama **silahlı mücadele** için altyapı oluşturacağım. Yapabilirsem büyük bir iki icraat yapıp bu zalimlerin kurşunlarıyla ölmek istiyorum. Bunları sizinle beraberken yapmayacağım, başınıza dert açmayacağım, fakat dürüstlük adına söylüyorum, niyetim bu. Bir iki yıl bu mücadeleyi erteleyebilirim ama sonunda bir yerden başlayacağım. Teklifiniz için teşekkürler. Silahlı mücadele. Benim tercihim bu. (s. 341)

Davuncu, "**Çok yanlış bir tercih**" diye cevap verir. (s. 342)

Bir süre sonra yazar, vakıftan ayrılır.

Ve Davuncu, o yanlış tercihi kendisi teklif olarak ona götürür.

Daha önce "Başınıza dert açmayacağım" diyen yazar da, dert isteyen bu adamın teklifini geri çevirmez.

Okuyalım:

Davuncu Bize Buhran İmiş ile çok seyrek görüşüyordum. Bu görüşmelerimizden birinde beni dışarı çıkararak çok hassas bazı şöyleri konuşmak üzere kendisiyle akşam buluşmamı istedi. Arabada çıktık dolaştık, arabada da dinlenme ihtimali sabebiyle mevzunun çevresinde dolaştık, sonra Balat'ta sahile park edip yayan konuşmaya başladık. O güne kadar kendisini hiç bu kadar **ciddi, tedbirli ve tedirgin** görmemiştim:

- **Bir yerden benimle temas** kurdular. Neresi olduğunu söylemeyecektim ama nasıl olsa sen anlayacaksın. **İran**'dan... Bana şu mesajı verdiler. Şayet **darbeye karşı silahlı bir direniş** başlatmayı düşünürseniz sizi desteklemeye hazırız!.. **Para, silah, eğitim!** Hiçbir sorunumuz olmayacak. Ben, *arkadaşlarla konuşayım size dönerim*, dedim. Düşündüğüm kişi sensin. Zaten senin bu yönde hazırlıkların var, **kur altyapını, başla**. Sen **yürüt**, biz de içinde olacağız ama **pratiğin başında** sen ol. Sen **çekip çevir**. Hedefleri, yapılanmayı zaman içinde konuşur, netleştiririz. Ne diyorsun? Prensipte ne diyorsun? (s. 350)

Yazar yine hiç düşünmeden cevap verir. "Evet" der:

- Burada evet diye bağırmamak için kendimi zor tutuyorum. ... Birkaç ayda eyleme hazır birkaç hücre teşkil edebiliriz. Darbeyi geriletip devrim yapacak değiliz ama Türkiye İslamî hareketine yepyeni bir sayfa ekleyebiliriz. ... İşin içinde sizin de bulunmanızı böyle bir ilişkide sigorta olarak görüyorum. Siz olduğunuz için İran'la ilişkilerimizin de sağlıklı ve güvenilir bir zeminde ilerleyeceğine inanıyorum. Ben lehte oy kullanırım fakat konuyu kardeşlere götürmeliyim. Açık konuşayım kardeşler bu teklifi kabul etmeyecek olurlarsa onlardan ayrılır, kabul edenlerle birlikte gelirim.

- Beni **arkadaşlarınla görüştürebilir** misin?

- Elbette. Zaten bir kısmını tanıyorsunuz.

- Görüştür, birlikte konuşalım.

- Tamam abi, istediğiniz gün ve saatte biz hazır olacağız.

- Şunu bil Haci, **kalleş bir savaş** olacak, çok kalleş! (s. 351)

*

Yazar, Davuncu'nun kendisini (Süleyman Soylu'nun tabiriyle) "**keklediğinin**" farkında değildir, kitabın sonraki sayfalarından anlaşıldığı kadarıyla hiçbir zaman da anlayamamıştır.

Bu da, Davuncu'nun becerisi.. İşin ustasıymış.

İran'ın böyle bir teklifte bulunmuş olması mümkün değildir. Bunun sebebi de İranlılar'ın pîr ü pak, hile ve hudayla işleri olmayan ahiret adamları olmaları değildir, böyle bir teşebbüsün kendilerine hiçbir faydasının olmayacağını bilecek kadar açıkgöz ve kurnaz olmalarıdır.

Yazarın Davuncu ile silah arkadaşlarını "görüştüreceği" mübarek gün gelir.

Okuyalım:

Büyük gün geldi.

Arkadaşımı ve beni Aksaray'da bir sokaktan aldı. Ümraniye'ye, Heyhat Hançerci'nin evine gittiğimizde akşamdı. Oda boydan boya sofraya çevrilmişti, ... Davuncu Bize Buhran İmiş'in karnı tok gibiydi, gözü de toktu. Tutuktu. ... Bir türlü mevzuya girmiyordu. ... Son saate kadar mevzudan kaçtı. Kaçmayı bıraktığında ise şunu dedi, sadece şunu:

- **Bizi salça yaparlar!** (s. 152)

Davuncu, vazgeçmiştir.

Fakat vazgeçmiş olduğunu taa Ümraniye'ye gitmeden, yazarın arkadaşlarının karşısında kendisini mahcup duruma düşürmeden bildirmesi mümkünken bunu yapmamış, gidip hepsiyle tek tek tanışmıştır.

Aslında bu tutumuyla yazarı, arkadaşlarının önünde salçaya çevirmiştir, ya da belki turşu ya da hoşaf.

O vazgeçmiştir, fakat yazar vazgeçmeyecektir:

> Bunun bir çeşit örgüt kurma veya örgüte alma imtihanlarından veya ritüellerinden biri olduğunu bile düşündüm. Korkutarak reaksiyonumuzu ölçmüş olabilirdi. Tam olarak ne dediğini anlamak için peşinden gitmeliydim. Ertesi gün işyerine gittim. Gayetle güzel karşıladı. vereceği habere beni alıştırmak için herhalde, önden bir yemek söyledi. ... Birazdan köfteler kursağımda salça konserveleri gibi sarkacaktı:
>
> - Haci, sana bir şey söyleyeceğim ama bir tek şartla: **Soru sormayacaksın!**.. Kabul ediyor musun? Rica ederim soru sorma! Ha?
>
> - Abi, söz vermesem olmaz mı?
>
> - Haci, biz arkadaşlarla istişare ettik, şeye karar verdik, bu işe girmemeye karar verdik. (s. 353)

Olayı provokasyon ve manipülasyon kavramlarıyla açıklamaya gönlü elvermeyenler "kelebek etkisi" kavramıyla da idare edebilirler.

Davuncu vazgeçebilirdi, fakat, karla kaplı dağın zirvesinden yuvarladığı kartopu durmayıp yuvarlanacaktı.

Ne de olsa kontağı çevirip motoru çalıştırmıştır, onun açısından artık kenara çekilmemesi için bir neden kalmamıştır.

Yazar, Davuncu'nun aklına düşürdüğü karpuz kabuğuna basıp arkadaşlarıyla birlikte salça olacaktır.

Buhranlı kelebeğin kanat çırparak yaptığı dans, onların hayatında fırtınalara yol açacak, yıllarca kendilerine gelemeyeceklerdir.

*

Yazarın bunları yaşadığı sıralarda, **bu satırların yazarı** da, bir pazar sabahı, **Ümraniye Ahlâk, Çevre ve Kültür Derneği'ne konuşma yapmak** için davet edilmişti.

İskenderpaşa Cemaati bağlantılı dernekte kahvaltının ardından yaptığım konuşmayı dinleyenlerden biri, taa **Avrupa yakasından, Bayrampaşa'dan sabahın köründe** kalkıp gelmiş bulunuyordu. Yanında da sekiz on yaşlarındaki çocuğu vardı.

Hakyol Vakfı'yla temasta olduğunu sonradan öğrenecğim bu şahısla ilk defa karşılaşmıştım, fakat son olmayacaktı. Bir akşam hemşerim Dr. Selahattin Semiz'in evinde de görecektim.

Şahıs, arabasıyla **beni evime bırakmayı teklif** etmişti.

Kısa yolculuğumuz sırasında, hiç de bir **esnaf**tan beklenmeyecek laflar söylemiş bulunuyordu. Müslümanlar **28 Şubat zulmüne silahla karşı koymalı**ydılar, kendisi buna hazırdı, **silah para** vs. de sağlayabilirdi, ben de hazır mıydım?

Kim bilir kaç heyecanlı müslümanı bu şekilde aldatmış, avlamışlardı..

*

O şahsa evet deseydim, eminim ki Davuncu'nun yaptığından daha fazlasını yapar, bana silah da getirir, adam da bulur, para da verirdi.

Getirdiği adamlar, muhtemelen **"İslamcı" teröristler** (Hizbullahçılar, İbda-C'ciler vs.) olurdu.

Bir şekilde enselenmiş, "İşlediğiniz suçlar en az 15 yıl yatmanızı sağlar, fakat Seyfi Say'ın yanına gidip örgütüne katılır, onun aklı bir karış havada bir terörist olarak hapse girmesini ve rezil olmasını sağlarsanız, bir - bir buçuk yıl hapisle dosyanızı kapatırız" gibisinden bir pazarlıkla ikna edilen teröristler..

Ve, tam da silahlar ile kadro biraraya gelip iş uçuk kaçık planlar yapma aşamasına varınca, Bayrampaşalı esnaf kardeşimiz hiç şüphesiz bana şunu söylerdi:

- Ben bu işte yokum. Bizi salça yaparlar!

PROF. HAYRETTİN KARAMAN'I KİMLER ÖLDÜRMEK İSTEMİŞ OLABİLİR?

Yeni Şafak gazetesi yazarı Prof. Hayrettin Karaman'ın 12 Nisan 2026 tarihli yazısında açıkladığına göre, 1977 yılında **bir silahlı saldırı ile öldürülmek** istenmiş.

Niçin öldürülmek istenmiş?..

Bunu anlamak için evvela bir önceki yazısına bakmak gerekiyor. 5 Nisan tarihli o yazısına şöyle başlamış:

> "Konuları ve sözleri bağlamından çıkararak, dahası apaçık iftira ederek aleyhimde yazan ve konuşanlara yıllardan beri ben de konuşarak, makale ve kitap yazarak gerekli cevapları verdim. Bunların bir özetini www.hayrettinkaraman.net adresli sitemde görmek mümkündür."

Burada biraz mübalağa var..

Onu eleştiren herkes için "konuları ve sözleri bağlamından çıkarma" ve "iftira etme" suçlamasında bulunmak haksızlık olur.

*

İşin açıkçası, Karaman'ın yazılarını yıllarca tenkit konusu yaptım. Ve bu yazılarımı 2023 yılında iki kitap halinde internete koymuş bulunuyorum. İsteyen oradan okuyup indirebilir.

Birinin başlığı şu: "***Cumhuriyet İlahiyatçılığı: Tefakkuhsuz Fıkıh***". (https://archive.org/details/cumhuriyet-ilahiyatciligi-tefakkuhsuz-fikih/page/1/mode/2up)

İkincisi ise şu başlığı tayıyor: "***İslam'ın Şeriatı, Laikliğin (Siyasal Dinsizliğin) 'Düzen'i***". (https://archive.org/details/islamin-seriati-laikligin-siyasal-dinsizligin-duzeni/mode/2up)

Bu iki kitap, tamamen Karaman'ın iddialarına verilen cevaplardan oluşuyor.

Karaman, yazdıklarıma henüz (yukarıya aldığım suçlamalarını cevap saymazsak) cevap vermiş değil.

Karaman kafası çalışan bir adam, dili düzgün, eli kalem tutuyor, meramını maharetle anlatabiliyor. Üslubu da iyi, tartışmalarda seviyeyi düşürmüyor, ağırbaşlılığını koruyor, fakat, nasıl söylesem, onun tarzını biraz "zikzaklı" ve "kaypak" buluyorum.

Bazen oluyor ki doğruları en açık ve yalın biçimde yazıyor, bazen de hakikati biraz "büktüğünü", "**hakikat bükücü**" olarak arz-ı endam ettiğini görüyoruz.

Bu özellik, İslamî ilimler söz konusu olduğunda büyük bir kusur. (Ne demek istediğimi tam anlamak isteyenler söz konusu kitaplarıma bakabilirler.)

Onu her halükârda Cübbeli Ahmet, Mustafa İslamoğlu ve Mehmet Okuyan gibilerle aynı kategoride değerlendiremeyiz, fakat tümden pir ü pak da değil.

*

Karaman, yukarıya aldığımız sözlerinin ardından şunları diyor:

> Şimdi bu konuda birkaç yazı daha yazma ihtiyacı duydum; çünkü sosyal medyada bir ilahiyat hocası, aşağıda tanıtacağım "***Mezhepsizlik***" isimli kitaba atfen beni Ehl-i Sünet dışına itivermiş. Kendisine kısaca işin doğrusunu yazdığım halde yine de fikrini değiştirmedi. (...)
>
> Önce, tercüme ettiği bir kitapta benimle mezhepsizlik arasında bağ kuran (hâlâ kullanılıyor) ve onun sebep olduğu fitne hakkında uzunca kaçacak ve hatıra kıvamında bazı şeyler yazacağım:
>
> Kitabın adı: ***İslam Dinini Tehdit Eden En Korkunç Fitne Mezhepsizlik***.
>
> Yazan: Said Ramazan el-Bûtî,
>
> Çeviren: Durmuş Ali Kayapınar, Konya, 1976.

Evet, Karaman'ın sözünü ettiği ilahiyatçı, **Prof. Dr. Durmuş Ali Kayapınar**. Karaman sözlerini şöyle sürdürüyor:

> "... Bu kitabın içindekiler okunduğunda benimle Bûtî'nin içtihat ve taklît hakkında **aynı görüşte** olduğumuz anlaşılıyor. Fakat çeşitli sebeplerle bana ve hizmet arkadaşlarıma karşı çıkan **"hasta adam" D.A.K.**, bu kitaba çok uzun bir önsöz yazıyor ve kitabın arka kapağını da bana yönelik itham ve iftiralarla dolduruyor. Bunları okuyanlar kitabın aslının da bana karşı olduğunu sanıyorlar. Bu kitap **İslâmî kesime mal edilen ve "ülkemizde İslâmlaşma usulünde anlaşamadığımız" bir parti** ve **bazı sivil kuruluşlar** tarafından **paralı parasız** dağıtılıyor. Kitabın arka kapağındaki sözler yenilir yutulur cinsten değil ve bunların, Bûtî'nin kitabında asla yeri yok."

Kitabı ben de okudum, fakat okurken Karaman hiç aklıma gelmedi. Kayapınar'ın yazmış olduğu giriş bölümüne şöyle hızlıca bir bakıp geçmiş bulunuyorum..

Karaman'ın burada sözünü ettiği partinin, **Erbakan** liderliğindeki **Milli Selamet Partisi** olduğu anlaşılıyor. (Bu parti sonradan Refah, Fazilet ve nihayet Saadet adlarıyla varlığını sürdürdü, ve bu arada kısmen dönüştü.)

Karaman, kitabın yazarı merhum Bûtî ile **aynı görüşte** olduğuna göre, kitabın "**paralı parasız**" dağıtılmasına memnun olmalıydı. (Parasız dağıtıldığını zannetmiyorum.)

*

Peki **"hasta adam" D.A.K.** ne yazmış?..

Karaman'ın aktardığına göre, şunu:

> "Bakın neler diyor: "Mezhepsizler diyor ki: Müslümanlar bir **din devrimi**ne şiddetle muhtaçtır… İslam hükumetleri **din ile siyaseti**

> **birbirinden ayırma**ya mecbur kalacaklardır…**Dört imamı taklid** etmek küfürdür… Mezhepliler Allah'ı bırakıp da… mezhep imamlarını kendilerine **ilah ve rab edinmişlerdir**… **İctihad yapmak gayet basittir**…Salâ vermek sapıklıktır. **Salâ** veren müezzin müşriktir… **Eli tesbihliler** sefihtir, alçaktır, sapıktır, bid'atçıdır…"

"Hasta adam", burada "mezhepsizler" adını verdiği bir kitleden söz ediyor, Karaman'ın ismi geçmiyor.

Karaman "*Bu din, ahlâk, ilim dışı sözleri söylemekten Allah'a sığınırım*" dediğine göre, mesele yok.

Bu görüşlerin hepsini birden bir mezhepsizden duymak mümkün olmayabilir, fakat hepsinin de müşterisi ve bayisinin bulunduğu biliniyor.

Nitekim Karaman'ın kendisi de yazılarında ikide bir "**tekfirci**"lerden şikayet ediyor.

Dinde devrim/reform yapmak, dini "güncellemek" isteyenlerin, mezheplerden rahatsız oldukları biliniyor.

Aynı durum **selefî geçiren** (gerçekte selefe değil, heva ve hevesine tabi olan) "bazı" cahil ve ahmak kişiler için de geçerli.

(Bu açıdan, **Erdoğan**'ın geçmişte sarfettiği "**Bizim Sünnilik, Şiilik gibi bir dinimiz yok, tek dinimiz İslam'dır**" şeklindeki sözü, elastikî yorumlandığında "Mezhepler İslam dışıdır, İslam değildir" şeklinde de anlaşılabilir. Bu tür yanlış yorumlanmaya açık ifadeleri kullanmamak gerekir. Tesadüfe bakın ki Erdoğan, hangi sivri zekâlardan akıl aldıysa, bir ara "İslam'ın güncellenmesi"nden de söz etmişti.)

*

Karaman ikinci yazısında ise söze şöyle başlamış:

> "Bûtî, önceki yazımda tanıttığım kitabı, taklidi caiz görmeyen ve mezhepleri reddeden Elbânî ve benzerleri için yazmıştı. Benim böyle bir düşüncem olmadığına göre kitabın bana karşı olması mümkün değildi, ama kitabı çeviren D.A.K. böyle gösterdi, **yazdığı çok uzun (neredeyse kitap kadar) girişte** bana etmediği hakaret ve iftirayı bırakmadı."

Fazla abartmış.. Söz konusu giriş, kitap kadar değil, kitabın yarısı kadar da değil, yedide biri kadar (Kitaba şuradan ulaşabilirsiniz: https://dn710100.ca.archive.org/0/items/mezhepsizlik_kitap_yd/mezhepsizlik_kitap_yd.pdf)

*

Artık, yazımızın başlığında sözünü ettiğimiz **suikast** meselesine gelebiliriz.

Önce Karaman'ın yazdıklarını okuyalım:

> "Konya'daki arkadaşlar bir fitneyi söndürmek için **Kayapınar'a, "Benimle birlikte konuyu tartışma" teklifi** götürdüler, kabul etti, beni de davet ettiler, toplantı başladı ama Kayapınar ortalarda yok. Ben konuşmaya başladım, taraftarları onu arayıp bir terzi dükkanında bulmuşlar, hayli zorlamışlar ama yine de gelmemişti. Meğer **işin içinde başka bir plan** varmış, bunu yıllarca sonra öğrendim.
>
> "Buraya, merhum dostum, dava arkadaşım **Ahmed Gürtaş**'ın "***Mezhepsizlik Yaygarası*** isimli kitabından bir aktarma yapacağım:
>
> *"22 Ocak 1977 Cumartesi günü Konya'da,* ***Konya İmam-Hatip Okulu Mezunları Derneği'nin yıllık mutad toplantısı*** *yapılacaktı. Bu vesile ile, Dernek, Konya İmam-Hatip Okulu mezunu olan Muhterem Hayreddin Karaman'ı hem kongreye hem de bir* ***konferansa davet*** *etti. Muhterem*

Karaman, daveti kabul etti ve 21 Ocak 1977 günü Konya'yı teşrif etti. O gün cuma namazından evvel Konya'nın en büyük camilerinde Kapı Camii'nde büyük bir huşû içinde dinlenen çok müessir bir va'z verdi. Cuma günü akşamı da Konya İl Müftülük Salonunda, din eğitimcisi ve din görevlisi meslektaşların ve din eğitimi öğrencilerinin katılacağı bir ***sohbet toplantısı*** *tertip edildi. Sohbetin konusu, daha çok* ***mezhepsizlik*** *meselesi idi. Şahısların arkasından önceleri dedikodu şeklinde yürütülen,* ***Mezhepsizlik*** *kitabı ile de alenî hale getirilen bu propaganda, öğretmen, öğrenci ve halk arasında huzursuzluk kaynağı olmaya başlamıştı. Binaenaleyh meseleyi açıkça ve ilmî ölçüler içerisinde, bu konuda yapılan isnatların en büyük hedefi olan Muhterem Hayreddin Karaman'ın da iştirak edeceği bu toplantıda konuşmanın büyük faydası vardı.*

"Fakat sohbetin huzur ve sükûn içinde devam etmesi halinde gerçeklerin ortaya çıkacağından endişe eden bazı kimseler, ***bir kısım gençleri kandırıp inandırarak****, bu sohbeti* ***sabote*** *edip yaptırmamak üzere tertibat almışlar. Bu gençler evvela* ***sigortaları söküp salonu karanlıkta*** *bırakarak işe başladılar. Bu* ***ârıza hemen giderildikten sonra fasılasız 5 saate yakın bir müddet devam eden bu sohbet*** *esnasında, sık sık sorular soruldu. Bu soruların büyük bir kısmı da, cevap arayıcı olmaktan ziyade ittiham edici mahiyette idi. Hatta hakaretâmiz tarzda sorulanlar da eksik değildi. Buna rağmen Muhterem Karaman'ın sabır ve dirayeti sayesinde hiçbir soru cevapsız kalmadığı gibi,* ***hiçbir olay da çıkmadan****, sohbet sona erdirilebildi."*

"... Aklımda yanlış kalmadıysa 28 Şubat postmodern darbesinden sonra beni bir konferans için Konya'ya davet ettiler. ...

"Aynı gün yemek yerken yanıma, kadim dostum, hem hocam hem de talebem olan **Hafız Hasan Hüseyin Varol (1934-2023)** oturmuştu.

"Size **yıllardır bende sır olarak kalan bir bilgiyi** aktarmak istiyorum" diyerek söze başladı ve şunları söyledi:

*"Siz o tartışmalı toplantıya geldiğinizde, toplantının yapılacağı gecenin gündüzünde bana **bir genç** geldi. "Hocam sizinle **yalnız görüşmek** istiyorum" dedi, bir odaya çekildik. **Benden söyleyeceklerinin gizli kalması için söz aldı** ve şunları söyledi: 'Hocam, **bana bu gece Hayreddin Karaman'ı vurma vazifesi** verildi, o konuşurken **birisi sigortayı sökecek, ortalık karanlık olunca ben kürsünün hemen yanında olup onu vuracağım**, sonra karanlıktan istifade ederek ortalıktan kaybolacağım. Önce bu vazifeyi **cihat bilerek kabul** ettim, sonra içime bir kurt düştü, 'Acaba yapacağım iş meşru mu, caiz mi sorusu aklıma takıldı, **sormak için de sizi seçtim**, bana ne dersiniz?' Gençten bunları duyunca içim ürperdi, korktum, fakat belli etmemeye çalıştım. Kendisine şu cevabı verdim: 'Bu Hayreddin Karaman'ı ben yıllardan beri tanırım. Hem İmam-Hatip Okulunda Kur'an öğretmeni olduğum için onun derslerine de girdim hem de aynı tarihte bir gurup arkadaş ile sabah namazlarından sonra ondan bazı medrese ilimlerini okuduk. Şimdi bu bilgime dayanarak onun mümin olduğuna şahitlik ediyorum ve Allah **Kur'an-ı Kerim**'de, **Bir mümini kasten öldürenin cezası devamlı kalmak üzere cehennemdir buyuruyor**. Artık gerisini sen bilirsin!' Genç beni dikkatle dinledikten sonra 'Hocam ben şu tabancayı bir yere atıp Konya'dan uzaklaşacağım, **bu işten vazgeçtim, konuştuklarımızı kimse duymasın**' diyerek yanımdan ayrılıp gitti."*

"O gece, ışığı söndürme vazifesini üzerine alan kişi bunu yaptı, bir süre karanlıkta kaldık, ama diğer vazifeli vazgeçtiği için biz hayatta kalmış olduk."

Söz konusu olayda Kayapınar'ın tavrı hoş olmamış.. Gidip iddialarını savunması gerekirdi. Ya da "Karaman'ı yanlış anlamışım, özür diliyorum" demeliydi.

Karaman'ın yazdıkları ilginç ve önemli, üzerinde durulmayı hak ediyor.

Dönen dolabı iyi anlamamız için önce merhum **Hasan Hüseyin Varol**'u tanımak gerekiyor.

Bir hafız, fakat sıradan bir hafız değil.. **İsmail Biçer**'in ikinci olduğu bir yarışmada **Türkiye birincisi** olmuş bir hafız.

Hayat hikâyesini "***Yaşadıklarım ve Gördüklerim***" adıyla kitaplaştırmış bulunuyor. Okudum. (Şuradan ulaşabilirsiniz: https://hasanhuseyinvarol.com/uploads/kitaplar/yasadiklarim3.pdf)

Bir başka özelliği, meşhur alim (eski Konya müftüsü) **Tahir Büyükkörükçü**'nün bacanağı olması..

Mahmud Sami Ramazanoğlu rh. a.'in önde gelen bir müridi olan Büyükkörükçü, Karaman'ın beğenmediği **siyasî parti**ye yakındı.

Nitekim, 1977 yılının 5 Haziran günü yapılan genel seçimlerde o partiden **milletvekili** olacaktı.

Soru şu: Söz konusu "**katil adayı**" genç, neden başka bir hocaya değil de **Hasan Hüseyin Varol**'a gidiyor?

Gencin merhum Hasan Hüseyin Hoca ile temas kuruş biçimi tam da **"istihbaratçı"lara** yakışan türden: Söyleyeceklerinin "**gizli kalması için söz**" alıyor.

İstihbaratçılar size bir **teklif**te bulunacaklarsa ya da size (açıklamanızı istemedikleri) birşey söyleyeceklerse, önce sizden, kimseye söylememe yönünde "**söz**" alırlar.

(Böylece, tekliflerini reddettiğinizde, "Bana şöyle bir teklifte bulundular, kabul etmedim" demenizin önüne geçerler.

Zu'mlarına göre, karşılarındaki "söz"ünü çiğnediğinde onu **cezalandırma** hakları doğmaktadır.

Bana da böyle yaklaştıkları oldu. Mesela şu anda prof. unvanını taşıyan bir eski tanıdığım "**Seyfi Abi, sana birşey söyleyeceğim, fakat kimseye açıklamayacağına söz vermeni istiyorum**" şeklinde bir **e-mail** göndermişti.

Ona, "Başkalarının bilmesini istemediğin şeyi bana da söyleme" diye cevap yazdım.)

*

Karaman'ın, kitabından alıntı yaptığı **Ahmet Gürtaş**'ın sözlerinin de abartılı olduğu görülüyor.

Gürtaş, *"Fakat sohbetin **huzur ve sükûn** içinde devam etmesi halinde gerçeklerin ortaya çıkacağından endişe eden bazı kimseler, **bir kısım gençleri kandırıp inandırarak**, bu sohbeti **sabote** edip yaptırmamak üzere tertibat almışlar. Bu gençler evvela **sigortaları söküp salonu karanlıkta** bırakarak işe başladılar"* diyor.

Karaman ise **tek kişi**den söz ediyor: "*O gece, **ışığı söndürme vazifesini üzerine alan kişi** bunu yaptı*" diyor.

Demek, ki sohbet esnasında, Gürtaş'ın iddiasının aksine, huzur ve sükunu bozucu, toplantıyı sabote amaçlı davranış sergileyenler olmamış. (Şairin "*Bir zamanlar biz de millet hem nasıl milletmişiz*" dediği gibi, bir zamanlar ben de kalabalıklara hitap eden biriydim. Sohbeti sabote etmek için gelenlerle de karşılaşıyordum. Aynı şekilde, üniversite hocalığım sırasında da bu tür "**görevli sabötör**" öğrencilerle karşılaştım.)

Gürtaş, *"Muhterem Karaman'ın sabır ve dirayeti sayesinde hiçbir soru cevapsız kalmadığı gibi, **hiçbir olay da çıkmadan**, sohbet sona erdirilebildi"* diyor.

Gençler olay çıkarmamış, taşkınlık yapmamışlar.. Soru da mı sormamalıydılar?!

*

Karaman'ın anlattıklarından, onun üzerinden Konya'nın MSP'li hocaları ile Milli Selamet Partisi aleyhine bir **kumpas** tezgâhlanmış olduğu anlaşılıyor.

Birileri, kolay aldatılacak (ve atlama taşı olarak kullanılmaya müsait) "saftirik" olarak Hasan Hüseyin Varol'u bulmuşlar.

Söz konusu "katil adayı genc"i merhum hocanın **tanımadığı** anlaşılıyor. Bu, "*Gençten bunları duyunca içim ürperdi, korktum, fakat belli etmemeye çalıştım"* şeklindeki sözlerinden anlaşılıyor.

Tanıdığı bir genç olsaydı, korkmazdı, tam aksine öfkelenir, azarlardı. Tanımadığınız kişiden ise ürkmeniz normaldır, azılı bir katil de olabilir, psikopat da..

İnsanların patır patır vurulup düştüğü 1977 yılındayız.. **Aynı silah** sabah **solcuların**, öğleden sonra ise **ülkücülerin** elinde cinayet aleti olarak kullanılıyor. Daha sonra olaylar iyice çığırından çıkacak, Maraş, Sivas ve Çorum katliamları yaşanacaktır. Memlekette CIA ajanları cirit atmaktadır. Vatansever MİT de, eski bir müsteşarının (başkanının) itiraf ettiği gibi, CIA'in şubesi gibi çalışmaktadır.

Öyle bir zamandır ki, eli silah tutmaya alışmış birileri nasıl oluyorsa kolayca **hapishaneden kaçabilmek**te, silahlı hobilerine tekrar gönüllerince devam edebilmektedirler.

*

Hasan Hüseyin Varol o gün, söz konusu gence "**Olabilir, umumun menfaati için şahıslar feda edilebilir**, Hayrettin davamıza destek olmuyor, parazit yapıyor" gibisinden birşey deseydi, Karaman muhtemelen ölmüştü.

Daha sonra söz konusu genç, dostlar alışverişte görsün kabilinden tutuklanır, bu arada "**MSP'nin hocası Tahir Büyükkörükçü'nün bacanağı meşhur hafız**

Hasan Hüseyin Varol bana 'Hayrettin Karaman'ı öldür' dedi" şeklinde ifade verir, daha sonra şansı yaver gider bir şekilde hapisten kaçar, **Abdullah Çatlı gibi sahte isim ve pasaportla** dünyayı gezer, fırsat düştükçe vatana uğramayı da ihmal etmezdi.

O arada "**MİT güdümlü**" gazeteciler de boş durmaz, "**Karaman cinayetinde şüpheler MSP genel merkezine ve Erbakan'a uzanıyor**" türünden derin haberler yaparlardı.

Ve MSP, üzerine atılan bu çamuru asla temizleyemezdi. Ne Tursil, ne Bingo, hiçbiri fayda etmezdi.

Bugün bile, (tıpkı **Prof. Dr. Mahmut Esad Coşan Hoca** ve **Muhsin Yazıcıoğlu** için söylendiği gibi) Karaman için "Suikast hâlâ aydınlatılamadı" denilirdi.

Olan **Hasan Hüseyin Varol**'a olur, muhtemelen içerde "**itirafçı**" olup "**MSP'nin Konya teşkilatının önde gelenleri ve Tahir Hoca ile bu yönde bir karar almıştık**" şeklinde ifade vermeyi kabul etmez, girdiği hapishaneden uzun yıllar sonra solmuş ve çökmüş olarak çıkardı.

(Devletimizin derinlikleri bu konularda tecrübelidir.. **Menemen**'i bahane ederek nice alimi tutuklayıp astılar.. Malatya'da **Hüseyin Üzmez**'in Ahmet Emin Yalman'a yönelik suikast teşebbüsü de "irtica"ya karşı bir fırsata dönüştürülmüş, **Necip Fazıl**'ın da aralarında bulunduğu 13 kişi tutuklanmıştı.)

Kısakürek Malatya suikastı ile ilgili görülüyor

Malatya Savcısı, Necip Fâzıl'ın sanıklar üzerindeki tesiri inceleniyor, dedi

Ankara ve Bingöl'deki bazı ev ve ticarethanelerde arama yapıldı

Türkiye Alman

Nifak Tohumları

YAZAN:
Ahmet Emin YALMAN

Alman edebiyatında Grimm kardeşlerin masalları meşhurdur. Nesillerce Alman, bunları okuyarak hayat hakkında ilk tecrübelerini edindikleri gibi, bunlar başka lisanlara da tercüme edilmiştir.

Grimm kardeşlerin masallarından birinde bir küçük kızın hali tasvir edilmiştir. Kızcağız binbir tehlikeden mucize şeklinde kurtuluyor, bir orman içinde yaşayan on iki kardeşin evine iltica ediyor. Çalışkan kardeşler, küçük kızı evlât ediniyorlar, seviyorlar; fakat hergün çalışmaya gitmeğe mecbur oldukları ve kendisini evde yalnız bırakt[illegible]

Malatya, 13 — «Vatan» gazetesi Başyazarı Ahmet Emin Yalman'a yapılan suikasd hâdisesinin hazırlık tahkikatı Savcılıkça birkaç güne kadar bitirilecek ve hâdise ilk tahkikat safhasına intikal edecektir.

Savcılık, halen tetkik etmekte olduğu vesikalarda isimleri rastlananların hâdise ile ilgilerini ve şebeke ile olan alâka derecelerini tesbit etmekle meşguldür. Diğer taraftan, «Büyük Doğu» gazetesi ve Büyük Doğu cemiyetinin kurucusu Necip Fâzıl Kısakürek'in de, suçluları, bu hâdiseye gerek yayınları, gerek şahsi konuşmalarının telkini ile teşvik ettiği noktasında, mânevi surette suça tahrik ve teşvik etmekten sanık olarak diğer suçlularla birlikte mahkemeye sevkedilmesi muhtemel görülmektedir. Bu hususta bugün kendisiyle konuştuğum Malatya C. Savcısı şunları söylemiştir:

«— Hâdisenin, mevkuf bulunan suçlularından başkalarının kat'iyetle ismini söylemek şimdilik mümkün değildir. Tahkikat gizli olarak yapılmaktadır. Bununla beraber, Necip Fâzıl Kısakürek üzerinde de makamımızca durulduğu âşikârdır. Mumaileyhin gerek yayınları ile, gerek Büyük Doğu cemiyeti başkanı sıfatiyle sanıklar üzerinde yapmış olduğu tesir ve bu tesirin suikasd hâdisesindeki rolü incelenmektedir. Eğer bu incelemeler sonunda mânevi tahrik ve teşvik unsuru tesbit edilecek olursa, şüphesiz ki, Necip Fâzıl da aynı şekilde mahkemeye verilecektir. Makamımız, hâdisenin en kısa bir zamanda mahkemeye intikali için geceli gündüzlü çalışmaktadır.»

Ankarada ele geçirilen bir vesika

Ankara, 13 (T.A.) — Malatya

(Devamı Sa: 5 Sü: 1de)

Tezgâhın merkezinde Varol Hoca'nın olduğunu, akşam sohbetin hemen başında, tetikçi ortalarda görünmediği halde ışıkların söndürülmesi de gösteriyor. Böylece hocanın söz konusu gençten şüphelenmesinin, kendisine tuzak kurulmuş olduğunu düşünmesinin önüne geçilmiş.

(Böylesi bir olayda tetikçi yalnız gelmez, dışarıda onu bekleyen bir araba ve şoför olur. İçeride de işlerin ters gitmesi ihtimaline karşı gerektiğinde gürültü çıkarıp dikkatleri üzerine çekecek, tetikçiye zaman kazandıracak biri bulunur. Ayrıca tetikçi ile "ışıkçı" arasında işaretler vs. yoluyla bir irtibat ve eşgüdüm sağlanır.)

*

Son Posta

HÜKÜM İNFAZ EDİLDİ

İlk Grup Bu Sabah Saat İki Buçukta, Son Grup Ta Saat Beşte Asıldılar...

Örfi Harp Divanı Yeniden İkinci Muhakemeye Başladı

Operatör Kerim Sebati Bey Anlatıyor...

Söz konusu gencin (istihbaratçının) Konya'ya dışarıdan gelmiş olduğu anlaşılıyor.

Konyalı olsa, "*Hocam ben şu tabancayı bir yere atıp Konya'dan uzaklaşacağım"* demez. diyemez.

İşlemediğin bir cinayetten dolayı yerini yurdunu, evini yuvanı niye terk edesin?!

Sonra, tabancayı atmak da ne oluyor?.. Niye atasın?

Ha, verilen "**görev**"i yerine getirmediği için
kendisinin **öldürülmesinden** korkuyorsa, işte o zaman, çekip gitmesi anlaşılır birşey olur.

Peki, Türkiye'deki "**cihatçılar**", 1977 yılında bu tür eylemler yapıyor ve "cinayet işlemekten vazgeçen" üyelerini infaz ediyorlar mıydı?

Hayır!.. Sadece (kısık sesle) slogan atıyorlardı.. Cihattan anladıkları buydu..

Böylesi **kanlı-canlı** cihatçıların ortaya çıkması için köprülerin altından çok sular akması, **JİTEM**'in ortaya çıkması, Genelkurmay'ın Özel Harpçilerinin "**Lübnan'da Hizbullah var da, Türkiye'de niye yok?.**. Türkiye'de de Kürtler'e bir Hizbullah kurduralım, bizim hesabımıza PKK'lıları öldürsünler. İti ite kırdıralım" diyecekleri günlerin gelmesi gerekiyordu.

Fakat Hizbullahçıların da cinayet işlemekten vazgeçen üyelerini öldürdüklerini zannetmiyorum.

Bizim cihatçılarda böyle bir "pratik" ya da "kültür" yok.

Bizimkilerden **Bülent Tokgöz**, Bosna, Keşmir, Afganistan ve Pakistan'da yaşadıklarını ayrıntılı biçimde yazarak "cihatçı örgütler"in bütün ayıp ve kusurlarını ortaya dökmüş durumda.. ***Gençliğimi Şahitliğe Çağırıyorum, Veziristan Sevgilim Elveda, Yorgun Yabancı Savaşçı, Rüyalar Mevsimler Gölgeler*** ve ***Ahir Zaman Mücahidleri*** adlı kitaplarını okudum.

Batılıların ve Batıcıların **terörist** dediği, kendilerini cihatçı olarak nitelendiren bu gruplarda belki her ayıp ve kusur var, fakat üyelerini "**savaşmaktan vazgeçtiği, kendilerini terk ettiği, verilen emri yerine getirmediği**" için öldüren yok.

*

Gencin Hasan Hüseyin Varol hocaya anlattığı masala bak!.. Buna **Hayreddin Karaman'ı vurma vazifesi** verilmişmiş, ve o da **cihat bilerek** kabul etmişmiş..

Cihada bak cihada!..

Sanki memlekette cihad için emirler veren bir yapı ve merci var..

Ve de sanki dünyada hiç kızıl kâfir, İslam düşmanı azılı müşrik, dine diyanete, Allah'a Peygamber'e, Şeriat'e hakaret eden, kin kusan kimse kalmamış da cihat için öldürülecek düşman olarak bir tek ilahiyatçı Hayrettin Karaman kalmış.

Gel de inan!

Olay bir **örgüt** işi.. **"Cihat emri" verenleri** haydi saymayalım, ortada bir "**katil adayı genç**", bir de işbirlikçisi "**elektriği kesen**" eleman var. Üçüncü kişi olarak da Hasan Hüseyin Varol bulaştırılmak istenmiş.

Ortada bir planlama var..

Böyle birşeyin arkasında (Karaman'ın sevmediği) **particilerin** olması imkânsızdır.

Çünkü böylesi eylemler particiliğin doğasına aykırıdır.. Hedefe zarar verir.. Ayrıca, Karaman'ın ortadan kaldırılmasının onlara sağlayacağı bir fayda da yok.

Bu tür eylemleri **istihbarat teşkilatları** ya da (istihbarat örgütlerinin **taşeron** olarak kullandıkları) **terör örgütleri** yaparlar.

*

Karaman'ın anlattığı olayın bir **istihbaratçı tezgâhı** olduğu açık..

Olaya daha geniş perspektiften bakılırsa, Kayapınar'ın söz konusu tercümenin başına tutup ilgisiz biçimde Karaman'ı eklemesi de "şüpheli" birşey haline gelir. Kullanılmış olabilir, ona birileri bu yönde akıl vermiş olabilirler.

Aynı şekilde, Karaman ile Kayapınar'ın sözde "fitnenin söndürülmesi" için bir tartışma platformunda biraraya getirilmesi fikrinin arkasında da "derinler" olabilir.

Bu tartışmaya tam da **Konya İmam-Hatip Okulu Mezunları Derneği'nin yıllık toplantısı** denk getiriliyor. Bu da tuhaf..

Üstelik aylardan Ocak.. Soğuk kış günü.. Normalde bu tür yıllık toplantılar için bahar ve yaz beklenir.

Evet, söz konusu konferans, fitnenin söndürülmesi değil, palazlandırılması için düzenlenmiş gibi görünüyor.

Bu tür suikast kararları bir günde alınmaz ve elemanlar bir günde belirlenmez.

Belli ki **aylar öncesinden** bir fikir jimnastiği yapılmış, konferans ayarlanmış, katil adayı ve elektiriği söndürecek kişi belirlenmiş, oltaya düşürülmek istenen "saftirik" hoca olarak da Hasan Hüseyin Varol ismi üzerinde karar kılınmış.

*

İstihbarat teşkilatlarının (gizli servislerin) "**devlet içinde devle**t" haline geldikleri, siyasî partilerin ve sivil toplum örgütlerinin nefes alışlarını bile takip ettikleri bir çağda yaşıyoruz.

Devletler, istihbarat teşkilatlarıyla bırakın ülke içini, sınırları dışındaki beldeleri bile takip etmekle övünüyorlar. Mesela Erdoğan, 24 Haziran 2014'te "**Irak'ta kılcal damarlara kadar girdik**" diye konuşabilmişti.

Bahsettiği yer güneydoğumuz değil, Irak.

Irak'ta (atardamarları geçtik) kılcal damarlara bile girenlerin ülke içinde nerelere gireceklerini varın siz hesab edin..

Gizli servisler kılcal damarlara ve toplumun gözeneklerine iş olsun diye sızmıyorlar.

Böyle bir dünyada ve böyle bir devlet yapısı içinde Hayrettin Karaman'ın istihbarat teşkilatlarını yok sayarak belli bir parti ve ardındaki kitleyi bu şekilde **töhmet ve şaibe** altında bırakan naif ve safça beyanlarda bulunması ne kadar doğrudur?

Neden kendisini "derin" cihetten ve istihbarat teşkilatları yönünden bu kadar **güvende** hissediyor?

BİR SURİYE GAZİSİ: ÜMİT ÖZDAĞ

"Ülkendeki istihbarat uzmanı Ümit Özdağ'dan ne haber vardır?

"Hapis celladından ne çıkar, madem ki Suriye'de zafer vardır."

*****

Bir ara tutuklanmış olan Ümit Özdağ hapiste (bir bakıma) belki de dinleniyor, demleniyordu.

Sesi soluğu çıkmıyordu.

İki ihtimal var:

Birincisi, Özdağ'ın "**olduğu gibi görünen, göründüğü gibi olan**" Mevlevî meşrep bir adam olması.

İstihbarat (gizli servis) katakulli ve dümenleriyle bir alâkasının bulunmaması.

Bu durumda, Özdağ'ın, partisiyle, ardındaki kalabalık kitleyle, çıkardığı gürültü ve patırtıyla devleti (derini ve yüzelseliyle devleti) rahatsız etmiş olduğunu, bu yüzden kulağının çekilmesine karar verildiğini düşünmek gerekiyor.

Ve de Özdağ'ın, işin ciddiyetini anladığını, dolayısıyla "tırstığını", o nedenle sesini soluğunu kestiğini kabul etmek icab ediyor.

*

Öyle ya, bu kadar kavgacı gürültücü bir adamın **Kürtlük** eksenli son gelişmeler üzerine biraz tantana çıkarması beklenirdi.

Hele de, hak etmediği halde hapishaneye tıkılarak **mağdur** edildiğine, zulme uğradığına inanıyorsa..

Bu durumda, "***Öcalan****'a Meclis'in yolları, bana hapishane kurşunları*" diyerek kahırlanması normal karşılanabilirdi.

Böyle düşünüyor ve yine de susuyorsa, *"Demek ki, onu korkutan birşeyler var, o yüzden tırsıp sustu"* diye tahminde bulunulması mantıklı olabilir.

Birinci ihtimal çerçevesinde, yani Özdağ'ın "**derin güdümlü**" olmaması ön kabulü muvacehesinde mantıklı tek açıklama, onun tırsmış ve bu yüzden susmuş olmasından ibaret.

*

Ancak, bir ihtimal daha var..

Vatandaşın babası, 27 Mayıs'ın **darbeci askerlerinden** Muzaffer Özdağ..

Fakat oğul Özdağ, "Bir **ihtilal** daha var" konsepti içine oturtulabilecek biri değil.

Onun için ancak “Bir **ihtimal** daha var” diyebiliriz.

Bu ihtimal, **istihbaratçılık i**htimali.

Çünkü vatandaş, istihbarat işlerine meraklı..

"**Örtülü istila**"lardan (evet, istilanın **örtülü**sünden) ve de "**psikolojik savaş**" entrikalarından, tuzaklarından, hilelerinden anlıyor.

Adam bu işlerin kitabını yazmış.

Hem **istihbarat (ajanlık)** konulu sürü sepet yayını var, hem de arasıra “arkadaşı istihbaratçılardan öğrenmiş olduğu, sadece birkaç kişinin bildiği” **devletsel sırları** açıklamasıyla meşhur.

İkinci ihtimal çerçevesinde, Ümit Özdağ’ın **“sahada çalışan” kabiliyetli ve becerikli bir operasyon adamı** olduğunu, hem ülkedeki ulusalcıların “gazının alınması” ve kontrol altında tutulmaları, hem de sığınmacı Suriyeliler’deki

aşırılıkların törpülenmesi ve laik Türkiye'ye uyumlarının sağlanması için "öttürüldüğünü" düşünebilir miyiz?

"**İyi polis - kötü polis**" numarası sadece polisliğin değil, siyasetin de dağarcığının vazgeçilmezlerindendir.

Culani Ahmet Şara'nın Suriye'de kontrolü büyük ölçüde eline geçirdiği, **Kürt** meselesinde yeni adımların atılmasının planlandığı bir vasatta Özdağ'ın bir süreliğine kızağa çekilmesi, "Sen vazifeni yaptın, rolünü oynadın, sıra başkalarında" denilerek dinlenmeye alınmış olması ihtimalinden bahsedebilir miyiz?

Özdağ'ın tutuklanması, Suriye'nin yeni yönetimine ve Türkiye'deki Suriyeliler'e şu mesajın **dolaylı biçimde** verilmesi anlamına geliyor olabilir mi:

"Bakın biz, dağ gibi Özdağ'ı ve ardındaki devasa kalabalığı biraz da sizin hatırınız için karşımıza alıyoruz.. Siz de bizi utandırmayın, ***ne diyorsak yapın****!"*

(Burada istitraden şunu da söyleyelim: **"Saha"da icra-yı sanatta** bulunan bir istihbaratçı olmak risklidir, bazen hapse de düşebilirsiniz..

Prof. Mahir Kaynak, mahkemede şahitlik yaparak deşifre olmaktansa hapis yatmayı yeğliyordu, fakat istediği olmadı.

Bu, hem sosyal çevresini kaybetmesine, nefret odağı haline gelmesine, hem de istihbaratçılık kariyerinin bir bakıma noktalanmasına yol açtı.

Deşifre olmasaydı, solun gelecekteki en önemli liderlerinden biri olacağına inanıyordu.. Haklıydı..

Siyasî parti lideri olurdu..

Kafası çalışıyordu, fikirlerini ikna edici ve etkili bir biçimde yazıya ve söze dökebiliyordu.

*(Böyle bağlar olursa **MİT üzerinden** olur kardeş, MİT üzerinden)*

Burada Suriyeliler konusuna girmişken şunu da ekleyelim:

Türkiye'nin Suriye'ye müdahalesi, oradaki **İslamcıların/Şeriatçıların** zulüm görmesine ["**devlet aklı**" vezninde] "**devlet yüreği**"nin dayanmamasından kaynaklanmıyordu.

Bu yüreğin nasıl bir yürek olduğunu bilenler biliyor.

Türkiye "devlet yüreği", ABD öyle istediği için, bir Amerikan vizesi ve teşviğini önünde hazır bulduğu için olaya müdahil oldu.

O yürek, **müttefiğinin CIA'inin hatırını** kırmaktansa [zalim olduğunu birden bire hatırladığı] Esed'in hatırını kırmayı tercih etti.

Bunu, dönemin **Genelkurmay İstihbarat Dairesi Başkanı Korgneral İsmail Hakkı Pekin** açıklamış, MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ın kendisine, bu konuda ABD ile mutabakata varmış olduklarını söylediğini dile getirmişti.

Yani **CIA-MİT müttefikliği ve dostluğunun** tarihî meyvelerinden biri de bu Suriye olayı..

En az **28 Şubat** kadar görkemli bir tarihî işbirliği..

Davutoğlu'nun bürokrasiye hediyesi Hakan Fidan'ın da şaheser hizmetlerinden belki en büyüğü.. [“Hizmet”in asıl sahiplerinin Erdoğan ve Davutoğlu olduğunu unutmuyoruz.]

ABD'nin, İsrail'in güvenliği ve gelecekteki fırsatlar dünyası için Suriye'yi karıştırmaya, bölüp parçalamaya ihtiyacı vardı.

Durum buydu, fakat, ABD'nin yerli-milli müttefiklerinin Esed'in zulümlerinin çetelesini çıkartmaları, hayırlı bir iş yaptıklarını düşünmelerini ve vicdanlarının sesini susturmalarını sağlıyordu.

ABD'nin mesela **Afganistan** ve **Irak**'taki zulümlerine gelince.. Oralardaki zulümlerin, tecavüzlerin, cinayetlerin çetelesi ile meşgul olmadılar.

Türkiye de, **NATO saflarında** Afganistan'daydı.)

Özdağ dışarıda olsa, son gelişmeler hakkında konuşması,
hatta **mitingler** düzenlemesi, ortalığı velveleye vermesi, cuma namazına gidip (disk-jokey konumunda gördüğü) **imamlardan "Atatürklü parça" isteğinde** bulunması gibi akla ziyan rezaletler çıkarması gerekecek..

Dışarıda olup sustuğunda sorgulanması, ona, *"Demek ki senin bütün söylemlerin aldatmacaydı, oyalamacaydı"* denilmesi mümkün.

İçeride olunca, *"Ne yapsın, başı belada, konuşsa daha zor duruma düşer, susmak zorunda"* diye düşünülmesi, itibarı zedelenmeden, hatta bir ölçüde "**mağdur** kahramanımsı" haline getirilerek süreci hasarsız atlatması imkân dahilinde.

Ayrıca, içeride olması, onun "gazıyla" seslerini fazla çıkaran kişilere g**özdağ**ı verilmesini sağlaması bakımından da işlevsel.

Hapishanede **Öcalan** gibi keyfinin yerinde olduğu tahmininde bulunmak hepimiz için serbest.

*

Hülasa, ortada iki ihtimal var.

Birinci ihtimal, Özdağ'ın Mevlana gibi "**olduğu gibi görünme, göründüğü gibi olma**" ilkesi ışığında mesleğini icra eden bir siyasetçi olması.

İkinci ihtimal ise, zatıalilerinin **istihbaratçılığın fıtratında** ya da doğasında bulunan "oyun kuruculuk" çok yüzlülüğünün (**iki** yüzlülük değil, **ikiyüz** yüzlülük) müstesna örneklerinden biri olması.

Hangisi?

Bu konuda birşey demiyorum, herkes kendisi karar versin.

KOMPLO “TEORİ”Sİ DEĞİL, İSTİHBARAT “YASA”SI

Bu yazı, esas itibariyle **Erdoğan’a**, **Kılıçdaroğlu’na** ve Zafer Partisi Genel Başkanı **Ümit Özdağ**’a dairdir.

Erdoğan’ın **Altılı Masa**’yı nasıl alt ettiğine ve bu süreçte Ümit Özdağ’ın **oynadığı istihbaratçılara özgü role** ilişkindir.

Fakat aynı zamanda **bilim felsefesi ve fizik "yasa"ları**yla ilgilidir.

*

Önce **teori** ve **yasa** kavramları üzerinde duralım.

Aslında **doğa bilimlerinde** yasa diye birşey yoktur. Hepsi **teori**dir. (Sosyal bilimlerde de öyle.)

Yasa diye “**inanılan**” tespitlerin **kesin doğru** olduklarını söylemek **mantıken** mümkün değildir.

Bunun nedeni, **gözlem ve deney**lerden hareketle yapılan ve yasa adı verilen çıkarımların **tümevarım** yöntemiyle yapılmış **genellemeler** olmasıdır.

Kesin olan sadece o gözlemlerle elde edilen doğruudan bilgidir. Fakat onlardan hareketle yapılan **çıkarım**ın bir kesinliği yoktur. (Mesela ağaçtan düşen elmanın düşmesiyle ilgili gözlem kesindir, fakat düşmenin mekanizmasıyla ilgili "**açıklama modeli**" ya da **kuram** kesin değildir.)

*

Fakat dilerseniz kurama inanabilir, **iman** edebilirsiniz.

Ki bugün (epistemolojiden, bilim felsefesinden, mantık biliminden habersiz olan) herkesin durumu budur, **körlemesine inanmak**tadırlar.

Ord. Prof. Dr. Ali Fuat Başgil'in ***Din ve Laiklik*** kitabında ifade ettiği gibi, son tahlilde **bilim de, (din gibi) bir inanç sistemidir**.

Aradaki farkın **kavramsal çerçeve** farklılığı olduğunu söylemek mümkündür.

*

Mesela, modern fiziğe göre, **yağmurun yağması**, yağmur damlalarının düşmesi, **yerçekimi** olgusu sayesinde olur. (Yani olay. yerçekimi diye bir kavramla açıklanır, mesela melek kavramı kullanılmaz.)

Peki, **yerçekimi** (gravitasyon) nedir?..

Aslında, **içi boş bir adlandırma**dan ibarettir.

Newton, nesneler arası hareketin kendince bir **matematiksel formül**ünü vermişti, fakat yerçekiminin ***nasıl* birşey olduğu** konusunda hiçbir şey söylememişti.

Söyleyememişti.

Meşhur fizikçi Feynman, bu hususu şöyle açıklıyor:

> … Başlangıçta Newton, teorisi konusunda sorgulanmıştı: *"**Ama bu birşey ifade etmiyor; bize birşey anlatmıyor.**"* O da "Size *nasıl* hareket ettiğini söylüyor; bu yeterli olmalı. Ben de size nasıl hareket ettiğini söyledim, *neden* öyle olduğunu değil" yanıtını vermişti.
>
> (Richard Feynman, ***Fizik Yasaları Üzerine***, çev. Nermin Arık, 2. b., Ankara: TÜBİTAK, 1995, s. 35)

Kısacası, ortada sadece bir **matematiksel formül** var, yerçekiminin (Feynman'ın tabiriyle) **mekanizması** hakkında ise, Newton da dahil, hiç kimsenin birşey bildiği yok.

Yine Feynman'ı dinleyelim:

> "Newton'dan bugüne kadar hiç kimse bu yasanın gerisinde yatan, matematiksel **mekanizma** yerine geçebilecek … **sonuçları bazı olaylarla çelişmeyen** teorik bir anlatım bulmayı başaramamıştır."
>
> (Feynman, s. 37)

Evet, çelişen bazı olaylar var.

*

Feynman şunu da söylemektedir:

> "… eğer kuantum teorisi doğru ise yerçekiminde de **parçacık gibi davranan bir tür dalga** olması gerekir; bu parçacıklara **graviton** diyoruz. Eğer buna inan**mı**yorsanız yerçekimi deyip geçebilirsiniz."
>
> (Feynman, s. 177.)

Bu alıntıda olduğu gibi **"*Eğer* kuantum teorisi *doğru ise*"** demek gerekiyor. Çünkü herhangi bir teorinin gerçekten doğru olduğunu söylemek **"bilimsel" olarak** mümkün değildir.

Evet, parçacık kuramına (parçacık gibi davranan dalga kuramına) inanıyor ya da inanmıyor olabilirsiniz. Çünkü, bilim de aslında **inanç** meselesi..

*

İsterseniz, ne olduğunu bilmediğiniz, nasıl birşey olduğu konusunda hiçbir fikrinizin bulunmadığı bir yerçekimi kavramına (**içi boş adlandırma**ya, **takılmış isme**) inanmayı (gökten gelmiş vahiy gibi iman etmeyi) sürdürebilirsiniz.

Ancak, fizikçiler öyle yapmıyorlar, sorgusuz sualsiz inanmak yerine, **kendi yöntemleri çerçevesinde** makul bir izah tarzı bulmaya çalışıyorlar. Teorilerini sürekli sorguluyor ve yeniliyorlar.

O yüzden, **Stephen Hawking** şöyle demektedir:

> "Klasik kuram artık, evrenin iyi bir betimlemesi değildir. O halde evrenin ilk aşamalarını tartışırken **kütlesel çekimin [yerçekiminin]** ***tanecik kuramı*** kullanılmalıdır."

(Stephen W. Hawking, ***Zamanın Kısa Tarihi***, çev. Sabit Say ve Murat Uraz, İstanbul: Milliyet, 1998, s. 173-4.)

Olay sadece sihirli değnekvari **çekim** (yerçekimi) ise, **tanecik**ten bahsetmemek gerekir, fakat durum öyle değil.

Tanecik kuramının (teorisinin) kullanılması gerekiyor. (Evet, teori; yasa değil.. Olayı açıklamak için "teori içinde teori" icat etmek icap ediyor.)

Tanecik teorisinin (**tanecik gibi davranan dalga** teorisinin) kullanılması neden gerekiyor peki?..

Sebebi, **gözlemlerden** ulaşılan veriler (Evet, işin sabit olan kısmı, **gözlemler**.. Mesela **gelgit** olayının kendisi kesindir, onunla ilgili "açıklama model"i ise, "kesin doğru" olduğunu ispatlayamayacağımız bir teoriden ibarettir):

> "… Bu olasılıkların hiçbiri **gözlemlerimizle uyuşmuyor**…. Evrenin nasıl başladığının anlaşılması için çekimin tanecik kuramı kullanılmalıdır."
>
> (Hawking, s. 189.)

Yani gözlemlerinizden hareketle bir kuram geliştiriyorsunuz, fakat yeni gözlemler, diktiğiniz bu kuram gömleğine sığmıyor, onu yırtıp parçalıyor.

Bir teoriyi (kuramı) kurtarmak için başka bir kuramla onu desteklemek zorunda kalıyorsunuz. Fakat sonuçta o da kuram, "kesin doğru" olduğunu söyleyebileceğiniz bir "yasa" değil.

*

Peki, tanecik kuramı çerçevesinde yerçekimini gerçekleştirdiğini varsayacağımız bu (dalga gibi davranan, **kanatlı melekleri hatırlatan**) tanecikler ya da parçacıklar, nasıl birşeydir?

İşte bu noktada fizik, **metafiziğe** (fizikötesine) dönüşmeye başlıyor. Meleklere iman ile yerçekimine iman arasında bir fark kalmıyor.

Sadece yerçekimini sağlayan (ve dalga gibi davranan) taneciklerin değil, modern fizikte sözü edilen pekçok parçacığın, (Hawking'in tabiriyle) ***melekler gibi gözlemlenemeyen****, sadece* ***var oldukları sezilen*** şeyler oldukları kabul ediliyor.

Hawking, şöyle diyor:

> "Kapatma ilkesinin kuvark ya da gluonların yalın biçimde gözlemlenmesine izin vermemesi, kuvark ve gluon parçacıkları kavramının tümünü biraz **fizikötesi** yapıyor."
>
> (Hawking, s. 102.)

Bu tür parçacıkların özelliği ise (kurama göre) şu:

"… Bunlar, güneşin çekim kuvvetini taşıyan parçacıklar
gibi **sezilgen** parçacıklardır: gerçek parçacıklardan farklı olarak parçacık detektörü ile doğrudan **algılanamaz**lar."

(Hawking, s. 141.)

Yani, mantık aynı.. Ha (kanatlı) **melek** demişsiniz, ha (dalga gibi davranan) parçacık..

Melekler de doğrudan algılanamıyor, bunlar da..

Ama olayı izah için (ve de bilimin karizmasını çizdirmemek için) bu parçacığın varlığına "inanmak" zorundasınız.

*

Modern fizikçilere göre, gözlemlediğimiz olayları izah için, bunların varlığına **inanmamız** gerekiyor.

Yoksa boşlukta kalıyoruz.

Bir başkası da bu izahı meleklerle yapıyor.

Peki bu yerçekimini sağlayan parçacıkları zihnimizde nasıl canlandırabiliriz?

Canlandırabilir miyiz?

Hawking'in cevabı şöyle:

"Çekim alanına tanecik gözlükleri arkasından bakarsak, iki madde parçacığı arasındaki çekim kuvvetinin graviton denen 2-dönmeli bir parçacık tarafından taşındığını **zihnimizde canlandırabiliriz**.… Dünya ile güneş arasındaki çekim kuvveti, bu iki cismi oluşturan parçacıkların aralarında graviton değiş tokuşu olarak görülebilir. Değiş tokuş edilen parçacıklar gerçek olmamalarına karşın ölçülebilir bir etki yaratırlar,

> dünyanın güneş çevresinde dönmesine neden olurlar. Gerçek gravitonlar [tanecikler] klasik fizikçi deyimiyle çekim alanlarının doğururlar. Bunlar o kadar zayıftır ki henüz **algılanamamış**lardır.”
>
> (Hawking, s. 98.)

Yani yerçekimini yapan gravitonlar, **tıpkı melekler gibi**, tarafımızdan algılanamıyorlar.

Ama madem ki Güneş ile Dünya birbirini çekiyor (Daha doğrusu birbirini bırakıp gitmiyor), bunu yapan birşeylerin olması gerekiyor.

*

Yine, gelgit diye birşey varsa onun da bir sebebi olmalı..

Üzümü gören tilkinin ağzının sulanması gibi Ay'ı görünce duruşuna çekidüzen verip başını dikerek kabaran denizin böyle yapmasının ardındaki etken ne?

Son beste, bunların hepsinin (dalga gibi davranan) parçacıkların başının altından çıktığını söylüyor.

Ancak, **gözlemle değil sezgi ile** var olduklarına hükmettiğimiz bu tanecik ya da parçacıklarla ilgili teori de, bütün sorulara cevap vermiyor.

Hatta, meseleyi bütünüyle **gayb** (metafizik) haline getiriyor.

Hawking’in ifadesiyle, ortaya şu sonuç çıkıyor:

> “Tanecik mekaniğinin ortaya çıkışıyla, olayların **tam bir doğrulukla bilinmeyeceğini**, her zaman **bir miktar belirsizlik** bulunacağını anlar olduk. İstenirse, belirsizlik içindeki bu gelişigüzellik **Tanrı‘dan bilinebilir**.”
>
> (Hawking, s. 210.)

Yani iş dönüp dolaşıp yine Tanrı'ya (Allahu Teala'ya) geliyor.

*

Hawking'in ifadesiyle, durum şu:

> "… tanecik mekaniğinin belirsizlik ilkesinin [olayları] **kestirme gücümüze getirdiği sınırlama**dır. **Bunu ortadan kaldırmamızın hiçbir yolu yok**…. İkincisi, kuramın denklemlerini, çok basit durumlar dışında, tam olarak çözememiz gerçeğinden kaynaklanıyor. [Daha önceki] **Newton'un kütlesel çekim** kuramında bile, üç cismin devinimini tam olarak hesaplayamıyoruz; cisimlerin sayısı ve kuramın karmaşıklığıyla zorluk daha da artıyor."
>
> (Hawking, s. 213.)

Bütün bunlardan hareketle varılan son hüküm ise şu:

> "… kuramlar **kanıtlanamayacağı** için gerçekten doğru kuramı bulduğumuzdan **hiçbir zaman emin olamayacağız**. Ama kuram matematik açıdan tutarlı ve gözlemlere uyan kestirimler veriyorsa, aradığımız kuram olduğuna akla uygun ölçülerde **inanabiliriz**."
>
> (Hawking, s. 212.)

Böylece, başladığımız noktaya dönmüş olduk: **Bilim de, sonuçta, bir inanç sistemidir**.

*

Feynman şöyle diyor:

> "… çekim yasasının söz ettiğimiz diğer bazı **yasa**larla ortak özelliklerini vurgulamak istiyorum. İlk olarak, ifade ediliş tarzı matematikseldir;

> diğerleri de öyledir. İkincisi**, tam doğru değildir**. Einstein onu değiştirmek zorunda kaldı; **yine de tam doğru olmadığını biliyoruz**…. Bunlar bütün diğer yasalarımız için de geçerlidir; **hiçbiri tam doğru değildir**."
>
> (Feynman, s. 30)

Peki, madem öyle, teori ya da kuram, ne işe yarar?

*

Yine Hawking'i dinleyelim:

> "… bir kuramı, evrenin ya da onun sınırlı bir parçasının **model**i ve gözlemlerimizi bu modeldeki niceliklere bağlayan [zihinde oluşturulmuş] **kurallar takımı** olarak tanımlayacağım. **Kuramın varlığı yalnızca aklımızın içindedir ve başkaca hiçbir gerçekliği (herhangi bir anlamda) yoktur."**
>
> (Hawking, s. 26.)

Daha kısa bir anlatımla:

> "… bilimsel bir kuram, yalnızca **gözlemlerimizi betimleyebilmek** için kurduğumuz **matematiksel bir model**dir: **salt kafamızda** vardır."
>
> (Hawking, s. 181.)

Kısacası, **gözlemlenen** nesne ve olaylar, vardır, mevcuttur, onların gerisinde olduğu düşünülen doğa **yasaları** ise, gerçekte yoktur.

Kafanızdan uydurduğunuz, kesin doğru olduğunu hiçbir zaman bilemeyeceğiniz "inanç"lardır.

*

Feynman'la noktayı koyalım:

> "Bu, **bilimin kesin olmadığı** anlamına gelmektedir…. Eğer daha önce **bilimin çok kesin olduğunu düşündüyseniz, siz hata yaptınız."**
>
> (Feynman, s. 84-5.)

*

İsteyenler bu meseleleri Kemal Sunal'ın oğlu Ali'nin ***Güldür Güldür*** skeçlerinden öğrenmeyi deneyebilirler.

Herhangi birşey öğrenemeseler de zihin konforları bozulmaz, rahat ederler.

Modern bilimle aydınlanmış olmanın hazzını yaşarlar.

Ronald David Laing diye birinin şöyle bir sözü var:

> "Öldüğünüzde ölü olduğunuzu **bilmezsiniz**, bu sadece **başkaları için zordur.** Aynı şey **salak** olduğunuzda da geçerlidir."

İlk cümle yanlış, ikincisi doğru.

*

Salak olduğunu bilmeden bilim hakkında skeçler hazırlayan ve bu mevzuları gerçekten bilenleri sarakaya alanların mutluluğuna gıpta etmemek mümkün değil.

Üstelik, salaklıkları para ve şöhretle de ödüllendiriliyor.

İşin acı tarafı ise şu: Türkiye'de akademisyenlerin çoğu da söz konusu tiyatro kumpanyası boşboğazlarından daha donanımlı değiller.

Sözde bilim adamı olarak vatana millete hizmet ediyorlar, fakat önemli bir bölümü "bilim"in gerçekte ne olduğundan bile habersiz salak durumundalar.

*

Fakat, mutlular..

Mutlu olmalarını sağlayacak salaklık, Allah vergisi olarak onlarda hadsiz hesapsız.

Yahya Kemal haklı:

> “Yalnız duyan yaşar” sözü, derler ki, doğrudur.
>
> “Yalnız duyan çeker” derim, en doğru söz budur.

*

Siyasetin (ve de **istihbaratçılığın**) teori ve yasalarına gelelim.

Nasıl bir doğa bilimcisi gözlemlenen olay ve nesnelerden hareketle onların ardındaki etkenlere (mekanizmalara) ulaşmaya çalışıyorsa, siyasette de bir **gözlemlenen** olaylar ve şahıslar, bir de bunlara ilişkin “**kuram**”lar söz konusudur.

Bu kuramlara bazıları **komplo teorisi**, bazıları da **yasa** gözüyle bakarlar.

Gerçekten de siyasal gelişmeler ve politikacılar hakkında yapılan analizlerin bazıları baştan sona (kara ve gri propaganda eksenli) komplo teorisi durumundadır, fakat bazıları da müşahhas verilerden hareketle bilimsel bir bakış açısıyla yapılmış değerlendirmelerdir.

Öte yandan, evrim ve izafiyet gibi hususlara dair teorilere "evrim teorisi, izafiyet teorisi" vs. denildiği gibi, komplolara ilişkin açıklamalara da **komplo(nun) teorisi** demek uygun düşer.

*

Bu açıdan bakıldığında komplo teorisi (kendisi komplo olan teori) ile komplonun teorisi (komploya dair teori) arasında da ayrım yapmak gerekir.

General Clausewitz'in "**Savaş, siyasetin başka araçlarla devamıdır**"
(Der Krieg ist eine bloße Fortsetzung der Politik mit anderen Mitteln) şeklindeki sözü meşhurdur. Siyaset bazen açık çatışma ve savaşla, bazen de "**komplo**"lar (yalan, hile, dolap, aldatma, tuzak, kuyu kazma, şantaj, satın alma, suikast, sabotaj, provokasyon, ajitasyon, yüze gülüp arkadan hançerleme) ile devam eder..

Siyaset elbette her zaman **komplo** değildir, fakat komplosuz siyaset de (özellikle çağımızda) hemen hemen yok gibidir.

Eski çağlarda istisnaî bir durum olan komplolar, istihbarat faaliyetlerinin ileri düzeyde kurumsallaştığı geçen asırdan beri **istisna** olmaktan çıkıp **kural** haline gelmiştir.

*

Son **cumhurbaşkanlığı seçimini** Erdoğan'ın nasıl kazandığı sorusuna cevap vermeyi, olayı kısmen de olsa aydınlatacak bir "açıklama modeli" bulmayı denemeye kalkışsak neler söyleyebiliriz?..

Önce şu hususun altını çizelim: **Erdoğan** tecrübeli bir siyasetçi.. Gençliğinden beri bu işlerin içinde..

Siyasetin içinde pişmiş, bu işin kurdu olmuş..

Ayrıca **Erbakan**'ın rahle-i tedrisinden geçmiş..

Bildiği şeylerden biri şu: Seçimler döneminde **ortamın biraz gerilmesi**, kaçacak oyları çekecek bir **yerçekimi** mekanizmasının oluşturulması, bırakıp gidecek unsurların gözlerinin korkutulması gerekiyor.

2002, 2007, 2011 ve 2014 seçimlerini Türkiye'deki kutuplaşma ve askerî darbe korkusunun gölgesinde (fazla bir çaba sarfetmeden) kolayca kazanabildi.

2000'li yıllardaki Cumhuriyet mitinglerini, 2013'deki Gezi Parkı tantanasını, CHP ile ortak hareket eden MHP'nin 2014'teki saldırgan üslubunu hatırlayın..

15 Temmuz'dan sonra ise durum değişmeye başladı.

Bir defa, Erdoğan'ın **MİT'e ve TSK'ya** tamamen hakim konuma geldiği düşünülmeye başlandı.

Eski "mağdur, hakkı yenen ya da yenmeye çalışılan" Erdoğan yoktu artık.

İkincisi, **Kılıçdaroğlu,** selefleri gibi "**Laiklik elden gidiyor, Atam sen kalk da ben yatam**" tarzı bir siyaset yürütmüyordu.

Muhafazakâr kesime karşı yumuşak ve uzlaşmacı bir üslup kullanıyordu.

Bu sayede **İstanbul ve Ankara belediye başkanlıklarını** AKP'nin elinden almayı başarmıştı.

Ayrıca, son cumhurbaşkanlığı seçiminde **Saadet Partisi'ni ve eski AKP'li Ahmet Davutoğlu ile Ali Babacan'ı** yanına çekmeyi sağlayacak bir **yerçekimi hattı** oluşturmuştu.

Dolayısıyla muhafazakâr tabanı “CHP gelecek, canınıza okuyacak” diye korkutmak zorlaşmıştı.

Erdoğan’ın seçimi kazanması için gereken **gerilim** ortamı oluşmuyordu.

*

Erdoğan ile Kılıçdaroğlu’nu **karşılaştırdığımız** zaman şunu görüyoruz: Erdoğan Kılıçdaroğlu'nun suya götürür susuz getirir.. Kaçın kurrası!..

Siyasetin **ayak oyunlarını** daha iyi (çok iyi) biliyor.. Tam bir siyaset canbazı..

Ayrıca Erdoğan, Kılıçdaroğlu ile eşit şartlarda yarışmıyordu, seçime girerken daha **avantaj**lıydı..

Çünkü devletin başındaydı.. MİT, kendisinin emrindeydi.

Derin devletin artık Erdoğan’ın emri altında olduğunu (veya “Erdoğan – derin devlet konsorsiyumu”nun kurulduğunu) iddia edenler de var.

*

Türkiye’de derin devlet dediğimiz yapının ve (emekçisi ve emeklisi ile) MİT’çilerin, **psikolojik savaş**ın da, **algı operasyonu**nun da, **provokasyon**un da ustası oldukları bir gerçek.

Ortamın nasıl “gerileceğini” çok iyi biliyorlar.

28 Şubat öncesinden örnek verelim..

Erbakan çok ihtiyatlı davranıyordu.. Fakat derin devletçiler iki ayrı yapı icat ederek irtica tehdidini gündemde tutmayı ve bunun faturasını Erbakan'a çıkarmayı başardılar.

Bu yapılardan biri, domuz bağı cinayetleriyle ünlenen (sözde) **Hizbullah'tı**.. (Özde "hizbu derin devlet".)

İkincisi ise **"uçkurist" Müslüm Gündüz**'ün "şeyhliğini" yaptığı gecekondu tipi prefabrik **Aczimendeburi** tarikatıydı..

Böyle basıldı

Aczmendilerin aylardır firarda olan lideri Müslüm Gündüz, müridinin 24 yaşındaki kızı ile bir evde yan çıplak durumda polis tarafından basıldı.

Hürriyet

28 12 1996

Erbakan istediği kadar ihtiyatlı olsun.. Türk tipi demokraside derin devlet için çareler tükenmiyordu.

Derinlerin parası da elemanı da boldu.

*

Gelelim son cumhurbaşkanlığı seçimine..

Seçim filmindeki **gerilim ve korku** öğesi eksikliği **Zafer Partisi ve Ümit Özdağ** sayesinde giderildi.

Ümit Özdağ **istihbarat** konulu kitapları da bulunan bir adam.. Uzmanlık alanı istihbaratçılık, gizli servisler..

İstihbaratçılığı, ajanlığı, sağ gösterip sol vurmayı, psikolojik savaş tekniklerini, algı operasyonu numaralarını, propaganda hilelerini ve de "**vatana ve millete istihbaratçı tuzak ve oyunlarıyla, katakulli ve dolaplarıyla hizmet**"in "önemini ve değerini" bilmeyen, bukalemunvari "**istihbaratçı ahlâkı**"nı özümseyemeyen,

içine sindiremeyen, rahat yalan söylemeyi meslekî yetkinlik değil de **düşük karakterlilik** kabul eden bir adamı, gizli servis senaryolarında baş rolü üstlenmeye veya figüran olmaya razı etmek zor olabilir, fakat Ümit Özdağ gibi birinin, **teorik bilgisini pratiğe aktarma fırsatı** yakalamaktan keyif alması beklenir.

Soru şu: (Kılıçdaroğlu'nun yol açmaktan özenle sakındığı, uzak durduğu) "Erdoğan'ı seçtirecek bir gerilimi üretme"si görevi, **derin** yapılar tarafından **Ümit Özdağ**'a verilmiş olabilir mi?

Nasıl sözde **Hizbullah'ın sabıkası ve Aczimendeburiliğin** sorumluluğu Erbakan'ın sırtına yüklendiyse, Ümit Özdağ'ın skandal boyutlarındaki Atatürkçü, laikçi, cumhuriyetçi, kavgacı, anti-ümmetçi sansasyonel çıkışlarının, milletteki CHP korkusunun depreşmesine yol açacağı hesaplanmış olabilir mi?

Seçimin ikinci turunda Özdağ'ın Altılı Masa'ya yanaşması, bu istihbarat uzmanının ve başında bulunduğu prefabrik tabela partisinin kademe kademe, aheste aheste, yavaş yavaş Altılı Masa'ya monte edilmesi bir tesadüf müydü?

Aynı Özdağ'ın seçimlerden önce Kılıçdaroğlu ile yapmış oldukları **gizli anlaşma**yı ancak istihbaratçılardan beklenebilecek kıvrak bir manevra ile CHP Kongresi'nin arefesinde açıklaması, böylece Kılıçdaroğlu'nun siyasi hayatının bitmesine sebep olması da bir tesadüf mü?

*

Evet, **doğa bilimleri** söz konusu olduğunda bir gözlemlenen olay ve nesneler, bir de onlardan hareketle oluşturulan **kuramlar** (Ki bazen **yasa** diye adlandırılırlar) bahis mevzuu olur.

Siyaset alanında da salt olayları gözlemlemek, "Şu gün şöyle oldu, bugün böyle oldu, falanca şöyle dedi, filanca böyle yaptı" demek yeterli değildir.

Perde arkasına, mantıksız görünen **gelgit** ve zikzaklara ışık tutacak kuramlarınızın, açıklama modellerinizin, teorik yaklaşımlarınızın bulunması önem taşır.

*

Öncelikle şu gerçeğin hep akılda tutulması gerekir: **Siyasetin yerçekimi yasasında** *devlet* en büyük **çekim merkezi**dir.

Pekçok siyasetçi (derini ve yüzeyseliyle) onun etrafında döner, onun etkisi altındadır.

Dünya'daki **gelgit** olayının **Ay**'ın (görünmeyen) çekimi ile açıklanmasına benzer şekilde, **siyasetteki bazı gelgitlerin** de, (ortada görünmeyen) **derin devletin ve gizli servisin çekim** etkisi ile birlikte düşünülmesi bazen zorunluluk haline gelir.

Derin yerçekiminin bir parametre olarak denkleme dahil edilmesi, pekçok karanlık ve muğlak noktanın anlaşılır hale gelmesini sağlar.

*

Bu çekim, **parçacıklarla (paracıklarla)** mı oluyor, kuru kuruya beleş mi ortaya çıkıyor, yoksa algılarımızın ulaşamadığı başka bir mekanizma mı mevcut, o konuda kesin bir sonuca varmak zordur.

Fakat siyaset söz konusu olduğunda devletin derininin ve yüzeyselinin, ve de **istihbarat teşkilatları**nın (**çekim** diye adlandırılabilecek olan) etkisini görmezden gelmek saflık olur.

Hatta, Kemal Sunal'ın oğlunun eğlence programı gibi platformlarda bu tür konulara girilmemesi de, başka bazı konulara ise **özel olarak girilmesi** de bu etkiden bağımsız düşünülemez.

*

Teori ve yasa.. Bu iki kavram, yukarıda açıkladığımız gibi, birbiriyle yakından ilişkili..

Yine yukarıda, komplo teorilerinden de söz etmiştik.

21 Nisan 1998 tarihli ***Sağduyu*** gazetesinde yayınlanın "Komplo" başlıklı yazımız ile bu konuyu kapatalım:

> "Akıl, işin sonunu görmektir" der eskiler.
>
> Mevlana gibi bazıları bu gerçeği, "Aptalların iş olup bittikten sonra gördüğünü, akıllı, olmadan görür" biçiminde ifade ederler.
>
> Ne var ki, daha ortada hiçbir şey yokken olacaklardan bahsetmek, hele de bu olacaklar olumsuz ise, birtakım suçlamaların hedefi olmak demektir.

İç ve dış siyaset sözkonusu olduğunda bu suçlamaların aydınlar arasında revaçta olanı, "**komplo teorilerine prim vermek**"tir. Daha doğrusu, İslamcı aydınları dikkate almak gerekirse, "prim vermekti".

Çünkü yaklaşık bir buçuk yıldır ülkemizde yaşananlar, komplo teorilerine prim vermemenin dayanılmaz hafifliğini aydınlarımız için ağır bir kâbusa dönüştürdü. Şimdilerde komplo teorilerine prim vermemek prim yapmıyor.

*

Sözlükler komployu, "**Bir kimse, varlık veya topluluk aleyhinde alınan gizli karar; aynı şekilde gizli olarak yürütülen plan**" olarak tanımlıyor. Komplo teorilerine prim vermemek ise, siyasi arenada herşeyin açık biçimde cereyan ettiğini, gizli karar ve planların sözkonusu olmadığını kabul etmek anlamına geliyor.

Gerçekte herkes, aydınlar da dahil, günlük yaşam sözkonusu olduğunda, komplo teorilerine prim vermeme çağrısının **ya aptallıktan ya da hilekârlıktan kaynaklandığını** bilir.

Hiç kimse, gündelik hayatta herkesin kendisine çok açık ve şeffaf bir tavır sergilediğini düşünmez; bilakis olabildiğince kuşkucu olmak çokları tarafından meziyet kabul edilir.

Komplo teorilerine prim vermediği için pazardan alışveriş yaparken asla aldatılmadığını düşünen çıkmaz. ("Babana bile güvenmeyeceksin" diyen çok kimseye rastladım.)

*

Eğer ortada bir komplo varsa ve siz bu komplonun gerçek yüzünü bilmiyorsanız, önünüzdeki tek yol, birtakım komplo teorileri yardımı ile

durumu kavramaya çalışmaktır. Bu, düşmanın nereden saldıracağını bilmeyen bir askerî birliğin değişik ihtimalleri hesaplamasından farksızdır.

Eğer hakkında teoriler geliştirilmesi gereken komplolar, gizli karar ve planlar yoksa, **niçin her devlet büyük paralar harcadığı birer "gizli" servise sahip**?

Bu servislerin elemanı olduklarını "gizleyen" insanlar aramızda dolaşmıyor mu?

Komplo teorisi aleyhtarlığı insanın kafasını yormamasını ve beynine sürekli tatil yaptırmanın keyfini yaşamasını sağlayabilir, fakat **BÇG**'nin (28 Şubat'ın Batı Çalışma Grubu'nun) **niçin "gizli" oluşturulduğunu** anlamaya yetmez.

Susurluk kazasıyla ilgili olarak geliştirilen komplo teorilerine itibar etmemek, **"Ne var bunda canım, insanlar aynı arabaya binemezler mi, komplo teorilerinin tuzağına düşmeyelim lütfen"** türünden naif açıklamalar yapmak entelektüellerimize çok yakışırdı, fakat onlar, komplo teorilerine "prim vermemenin prim yapmadığı" yerleri bilecek ve "çark edecek" kadar olsun "**siyasi analiz**" yapabilme yeteneğine sahiptirler.

Bu sebepten, o gün bu gündür komplo teorisi aleyhtarlarının pek sesi soluğu çıkmıyor.

*

Komplo teorilerine prim vermemenin ancak iki açıklaması olabilir: Birincisi, komplo teorisi karşıtının **siyasetin doğasını anlayamayacak kadar aptal** olması.

İkincisi ise, komplo teorisi karşıtının **komplonun bir parçası olması, komployu gizlemek için çaba sarf etmes**i.

Hangi kategoriye girdiklerine aydınlarımızın bizzat kendilerinin karar vermeleri yerinde olur.

Siyasetin doğasında komplo vardır. En azından **Batılı** bakış açısından bu böyledir. Maurice Duverger, "***Politikaya Giriş***" adlı eserinde siyaseti bir **çıkar mücadelesi** olarak tasvir eder ve yönetenlerin **kendi imtiyazlarını meşru gösterecek ideolojiler üreterek çıkarlarını garanti altına aldıklarını**, o ideolojilerin birer "**kamuflaj**"dan ibaret olduğunu ifade eder.

Kamuflajın bizzat kendisi bir komplodur.

BAYAT OPERASYON

Savaşın gereği şudur:

Piyadeyi sahaya sürmeden önce düşman saflarını top atışıyla döver, hallaç pamuğu gibi atar, bir taraftan canlarını alırken, kalan sağların da, top gürültüleri ve göğe yükselen dumanlarla akıl sağlığı ile oynar, psikolojilerini alt üst edersiniz.

28 Şubat sürecinde böyle olmuştu.

Birileri, yıllarca üzerinde çalıştıkları, medyada meşhur ettikleri "**derin**" adamları **Müslüm** ile "**derin kız**"ları **Fadime**'yi biraraya getirmiş, senaryosunu kendi yazdıkları seks filminde oynatmışlar, bunu bir medya sineması bombardımanına dönüştürmüşlerdi.

O günleri hatırlamayan gençler bilmez, öyle bir hava oluşmuştu ki, **Müslüm** yüzünden sakallı sakalından, başörtülü de **Fadime** yüzünden başörtüsünden utanır hale gelmişti.

Öyle acımasız, yoğun ve korkunç bir bombardımandı.

Dindar/mütedeyyin camianın psikolojisi alt üst olmuş, susup sinmişler, küfür cephesi ve münafıklar ise bayram yapmaya başlamıştı.

Ardından Sincan'da resmî izinle sıradan bir **Kudüs Gecesi** tantanası yaşanmış, medya eliyle ulusal bir felaket ya da doğal olmayan afete dönüştürülmüş, o hengâmede Sincan'da "tesadüfen" **tanklar** yürümüştü.

*

Asıl dert ne Müslüm ile Fadime'nin aşkına olan öfke, ne de Kudüs duyarlılığına olan Yahudice nefretti, asıl dert, başbakanlığını **Erbakan**'ın yaptığı hükümetin İslamcı biliniyor olmasıydı.

Hükümet ile onun arka bahçesi olduğu düşünülen "yeşil sermaye", imam hatip liseleri ve ***Kur'an*** kurslarının ocağına incir dikilmek isteniyordu..

Şimdi, **Hiranur Vakfı** olayı çerçevesinde o günleri hatırlatan bir şamata ile karşı karşıyayız.

Ancak, **28 Şubat** sürecindeki olay bir tsunamiydi, bu ise, kış mevsimine özgü sıradan bir fırtına.

Bununla birlikte, arada şöyle bir fark var: 28 Şubat tsunamisine **Erbakan hükümeti** ancak üç buçuk ay dayanabilmişti, yıkılıp gitmişti. Bugünkü fırtına ise, mevcut iktidar için ancak yaz sıcağındaki serin ve ferahlatıcı meltem işlevi görebilir.

*

Evet, 28 Şubat fırtınası, Erbakan hükümetini, partisini (**Refah Partisi**'ni, ve onun devamı **Fazilet Partisi**'ni) ezip geçmişti.

Geriye kolu kanadı kırık bir **Saadet Partisi** enkazı, cılız ve bodur bir parti makisi kalmıştı.

Bu arada **İskenderpaşa** gibi bazı cemaatlerin yayın faaliyetleri de eriyip gitmiş, **Prof. Mahmud Es'ad Coşan hoca** Türkiye'yi terk etmek zorunda kalmış, birçok başörtülü öğrenci ve öğretmen perişan olmuştu.

Böyle basıldı

Aczmendilerin aylardır firarda olan lideri Müslüm Gündüz, müridinin 24 yaşındaki kızı ile bir evde yan çıplak durumda polis tarafından basıldı.

Hürriyet

28 12 1996

Dedik ki, bugünkü fırtına mevcut iktidar için, ancak yaz sıcağındaki serin ve ferahlatıcı bir meltem işlevi görebilir.

Öyledir, çünkü, ne **Erdoğan** bir **Erbakan**'dır, ne de partisinin zihniyeti/ideolojisi **Millî Görüşçülük**tür (Erbakan'ın tabiriyle "**kuş dili**" ile ifade edilen İslamcılık/Şeriatçılıktır).

Akparti, **muhafazakâr demokrat laik bir parti**dir, (**Fethullahçı** bazı ahmaklar Erdoğan'ın MSP ve Refah geçmişinden dolayı **İslamcı** deseler de) İslamcı değildir, laiktir. Öyle ki, Erdoğan, Mısır ve Tunus'a gidip "Şeriat'e karşı laikliği" tavsiye edebilmiştir.

Nasıl Fethullahçılık hareketine birileri "**ılımlı İslam**" unvanını layık görüyorlarsa, Akparti için de "**ılımlı laik**" parti denilebilir.

Konuya dönelim, bugünkü **Hiranur Vakfı** türünden olaylar, mevcut iktidar için, hele de böyle bir seçim öncesinde, ancak yaz sıcağındaki serin ve ferahlatıcı meltem işlevi görebilir.

Çünkü, **Türkiye'nin "siyaset sosyolojisi"**, bu tür kavga gürültülerin, çekişme ve gerginliklerin, pirenin deve yapılmasıyla oluşturulan gerilimlerin, bir bardak suda kopartılan fırtınaların, akla ziyan kutuplaşmaların **Akparti**'ye ve **Erdoğan**'a hizmet etmesini sağlamaktadır.

Bugünkü kavgada, **Kemal Kılıçdaroğlu** ve **Selahattin Demirtaş** gibi "**siyaset dersinden notu sıfır**" laikçilerin, Hiranur Vakfı yem'ine hemen balıklama atlamış olduklarını görüyoruz.

Bu hıyar kavgasının sonunun nereye varacağını hesaplayamayan böylesi tuzluk siyasetçilerine **Erdoğan**'ın çok ihtiyacı var.

Erdoğan'ın şansı ve zenginliği bu.

Sonuçta muhafazakâr seçmen, "Ulaaa şunlara bak, bir erken evlilik olayını bahane edip işi nerelere götürüyorlar! Allah muhafaza bunlar bir iktidar olsalar nerdeyse ***Kur'an*** okumayı bile yasaklarlar, canımıza okur, ocağımıza incir dikerler.. Cenazelerde, mezarlıklarda ***Kur'an*** okuyan **Reis** nerdeee, bunlar nerde!" diyecektir.

Akpartililer de muhafazakârlara, mesajı almış olduklarını umarak, **"Sizi nankörler, bizim kıymetimizi bilmiyorsunuz ha, bakın da görün biz gidersek sizi neler bekliyor!"** diye bıyık altından gülerek bakacaktır.

Hiranur Vakfı şamatası aslında kritik bir seçim öncesinde fırtınalı bir denizde dalgalarla boğuşan **Erdoğan**'a atılmış bir **can simidi** olarak değerlendirilebilir.

Projektörleri böylesi bir zamanlamayla bu olaya çevirenler, bu işi biliyorlar. (Ya da hiç bilmiyor, kendi ayaklarına kurşun sıkıyorlar; nerede durduklarına bağlı.)

Kötü olan şu ki, bu arada **İslam'ın haysiyeti ve şerefi ile oynanıyor**.

CHARLIE'YE MELEKLER, NUH'A KELEKLER

Odatv'deki az gelişmiş zekâlılar kumpanyası mızıkacıları, Ayşe Baykal'ın röportajını nasılsa yayınladılar, fakat hemen ardından minareye kılıf dikmek için iğne ipliğe sarıldılar.

Şunları diyorlar:

> Röportajın önemli bölümlerinden biri ise "telefondan gönderildiği iddia edilen fotoğraf" ile ajandadaki notlar…
>
> "Peki, sizin iddialarınıza göre kendisine karşı bu kadar iyi davranan bir ailesi ve eşi varken nefret etmesinin gerekçesi nedir?" sorusuna verilen yanıtta şu ifadeler dikkat çekiyor:
>
> "Bilemiyoruz. Psikolojisinin bozuk olduğu dönemde normalde akıllı telefon kullanmayan kızımız, kocasından akıllı telefon istedi.
>
> (…)

“Kızımız, telefonu eline aldığı bir ara annesi gülüp bir şeyler yazdığını görüyor. ‘Neye bakıyorsun kızım ver bir bakayım’ dediğinde kızı vermek istemedi ama anne bir şekilde elinden telefonu aldı. Ve telefonunda (daha sonra adı dosyada belirtilen bir radyoda program yapan programcıya uygunsuz resim gönderdiğini ve ‘Doğum günün kutlu olsun sevgilim’ tarzında mesajları ve ‘Sen paraları altınları al gel. Biz sana yer hazırladık’ mesajını görüyor. Tabii olarak dünya annenin başına yıkılıyor.”

(…)

“Bu durum da ortaya çıkınca, bu sefer anne başka bir şey çıkar mı diye evin bazı yerlerini karıştırıyor. İçinde özel notlar olan bir ajandaya ulaşıyor ve kızının uygunsuz notlarına şahit oluyor. Anne perişan oluyor.”

“Aileden adını vermek istemeyen kişi”nin açıklamaları böyle…

Bu açıklamaları, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Derya Yanık yalanlıyor. Bakan Yanık, skandal ülke gündemine oturduktan sonra yaptığı açıklamada “Mağdur, kuruluşlarımızda kalıyor, okuma yazması yok, ilkokul diploması alınıyor. Aşçılık eğitimi alıyor, İngilizce öğreniyor. Hayatını idame ettirecek şekilde yetişiyor. Dava, bize 2 Aralık 2022’de intikal etti, aynı gün müdahil olduk. Kendisinin ve çocuğunun can güvenliğini riske etmemek için geç açıklama yaptık” dedi.

Bakan Yanık’ın “okuma yazması yok” sözlerinden yola çıkarak…

Okuma yazması olmayan biri, akıllı telefon kullanabilir mi?

Okuma yazması olmayan biri, ajandada not tutabilir mi?

Okuma yazması olmayan biri, akıllı telefondan “sevgilisine” mesaj yazabilir mi?

Çok akıllılar ya, soruları peşpeşe sıralamışlar.

Ancak, baltayı taşa vurduklarından haberleri yok.

Çok uyanıklar fakat sıra olayın baş kahramanı kadının laflarına gelince Sülün Osman'ın kazıkladığı zekâsı kıt köylülere dönüşmek için yapmayacakları fedakârlık yok gibi görünüyor.

Kızın okuma yazma bildiği, Savcılığa verdiği ifadeden belli.

Ancak, okuduğunu anlamaktan aciz kişilerin yayıncılık yaptığı bir ülke burası.

Buradan anlaşılıyor ki, **Bakan** Derya Yanık da **bakıp da görmeyen**lerden.. Tam da AK Parti'ye yakışır bir bakar kör.

Dünya yansa uyanmayacak.. Derya gibi uykusu var.

Konuya döneceğiz.. Önce bir parantez açmamız gerekiyor.

Olaya, **Cevheri Güven** adlı tip de dahil olmuş.

Bu şahsın istihbarat bağlantılarının bulunduğu açık da, tek taraflı mı, **çift taraflı** mı, orası biraz karışık.

Çok taraflı çalışan (ya da çok taraflı kullanılan), ilişki kurabildiği herkesle iş tutan biri gibi görünüyor. (Yaptığı gazetecilik türünün şöyle bir özelliği var, **kendinizi**

kullandırmazsanız birilerinden faydalanamazsınız, onlardan **bilgi-belge akışı** sağlayamazsınız. Kendinizden birşeyler vermelisiniz ki, birşeyler alabilesiniz, kimse size "beleş" hizmet vermez. Salt **açık kaynakların analizine** dayalı **"kullanışlılık"sız, hür ve bağımsız** bir gazetecilik ise hem yorucudur, hem de kolay ses getirmez. Ayrıca, arkanızda Alman istihbaratı vs. gibi "**koruyucular**" da bulunmaz. Yarınınızdan emin olamadan, kendi yağınızla kavrularak yaşar gidersiniz. Sürünürsünüz demeyelim hadi.)

Cevheri'yi CIA'in de, Alman istihbaratının da, içeriden birilerinin de (yerli milli odakların da) kullandıklarını düşünmemek elde değil. (İçeriden birilerinin karşı cepheye **sızmak** için görevlendirdikleri biri değilse tabiî. Bunu bilmeyeyiz, fakat öyle olmadığından da emin olamayız. İcraat tarzı, seçtiği gazetecilik türü buna müsait.)

Evet, bu Cevheri de, **Hiranur Vakfı** olayına büyük bir aşk ve şevkle sarılmış durumda.

Twitter hesabından şöyle bir paylaşımda bulunmuş:

Bu haber H.K.G'nin ne kadar cesur 1 kadın olduğunu gösteriyor hepimize. Karşısına bütün bir dünyayı almış adeta. Yaşadığı emsalsiz travmayı aşma savaşı 1 yana, iş bulmuş, yeni hayat kurmuş. H.K.G.'nin annesi çıkıp açıkça konuşmalı artık.

"Bu haber" dediği haber, ***Birgün*** denen paçavranın haberi.

Haberin başlığı şöyle: **"6 yaşında 'evlendirilen' H.K.G.'nin ifadesinden dehşet ayrıntılar: 10 yaşındayken biliniyormuş!"**

*

Gelelim ***Odatv*** zurnasının zırt dediği yere.

Birgün'deki haberde kızın (kadının, her neyse) şu ifadeleri de yer alıyor:

> "Kadir ile aynı evde yaşamaya başladıktan sonra bana bir telefon almışlardı. Geceleri hiç uyumuyordum. Bir tane radyo programına denk gelmiştim. Burada konuşan kişi, kız çocuklarının evlendirilmelerinden bahsediyordu. Ben de **Facebook üzerinden bu kişiye ulaştım**. Evden kaçmaya karar vermiştim."
>
> Bu kız/kadın, okuma yazma bilmiyordu da, ***Facebook***'a nasıl giriyordu, söz konusu radyo programcısına nasıl ulaşmıştı?. (Kızın annesinin bahsettiği "**sevgilim**"li mesajlaşmanın, uygunsuz fotoğraf gönderiminin bu radyo programcısıyla ilgili olduğu anlaşılıyor.)
>
> Telefonla ulaşmamış, ***Facebook*** **üzerinden** ulaşmış. ***Facebook***, okuma yazma bilinmeden nasıl kullanılabiliyor?
>
> ***Odatv***'ci süper zekâlar, kılıf ölçüsü almak için minareye tırmanırken donsuz mabadlarının fotoğrafını vermekte olduklarının farkında değiller.
>
> Aynı haberde söz konusu kızın/kadının şu ifadeleri de yer alıyor:

> "Bir gün alışveriş için dışarı gitmiştim. Kadir'e 'arabada bekle ben AVM'den kıyafet alacağım' demiştim. O arabada beklerken ben AVM'den bir telefon aldım. Sonra birlikte eve döndük. **Telefonumdan araştırmaya başladım**. Çünkü ailem bana 6 yaşında evlendirilmenin normal olduğunu anlatıyordu. Yaptığım araştırmalar sonucunda **Wattpad isimli kitap uygulamasında** bir abla ile tanıştım."

Kadir kadından parayı esirgemiyor, hesabını sormuyormuş ki, istediği kıyafeti, istediği telefonu marketten sakız alır gibi alıyormuş.

Alsın, fakat, okuma yazma bilmeden telefondan nasıl **araştırma** yapıyor?

Rastgele numaraları arayarak "**Aloo, ben filan, çocukken başımdan şöyle işler geçti, sizin fikriniz nedir, LGBT'ci fontiş**?" diye mi soruyordu?

Hayır, böyle yapmamış, arar tararken bir **kitap** uygulamasını bulmuş..

Okuma yazma bilmeden kitap uygulamasına nasıl ulaşıyorsa?

Evet, denize düşmüş kadın, çırpınıp dururken burada ilk rastladığı "abla"sına sarılmış.

Okuma yazma bilmiyor (!) ama "abla"sıyla böyle bir kanaldan irtibat kurabiliyor.

*

Odatv'ci minare terzicisi mabadı meydanda başı kumda devekuşları ise, kızın annesini yalancı çıkarmak için "Kız okuma yazma bilmiyordu ki" diye salağa yatıp yalan söylüyor, kendilerini rezil kepaze ediyorlar.

Bakan Yanık'a gelince, böyle bilip bilmeden konuşan birinin bakan olduğu bir ülkeden ve onu bakan yapan kafadan ne beklenir bilemiyorum.

HİRANUR VAKFI OLAYI BİR KUMPAS MI (KUMPAS BİR TEK ERGENEKON'DAN YANA MI DÜŞER USTA)?

"H.K.G'nin iddiaları adeta **ülkeyi iki kutba ayırdı**. Müthiş bir kavga var."

Odatv yazarı Ayşe Baykal böyle diyor.

Kızın ailesinden biriyle röportaj yapmış.

*"Bu arada, haberi yapan **Birgün** gazetesi muhabiri **Timur Soykan**'la konuşmak için aradım ve talebimi ilettim ama kendisinde de herhangi bir dönüş alamadım"* diyor.

*

Ortalığı karıştıran, ülkeyi adeta iki kutba ayıran asıl şahıs bu **Timur Soykan**..

Yayınlanmış birkaç kitabı da var.

Kitaplarının listesine bakılınca insan ister istemez **istihbarat servislerini (gizi servisleri)** hatırlıyor.

Anılarını yazan MİT'çi Yılmaz Tekin, **MİT'in birtakım gazetecileri kullandığını, kitap olarak yayınlanmak üzere onlara bazı dosyalar verildiğini** açıklamıştı.

Zaten bilinen birşeydi.

Bu ülkede bir İş Bankası Yayınları, Yapı Kredi Yayınları var, fakat **Milli İstihbarat Teşkilatı Yayınları** yok.

Ancak, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın bu ülkede söz konusu bankalardan daha fazla kitap yayınlatmış olması gerekiyor.

Yayınlatmamışsa, çalışmıyor demektir.

*

Bu Timur Soykan denen soyka'nın MİT'le irtibatlı olup olmadığını elbette bilemem.

Ancak, kitaplarının sadece adları ve konuları bile insanda bir şüphe uyandırmaya yetiyor.

Kitaplarından birinin adı ***Badeci Şeyh'in Sır Odası***.

Adamda bir "**hafiyelik**" bulunduğu kesin.

Sırlara meraklı..

Şeyhlerin bile sır odalarına girecek kadar mahir.

Sir kâşifi.

*

Biz Ayşe Baykal'ın röportajına dönelim.

Söyle bir soru ve cevap var:

"Kızınız evliliğinde mutsuz muydu? Aksi hâlde neden bu kadar ağır iddialarda bulunsun.

"Bu sorunun cevabı için biraz geriye gitmek lazım. Kızımızın eşi ve bir çocuğuyla gayet mutlu bir evlilik hayatı vardı. Bu süreçte kızımız mütemadiyen kocasına **bu cemaat ve ailesine yakın çevrede yaşamak istemediğini** söylüyordu. Gitmek istiyordu, fakat kocası bunun uygun olmayacağını işi gereği de olsa burada kalmak zorunda olduğu tarzında cevaplarla geçiştiriyordu. Ta ki kızımız **evden kaçmadan** bir buçuk sene öncesinde hamileliğinin 5. ayında çocuğunun düşürene kadar…
Kızımızın **psikolojisi** o günden sonra ciddi olarak değişti. Okumalar yaptık, psikiyatrlara götürdük. **Teskin edici ilaçlar verildiği zamanda, kızımız *evde başka varlıklardan bahis* edip, zaman zaman bayılma ve *kendi kendine zarar verme, çocuğuna ve kardeşlerine şiddete yeltenme* vb. hareketlere başladı.** Kızımızın babası diğer aile fertlerine "ablanız/kardeşiniz zor bir süreçten geçmekte, bizim ona yardımcı olmamız ve bir dediğini iki etmeden ona destek olmamız gerek" şeklinde kendi aile içi istişarelerinde karar aldılar. Baba alınan bu kararı damadına "Kızım nahif kişiliklidir. Çocuğunu düşürmesinden dolayı çok etkilendi. Her ne der ve isterse ona hayır deme." diyerek iletti. Kısacası bütün aile kızımız ne derse kafa sallayarak ve her istediğini yaparak geçirmeye çalıştık süreci."

*

Buradan anlaşılıyor ki, bu kıza (ya da kadına) **cinler (cin şeytanlar) musallat** olmuş.

Görülen o ki, sonraki süreçte **cin şeytanlar ile insan şeytanlar** bu kadını ayartma işinde elbirliği yapmışlar. (Şeytanlar sadece cinlerden olmaz, insanlardan da şeytanlar vardır.)

Şunu da belirtelim: **İstihbarat örgütleri cincilerle ve cinlerle de çalışıyor**, onlardan da faydalanıyorlar. (***TRT***'nin **Teşkilat** adlı dizisinde de MİT'çi Zehra ile CIA ajanı Francis **cinler ve büyülerle ilgili bir kitap** için cebelleşiyorlar.)

Merhum **Kadir Mısıroğlu**, anılarını anlattığı bir kitabında **MİT'çilerin de böyle cinli-büyülü şeyler yaptıklarını** söylüyor. Hatta bu işlerle uğraşan **iki MİT'çinin feci şekilde öldüklerini** ifade ediyor. (Nasıl feci bir şekilde öldüklerine dair bir açıklaması yok, sağ olsaydı da keşke sorabilseydik. Cinlerin musallat olması büyü vs. vasıtasıyla da olmaktadır.)

Cinlerin de müslümanları ve kâfirleri, iyileri ve kötüleri vardır. Bazı cinler oyun olsun diye insanlarla uğraşırken ifrit denilen azılı kâfir cinler sırf **küfür**lerinden dolayı bazı müslümanlara zarar vermeye çalışırlar. Şahsa (manen kuvvetli olmasından dolayı) zarar vermeye güçleri yetmezse zayıf yakınlarına musallat olurlar.

Üç harflilerin kâfir ve fasıklarının huyu budur.

*

Bir başka soru ve cevap:

> ***"Tüm bu desteklemeye rağmen kızınız neden sizce yanlış yapıyor ve neden bu kadar büyük yalan söylüyor?***
>
> "Kızımızın evden kaçmasının üzerinden bir yıl geçtikten sonra kocasından boşanmak istediğini söyledi. Babası da Kadir İstekli'ye "Kızımız senden boşanmak istiyorsa boşanacaksın" dedi. H.K.G anlaşmalı olarak boşanmayı, çocuğunun velayetinin kendisinde kalmasını, maddi tazminat ve bir de nafaka istediğini söyledi. Kadir İstekli kabul etti ve kızımızın istediği şekilde boşanma gerçekleşti. Fakat kızımız babasına çocuğunu göstermek istemedi.

> Boşanınca belli bir vakit sonrasında mahkeme ayın belli günlerinde babaya çocuğunu görme hakkı tanır. Olay medyada çıkmadan önceki bayramda çocuğun babada 10 gün kalma hakkı vardı. Bundan önceki 4 görme hakkında kızımız babasına çocuğu vermemek için direniyordu, her seferinde. Baba kanuni hakkı olan sürede çocuğunu görebilmek için günlerce sokak sokak aradı ikisini. Velhasıl buldu ve çocuğu polis nezaretinde aldı. Bu arada kızımız **kız kardeşini arayarak hakaret ve tehditlerde** bulundu. Kardeşi bir şey söylemeden telefonu kapattı. Kızımız dayısını arayıp "Bunlar çocuğumu benden kaçırdılar, **ben bunlara ne yapacağımı bilirim**" diyerek **tehdit ederek** telefonu kapattı. Baba çocuğunu teslim edeceği günü bir saat bile geçirmedi inanın."

*

Kadın önce **evinden kaçmış**.

Bir yıl sonra da boşanmak istemiş.

Her istediğini almış.. **Nafaka, çocuğun velayeti** vs..

Sonra, çocuğunu babasına bile göstermek istememiş, normal ve haklı bir talep üzerine bile **dengesizce tepkiler vermeye, hakaret ve tehditlerle** ortalığı karıştırmaya başlamış.

Fakat aynı şahıs şimdi, bütün ülke kendisini tartışırken çok halim selim bir şekilde susuyor.

Ya da susturuluyor.. Bilemiyoruz.

Burada, evden kaçmalı bu hikâyede "**hayatın olağan akışı**"na aykırı birşeyler bulunduğu kesin.

*

Bir sonraki soru ve cevap:

"Peki, sizin iddialarınıza göre kendisine karşı bu kadar iyi davranan bir ailesi ve eşi varken nefret etmesinin gerekçesi nedir?

"Bilemiyoruz. Psikolojisinin bozuk olduğu dönemde normalde akıllı telefon kullanmayan kızımız, kocasından akıllı telefon istedi. Fakat o güne dek heyecanlı, zaman zaman başka şehirlere tatile, umre ziyaretlerine çıkan, AVM'lerde gezmeyi, alışveriş yapmayı seven kızımız, artık her nedense son zamanlarda kocasıyla beraber pek bir yere gitmek istemez olmuştu. Kocası konuyu öğrenmek ve bir şekilde psikolojik sorunlarından dolayı bu hâlde olduğunu düşündüğü eşini hayata kazandırmak ve psikolojisinin düzelmesine katkı sunmak için konuştuğunda, **daha önce gittiği 3 psikiyatrdan** özellikle **son gittikleri (daha sonra bir LGBT derneğinin idaresinde olduğunu öğrendiğimiz) psikiyatrın** kendisini çarşaflı gördüğünde (kaçan kızımızın ifadesi ile) **"Sen bu çarşaftan çıkmadıkça, kocandan boşanmadıkça, ailenden uzaklaşmadıkça huzur bulamazsın. Zira senin kendine özgü bir kimliğin yok/olmaz. Senin ne yapıp edip bunlardan kurtulman lazım." dediğini** öğrenmiş. Bu olaydan sonra da kız kendisini kocasına, ailesine hepten kapattı. Aile ve koca istemediği herhangi bir şeyde ısrarcı olduğunda, kız **bayılmalara varan terslemeler, şiddete yönelmeler kendisine ve çocuğuna zarar vermelere** yeltenmeye başladı.

"Genel hâli bu olan kızımız, telefonu eline aldığı bir ara annesi gülüp bir şeyler yazdığını görüyor. "Neye bakıyorsun kızım ver bir bakayım" dediğinde kızı vermek istemedi ama anne bir şekilde elinden telefonu aldı. Ve telefonunda (daha sonra adı dosyada belirtilen **bir radyoda program yapan programcıya uygunsuz resim gönderdiğini** ve "**Doğum günün kutlu olsun sevgilim**" tarzında mesajları ve "**Sen paraları altınları al gel. Biz sana yer hazırladık." mesajını** görüyor. Tabii olarak dünya

annenin başına yıkılıyor. Anne hemen babaya haber veriyor. Baba elinden telefonu alıyor ve kızına manevi baskı dediğimiz tarzda azarlamakla beraber nasihatlerde bulunuyor. Bu son yaşanan üzerine durum **daha kötü, agresif bir hâl aldı**. Aradan bir zaman geçtikten sonra anne **birincisine benzer ikinci bir hadiseyi** yakalıyor. Bu durum da ortaya çıkınca, bu sefer anne başka bir şey çıkar mı diye evin bazı yerlerini karıştırıyor. İçinde özel notlar olan bir ajandaya ulaşıyor ve **kızının uygunsuz notlarına** şahit oluyor. Anne perişan oluyor. Bu olaydan sonra kızımız hepten **arsız dediğimiz bir hâl** alıyor. Tabii bu durumu Kadir İstekli'ye söyleyemiyor anne ve baba. Lakin anne – baba her şeye rağmen kızları boşandıktan sonra ele muhtaç olmasın diye **avukat vasıtasıyla kızlarının hesabına belli miktarda para** yatırıyor. Çünkü varlık içinde büyüyen torunlarının annesine "Anne neden beni fakir yaşamaya mecbur ediyorsun? Neden bizim evimiz yok? Neden bana oyuncak almıyorsun? Seni sevmiyorum" şeklinde baskılar yaptığını ve anneyi sıkıştırdığını öğreniyorlar."

*

Kıza okumuşlar, üflemişler, ayrıca üç tane de psikiyatra götürmüşler.

Psikiyatrlar teşhis koyarlar da, tedaviye gelince ne yapabilirler, şahsen bilemiyorum. (Ki bir insanın dengesiz olduğunu anlamak için psikiyatr olmak da gerekmez.) Sonuçta onlar da insan, ellerinde sihirli değnek yok. Muhtemelen yapacakları şey ilaç verip uyuşturmak, olayı zamana yaymak olacaktır.

Aile, bir psikiyatrdan iş çıkmayınca ikincisine gitmiş.

Oradan da birşey çıkmayınca ver elini üçüncüsü, ve maalesef bu defa belalarını bulmuşlar.

LGBT'ci (sapıklık yandaşı) son psikiyatr, kadının hastalığının nedeni olarak çarşaf ile evliliği ve aileyi görmüş..

“Sen bu çarşaftan çıkmadıkça, kocandan boşanmadıkça, ailenden uzaklaşmadıkça huzur bulamazsın. Zira senin kendine özgü bir kimliğin yok/olmaz. Senin ne yapıp edip bunlardan kurtulman lazım” demiş.

Buyur işte.. Buna psikiyatri diyorlar.

Bu süreçte kadını ailesi el üstünde tutuyor, bu onlara her istediğini yaparken, onlar buna birşey diyemiyorlar.

Derlerse gelsin ayılıp bayılmalar, çıldırmalar, kendisine ve **çocuğuna zarar** vermeler.

İşin ilginç tarafı şu ki, böyle olduğu halde, çocuğun velayeti kadına verilmiş.

*

Sonra iş, LGBT'ci psikiyatrın memnun olacağı bir mecraya kaymış..

Kadın, radyocu sevgili edinmiş, ona **uygunsuz resim** göndermeye başlamış.

Sevgilisi de kibar, doğum gününü kutlamayı bile ihmal etmiyor: “**Doğum günün kutlu olsun sevgilim.**”

Bununla birlikte, sevgisi sadece kadına karşı değil, paralara ve altınlara karşı da büyük muhabbeti var: "**Sen paraları altınları al gel. Biz sana yer hazırladık.”**

Yer hazırlamak kolay, yeter ki para ve altın da olsun.

Çarşaf olmasın.

Paralı ve altınlı, masrafsız sevgili: körün istediği bir göz...

Sadece bu da değil, kızın annesi buna benzer başka bir duruma daha şahit oluyor.

Ayrıca **ajandasında uygunsuz notlar g**örüyor.

Bununla birlikte, boşandıktan sonra buna para göndermeye devam ediyorlar (Eski kocasından nafaka aldığı halde).

Normaldir, kadına destek olan bir sevgili varsa paraya ve altına ihtiyacı olabilir. (Parasız sevgiliyi kim ne yapsın! Bazıları sevgilinin zeki, çevik ve aynı zamanda paralı olanını severler.)

*

Bir sonraki soru ve cevap:

> ***"Yani, H.K.G istediği hayatın yaşanmasına izin verilmediği için mi öfkeliydi? İddianamedeki ses kayıtlarını nasıl açıklıyorsunuz?***
>
> "Anne baba bu sıkıntılı durumu nasıl atlatırız derdindeyken H.K.G hiçbir şeyden haberi olmayan kocasını kullanarak, daha sonra öğreneceğimiz **birtakım kişilerin akıl vermesi ve yönlendirmesi** ile kaçmaya hazırlanıyor. Aileden ve ailenin yaşamından kurtulmak için birtakım deliller toplama derdine düşüyor... Kadir İstekli'de olanlardan habersiz, **kayınpederi olan hocasının yönlendirilmesiyle eşinin her söylediğine "Tamam" diyor**. Ses kayıtlarındaki kabul ediş bu sebepten. Daha sonra olayın parçalarını birleştirdiğinde evet çocuğu düşük yaptığından dolayı gittiği doktorların verdiği ilaçlar ve süreç içinde psikolojik sıkıntılarının olduğu vaki. Ama **kolunu bacağını morartırcasına sıkmaları, kolunu korkuluklara vurmaları, çocuğunu sıkıştırmaları, kardeş ve kocasına ters davranmalarının** altında aslında akıl verenlerin yönlendirmesi ile kendine delil oluşturmakmış."

Kadına akıl verenler, nasıl delil oluşturacağını öğretmişler.

Kendi kolunu bacağını morartması gerektiğini, kolunu (sanki birşeyle vurulmuş gibi görünsün diye) korkuluklara vurmasının iyi olacağını söylemişler. Ya da kendisi düşünmüş.

Bu arada kadın çocuğuna, kocasına ve ailesine karşı canavar kesilmiş.

Koca ise, hep alttan alan, herşeye "Tamam" diyen bir pozisyonda.

*

Röportajın sonuna Ayşe Baykal şu soruyu eklemiş:

> “Dosyadaki delillere ulaşmak yasal olmadığı hâlde bir gazeteci, nasıl bunları alabildi? Hadi bunu geçtim, aynı dosyada ailenin avukatlarının sunduğu, **iddiaları nakz eden onca deliler göz ardı edilerek, hem de bilinçli bir şekilde infial oluşturması için parça parça, güya yeni ortaya çıkmış gibi, toplumu manipüle etmeyi amaçladıkları** belli bir vaziyette, bunları cımbızla ve özellikle toplumda **infial yaratacak şekilde** nasıl sundu ve sunmaya devam ediyor?”

Evet, bu Timur Soykan denen soyka, yasal olmadığı halde dosyaya nasıl ulaşmış?

Bu soytarı madem gazetecilik yapıyor, aile ile niye görüşmemiş, niye ailenin iddialarını gözardı etmiş?

Niye "infial" ve kargaşa oluşturmak, olayı ulusal bir felakete dönüştürmek için eski bir hadiseyi sanki bugün yaşanıyormuş gibi pazarlamış?

*

Ayşe Baykal'ın bir başka sorusu şu:

Provokatörlerin iddiasıyla, hastaneye ve mahkemeye etki edebilen bir yapı, her nedense kaçan kızlarını bir yıl boyunca bulamıyor, kızlarını evlendirirken yaşını büyük gösteremiyor ama kendilerine kumpas kuran kızlarına muhtemelen şantaj yapan birilerine ulaşamıyor?

Demek istediği şu: Aile bu kadar güçlüydü de, hastaneyi ve mahkemeyi yönlendirebiliyordu da, kızlarını **kullanan** (ve belki ona **şantaj** yapan) kişilere niye ulaşamamış?

Bu kadar güçlülerse onlara da ulaşıp (**Alaattin Çakıcı** ya da Sedat Peker gibi) hal hatır sormaları gerekmez miydi?

*

Şunu da belirtmek gerekiyor: Böylesi durumlarda kimin elinin kimin cebinde olduğu her zaman belli olmaz.

Öyle güç odakları vardır ki, daha sonra size karşı kullanmak üzere **bazı uygunsuz şeyleri yapmanıza izin verir, hatta bunun altyapısını oluştururlar**.

Mesela bu olay üzerinden konuşmak gerekirse, (ihtimal ki) sizi **daha büyük bir tuzağa çekmek için** hastanede ve mahkemede işinizi yoluna korlar, sonra da bunun üzerinden defterinizi dürmeye koyulurlar.

Böylesi durumlarda hastane ve mahkeme de oyuna getirildiğini anlayamayabilir.

Bu olayın haddinden fazla karışık olduğu görülüyor.

Bir "**kumpas**" ise, ki kumpasa maruz kalmak salt **Ergenekoncu** denilen kişilere özgü bir ayrıcalık değildir, evet bir kumpas ise, ağlar çok iyi örülmüş çok.. Sabırla, aheste aheste, inceden inceye..

LGBT'ci psikiyatrı ailenin aklına kimlerin düşürdüğü de bu olayda önem taşıyor.

*

İstanbul Sözleşmesi'ni başa bela eden, ("Bizim milletin neyi eksik, niye serbestçe zina yapamasın ki" hesabı) **zina**yı suç olmaktan çıkaran **Akparti** iktidarının tavrına gelince..

Kadına sahip çıkıyorlarmış..

LGBT'cilerle beraber sahip çıktıkları anlaşılıyor. Elbirliğiyle..

Başını hangi duvara vuracağını bilemeyen **Kemal Kılıçdaroğlu** denen kendisinden habersiz şahıs ise zaten İstanbul Sözleşmesi avukatlığı ile **LGBT yandaşlığına** soyunmuş durumda.

Bu olaydaki performansı da CHP'nin şanlı tarihiyle uyumlu.

MAKBUL KUMPAS

Bugün "laik/dinsiz derin devlet"le **gizli/örtülü veya açık işbirlikçilik** yapanlar yarın aynı mantıkla ABD, İngiltere, Almanya vs. gibi dış güçlerle de işbirliği yapabilirler..

Şartlar zorladığında..

FETÖ gibi..

*

Ne yazık ki günümüz Türkiye'sinde, "laik" devletten **"gerçekten" bağımsız** herhangi bir İslamî oluşum mevcut değildir.

Şayet rejimperestleri rahatsız eden düşüncelerinizi yüksek sesle söylüyorsanız, değil bir "cemaat", grup veya bir sivil toplum kuruluşu olmanız,

sosyal bakımdan tecrit edilmiş bir **fert bile olsanız**, varlığınıza tahammül etmeye razı olmayan bir rejimin hakimiyeti altında yaşıyoruz.

Değil bir topluluk olarak ortaya çıkmak, **tek başınıza bir fert olarak kalmaya razı** biri bile olsanız, düşüncelerinizi yüksek sesle söylüyorsanız eğer, sizin **ya vücudunuzun/varlığınızın, ya da bir *kumpas* ile itibarınızın/etkinizin** ortadan kaldırılması için kesintisiz bir faaliyet yürütülür.

Bunu ancak yaşayanlar bilir.

*

Ne var ki, böylesi kumpaslardan söz etmek "iyi saatte olsunlar"ın kulağına kar suyu kaçıracağından, pek iyi karşılanmaz.

Dillerden düşürülmeyen "**makbul kumpas**" türü de vardır tabiî ki.

Vatanseverlik "ayağına yatmak" için son derece ikna edici ayrıcalıklara sahip olan kimseler açısından bir dünya cenneti olan vatanımızda "kumpas mağduru" sayılmak da belirli bir kesimin **imtiyaz**ları arasındadır.

Mesela Cumhurbaşkanı Erdoğan, bir konuşmasında, **Baykal**'a sahip çıkmış, şöyle demişti: *"Burası çok önemli; **CHP'nin Genel Başkanı bir** **kumpas**la **değişti**"*.

CHP Genel Başkanı'nın bir ***şantaj***la değiştiği açık, fakat buna bir "**kumpas**" denilebilir miydi?

*

Baykal'ın "rol arkadaşı bayan", onun çok eski bir yoldaşı, sırdaşı değil miydi?!..

Baykal, bu bayanı, milletvekili yapmamış mıydı?!

Şayet birileri söz konusu bayanı **önceden bu yönde eğitmiş, sahada tecrübe kazandırdıktan sonra** Baykal'a özel olarak göndermiş olsalardı, evet işte o zaman Erdoğan, ortada bir "**kumpas**" bulunduğunu söylemekte haklı olurdu.

Bu, Baykal'ı **masum** hale getirmezdi, fakat ona bir **kumpas** kurulmuş olduğunu kabul etmemiz gerekirdi.

*

Evet, **şantaj** da çirkin bir iş, fakat buradaki olay bir **kumpas** değildi..

Bu olaya belki şantaj bile denilemez. **Gayriahlâkî bir operasyon** demek daha doğru olur.

Çünkü şantaj, **deşifre** etme değil, **deşifre etme tehdidiyle** belirli davranışlara zorlama faaliyetidir.

Burada, bu anlamda bir şantaj yok. Operasyon var.

Tabiî ki, bir insanın gizli kalmış, utanıp sakladığı ayıplarını ortaya dökmek de, aslında **çirkin** bir harekettir.

Bununla birlikte, Baykal olayına "kumpas" demek de, meseleyi çarpıtmak, başka bir mecraya çekmek, olduğundan farklı göstermek olur.

Baykal'ın **yanlışına dolaylı biçimde sahip çıkmak** anlamına gelir.

*

Erdoğan, aynı konuşmasında, *"**Siyasetin kasetler yolu ile dizayn** edilmesinin en **iğrenç** yollarını görüyoruz"* diyerek, Baykal'ın yanı sıra MHP'ye de "selam" göndermişti.

Malum, 2011 seçimlerinde MHP'nin üst yönetiminde yer alan 15 kişiden 9'unun "**kaset**"ler yüzünden gittiğini gördük.

Siyasetin kasetler yoluyla **dizayn** edilmesi elbette iğrenç bir yoldur. Fakat, olaydaki **iğrençlik** sadece bu kasetlerin yayınlanmasıyla mı sınırlıdır?

O kasetlere konu olan **yaşam biçimi** iğrenç değil midir?!

*

Siyaseti anladık, peki bu ülkede "**sivil toplum**" da **kasetler yoluyla dizayn** ediliyor mu, edilmiyor mu?

MHP olayında olduğu gibi "imha" operasyonu yapılmaması, "**kanaat önderi**" vs. kabul edilen birtakım kişilerin **şantaj yoluyla güdülme**diğini kabul etmemiz için yeterli olabilir mi?

ANLATILAMAYAN

Şu sözler Erdoğan'a ait:

> Bakınız bunu gerçekten söylemek istemezdim.
>
> Bunu söylemeye gerek duymazdım.
>
> Ama mecbur kaldım.
>
> Hiç kimse ne şahsımın ne de bu **kutlu kadro**nun Filistin meselesindeki sorgulayacak kalibrede kapasitede değildir.
>
> Biz devlet yönetiyoruz. 85 milyonun emanetini taşıyoruz.
>
> Bazı **adımlarımız görünmüyor** olabilir.
>
> Bazı **yaptıklarımızı anlatamıyor** olabiliriz.

Ancak çıkıp da bizim Filistin hassasiyetimizi sorgulayanlar er ya da geç mahcup olacaklar. Rezil olacak tarih önünde. Haksızlık yaptıklarını göreceklerdir.

Biz Filistin davasını sadece savunmuş değil, bu uğurda **çok ağır bedeller** de ödemiş bir hareketiz, bir kadroyuz.

Böyle bir dönemde hakkı ve hakikati haykırmanın zor olduğunu biliyoruz.

Ama bütün bir dünya bilsin, anlasın, idrak etsin, ne **suikast** girişimlerine, ne darbe girişimlerinize, ne **ekonomik saldırılarınıza**, ne de **algı operasyonlarınıza** boyun eğmeyeceğiz.

Tayyip Erdoğan olarak tek başıma kalsam dahi, Allah ömür verdikçe Filistin mücadelesini savunmaya, mazlum Filistin halkının sesi olmaya devam edeceğim, devam edeceğiz.

(https://x.com/TheLaikYobaz/status/1808552358428746084)

*

Kutlu kadrodan söz ediyor..

Asr-ı Saadet simülasyonu yapar gibi..

Sanki karşımızda **ashab-ı kiram** var..

Sanki **Allahu Teala'nın indirdiği** ile yönetiliyoruz, ülkemizde **Şeriat** hakim.

Neyin kutluluğuysa?.

Herhalde totem boş ya da yoz kurt (haydut, yol kesici, eşkıya hayvan) kutluluğu.

Kurtlanmış, kurtlu kutluluk.

Tuhaf bir nostalji duygusuyla "Bazı **adımlarımız görünmüyor** olabilir" diyor.

Bazı adımlarınızın **görünmediği** doğru..

Muhtemelen sadece Filistin'de değil, **memleket içinde** de attığınız bazı adımlar görünmüyor.

Bazı şeyleri göstermeden yapıyorsunuz.

Peki, bir şekilde görenler için "paranoyak, vehimli, evhamlı" vs. denilmesini sağlıyor da olabilir misiniz?

Körler ve sağırların sizi ağırlayacağı şekilde.

Vazifesi **görünmeyen adımlar** atmak, **görünmeyen işler** yapmak olan kurumlarınız da var zaten.

Birinin adı galiba **MİT**'ti.

*

Erdoğan, "Bazı **yaptıklarımızı anlatamıyor** olabiliriz" de diyor.

Anlatmadığınız, anlatamadığınız kesin.

Nitekim, eski **Dışişleri Bakanınız, Başbakanınız Ahmet Davutoğlu** da aynı şeyi söylüyor.

Zamanında şöyle konuşmuştu:

> "Terörle mücadele konusunda defterler açılırsa **birçok insan, insan yüzüne çıkamaz**. Bizi bugün eleştirenler insan yüzüne çıkamazlar, **açık söylüyorum**. Neden mi? Gelin hafızanızı bir yoklayın. İleride birgün Türkiye Cumhuriyeti tarihi yazıldığı zaman en kritik dönemlerden, aylardan biri 7 Haziran-1 Kasım arasındaki dönem olarak yazılacaktır."

*

Erdoğan gibi isimlerin "görünmeyen"li, Davutoğlu gibilerin de "insan içine çıkamaz"lı lafları beni derinden, çok derinlerden etkilediği içindir ki, **Kayseri**'de Suriyeliler'e yönelik saldırılar yaşanınca aklıma, "**Görünmeden çalışanlar taifesi** acaba bu işin neresinde?" sorusu geldi.

Gördüğünüz gibi, acizane, devlet adamlarımızın sözlerinden çok etkileniyor, laflarının etkisinden bir türlü kurtulamıyorum.

Kayseri'deki "görünmeyen" zamanlama ilginçti.

Normalde **Sinan Ateş cinayeti** davasının konuşulacağı, herkesin bu davaya odaklanacağı bir günün sabahına insanlar Kayseri'deki olayları konuşarak girdiler.

Yaşanan **tuhaf** olaylar yüzünden **Sinan Ateş** davası unutuldu, arada adeta kaynadı gitti.

*

Eski **Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı** (şu anki Ordu Büyükşehir Belediyesi Başkanı) **Hilmi Güler**'den duyduğum bir "**Ordu atasözü**" var, "**Davulcu yellenmesi duyulmaz**" derdi.

Zurnacı yellenmesi hiç duyulmaz.

Evet, Kayseri'de ne kadar çakal varsa sokağa salındı ve MHP'den çıkan yellenme sesi o gürültü ve şamata arasında kayboldu gitti.

Allah var, taciz diye yorumlanan görüntüleri sosyal medyada yayanlar (O görüntüler muhtemelen eskidir.. Birileri hîn-i hacette lazım olur diye arşivlerinde saklamışlardır), bunun ardından adres gösterip Kayserili çapulcuları sokağa yönlendirenler, büyük iş çıkardılar.. Tam da Sinan Ateş davasına saatler kala.

Bunu nasıl yorumlamalıyız?

Şöyle mi demeliyiz: Birileri **göstere göstere** yellenmeyi de, yellenmenin üstünün nasıl örtüleceğini de gayet iyi biliyorlar.

Belki de tesadüftür.. Ancak, şöyle diyenler de var: "Başarı gayrete aşıktır. **Hiçbir başarı tesadüf değildir.**"

ABD eski başkanı Franklin D. **Roosevelt** hazretleri de şöyle demiş:
"**Siyasette *hiçbir şey tesadüf değildir***. Bir şey vuku buluyorsa o şeyin önceden planlandığından emin olabilirsiniz."

Türkiye Cumhuriyeti'nin Başkanı Erdoğan da diyor ki: "Siyasette bazı **adımlar görünmüyor** olabilir. Bazı **yapılanlar görünmüyor** olabilir."

Elhak, görünmüyor.

[**Kayseri**'de yıllar önce Suriyeli mültecilere karşı yaşanan türden olaylar bazen, saldırıya uğrayan kitleye "Önünüzde üç seçenek var, ya her konuda **entegrasyona, asimilasyona razı** olacaksınız, ya pılınızı pırtınızı, tasınızı tarağınızı toplayıp **defolup gideceksiniz**, ya da böyle şeyler yaşayacaksınız, seçim sizin" mesajının verilmesini, mültecîlerden şikayetçi kitlenin de "**gazının alınmasını**" sağlar.

Fakat bizim devletimizin derinlikleri böyle “anlatılamayacak” şeyler planlamazlar ve yapmazlar, çok dürüst, çok ahlâklıdırlar.

Onların kitabında **suikast** tipi şeyler de yer almaz.

Güldür Güldür Show’da (Tarkanvari Kara Mesut’un hanına, hanesine tecavüz ettiği) hancı İbrahimus’un “Hanıma tecavüz ettiniz” diye feryat etmesine yol açan türden sapıkça işler onların kitabında yazmaz.

Böyle işler akıllarına bile gelmez.

Ancak, bazı FETÖ’cüler gibi yurtdışına kaçmış hainler **Atatürk tipi “namus” abidesi** devlet görevlilerine, tutuklanmış FETÖ'cü kadınlardan bazılarına yapılan muamele hakkında böylesi iftiralar atabilirler.. Aldırmayın.. Ne mutlu Türküm diyene!. Bir Türk dünyaya bedeldir.. Türküm doğruyum çalışkanım…]

Bu söylediklerimizi detaylandırmak, derin analizler yapmak mümkün, fakat gerek yok.. Anlayana sivrisinek saz.

Ancak, şunu biliyoruz: Erdoğan, Filistin konusunda **bedel ödemesini** gerektirecek herhangi birşey yapmadı.. **Bedel de ödemedi.**

İktidarının ilk yıllarında Yahudiler’le yediği içtiği ayrı gitmiyordu..
Onlardan **madalya** vs. alıyordu.

Burada kritik dönemeç Aralık 2008.. O ay İsrail bir kalleşlik yaptı, Erdoğan'ı "ofsayt"a düşürdü.. Gazze'ye yaptığı saldırıya Erdoğan vize vermiş gibi bir izlenim uyandırdı.

Erdoğan, bu durum karşısında "saf seçmek", İsrail'e tepki göstermek zorunda kaldı.

İsrail'le arası bozuldu.. Arası bozulmasaydı bu defa **Necmettin Erbakan** ona bedel ödetecek, onu "**yahudi hortumu, maşası, uşağı**, **işbirlikçisi, acentası**" olarak damgalayıp bütün imajını yerle bir edecekti.

İşte Erdoğan'ın ödediği bütün bedel bu..

Şimdi bize tutmuş "Bedel ödedim" diyor. Hangi bedel?.

*

Bir de **suikast** konusu var..

Burda kastedilen **Bediüzzaman** gibi **zehirlenenler**, Prof. Mahmud Esad Coşan Hoca gibi "tır"larla tokuşturulan, hurdahaş edilenler değil.

Sümeyye Erdoğan böyle bir konuda gazetelere manşet olmuştu.

Teferruatına girmeyelim.

*

Erdoğan'ın hiç hayırlı işi yok demiyoruz, fakat yanlışları tüm doğrularını götürüyor, ve geride devasa bir yanlış yığını kalmaya devam ediyor.

İSKENDERPAŞA CEMAATİ, TAĞUT, FETÖ, VE DERİN OYUNLAR

Türkiye'deki **derin küfür**, cepheden saldırarak mağlup edemediği İslam'ı, savunuyormuş gibi yaparak **içeriden bozmaya**, tahrif etmeye ve **reforme etmeye** (yeniden biçimlendirmeye, laik rejimin hassasiyetleri doğrultusunda **güncellemeye**) çalışıyor.

Aparatlarından birisi mevcut **AK Parti iktidarının dümeninde yer alan "gizli gündem"liler**.

(Bir başka aparat **Fethullahçı Takiyye Örgütü** idi, fakat onlar **mahalli lig**de değil **küresel lig**de oynamaya kalkışınca kavga çıktı.)

Mustafa Özcan'ın "Niçin Batı'nın gerisinde kaldık?" başlıklı yazısının ortaya koyduğu gibi, "**yandaş yazarlar**", devletin laikliğine (siyasal dinsizliğine) uygun bir İslam yorumu üretmek için kendilerini paralıyorlar.

Ve bunu yaparken bütün bir İslam tarihini aşağılayabiliyor, **Hayrettin Karaman** gibi Müslümanlar'ın kâffesini dini anlamamakla suçlayabiliyorlar.

Ve bu hengâmede “**Nuh’un keleği**” olduğu iddia edilen **Soner Yalçın**’ın (sanki İslam’ın doğru anlaşılması çok umurundaymış gibi) ***Tağut*** adıyla kitap yazdığını görüyoruz.

Maksat, ***Kur’an***’da geçen “**tağut**” kavramının içini boşaltmak, bu kavramı laikliğin (siyasal dinsizliğin) emrine vermekten ibaret.

İşin içinde **Nuh**’ların bulunması ihtimali yüksek.

(Bu tür işler genelde Nuh’suz, ihalesiz, "görevlendirme"siz olmaz.. Birileri **Celal Bayar** gibi amatörce hevese kapılıp, "***Ben de Yazdım***" diyebilmek, "Ben de yazarım" diye hava atabilmek, netameli konulara girip dikkat çekebilmek için bir ya da iki kitap yazabilirler de, heveslerini alınca, ya da kimsenin kendilerini umursamadığını görünce usanırlar.. Devam edemezler.. Bir devamlılık, istikrar ve ısrar varsa, yazarın arkasında sponsorların bulunuyor olması ihtimali yüksektir.. Sponsorsuz idealist binde bir çıkar.)

Evet, Soner'in amacı, "**tağut**" kavramını sulandırmak, içini boşaltmaktan ibaret.

*

Geçmişte **millet** ve **milliyetçilik** kelimeleri laik (siyasal dinsiz) rejimin ideologları tarafından bu şekilde gasbedilmiş durumda.

Millet aslında ümmete karşılık gelir.. ***Kur'an***'daki anlamı böyledir.. **Milliyetçilik** de "**dinselcilik, dincilik**" demektir.

Bu yüzden Türkiye'de birileri **ırk ve ırkçılık** anlamında milletten, milliyetçilikten bahsetmeye başladığında ulema ve okumuş müslümanlar uyanamamış, bunu zararsız birşey zannetmişler, işin içyüzü ortaya çıktığında ise artık iş işten geçmiştir.

Soner eliyle "**tağut**" kavramı da böyle bir işlemden geçirilip gasb edilmeye, veya en azından işlevsiz hale getirilmeye çalışılıyor.

Kusura bakma ama, eğer sen, **Türkiye'deki en büyük tağutun Selanikli Mustafa Atatürk olduğunu** söyleyemiyorsan, söylemiyorsan, tağuttan bahsetmeye hakkın yoktur.

Niyetin, "**Canbaza bak canbaza!**" numarasıyla dikkatleri başka bir tağuta çekerek, turp heybesindeki asıl büyük tağutu gözlerden saklamak değilse, ne?

*

Odatv.com, Soner'in kitabının reklam mahiyetinde tanıtımını da yapmış.

İlknur Altıntaş imzalı (Neden Sonnur Gümüştaş değil, Soner?) yazıda şu söyleniyor:

> "…Buhari yaşamında kitap yazmadı. **Buhari**'nin kitabı diye bilinen **Sahih-i Buhari** adlı eseri **İbni Hacer** derledi. Buhari ile Hacer arasında 596 yıl var!

> Bu söylendiği zaman kimi ulema der ki, İbni Hacer'in derlemesini bir diğer hadisçi olan **El-Khushaymani**'ye dayanarak yazmıştır. Yani, Hacer ile Khushaymani arasındaki yıl farkını, 463 yıla düşürürler. Buhari ile Khushaymani arasındaki yıl farkı da 133 yıl. Sonuçta, İbni Hacer'den önce hadis kitabı yok."

Yazı, ***Sahîh-i Buharî***'nin sahihliğine saldırarak işe başlıyor.

Bunların derdi doğru bilgiye ulaşmak değil de **kafa karıştırmak için dikkatleri istismara müsait noktalara çekmek** olduğu için, yazılarında çok ciddi hatalar yaparlar, haberleri olmaz.

Soner gevezesinin lafları da böyle.. Baştan sona yanlış.

"İbn Hacer derledi" diyerek Himalayalar büyüklüğünde bir yalanla işe başlamış.

İbn Hacer'in yaptığı şey, kitabı derlemek değil, zaten elde hazır olan kitaba **şerh (açıklama)** yazmaktan ibaret.

Ve allame-i cihan Soner Yalçın'ın bundan haberi yok.

Kendisinden haberi olmayan adamın bundan haberi olabilir mi?!

*

Hadîsçilerin (geçmişin **muhaddis**lerinin) özelliği, yanlarında hadîs kitabı diye yazılı sayfalar taşımaları, "Hadîs dersi veriyoruz" diyerek söz konusu kitapları açıp okumaları değildi.

Hadîs kitabı mahiyetindeki **metinleri ezberliyor**, talebelerine de sözlü olarak ezberden aktarıyor, onlara da ezberletiyor, sonra da, ezberlemiş olana **icazet (diploma; okutma, rivayette bulunma izni)** veriyorlardı.. (Bu ezberleme geleneği bugün de **Moritanya** gibi ülkelerde devam ediyor.)

Kur'an'ın ve hadîs kitaplarının bozulmadan bize ulaşmış olmasının nedeni bu "**ezbere dayalı icazet**" sistemidir.

Şayet hiç ezberleyen olmasa da yazılı nüshalara bağlı kalınsaydı, **ulaşım ve iletişim teknoloisinin** bulunmadığı, sıkı kurallara dayalı bir **arşiv** geleneğinin oluşmadığı, **matbaa**nın bilinmediği, kitapların elle çoğaltıldığı bir zamanda birileri ekleme çıkarma yaparak kolayca yeni nüshalar üretip metinleri bozarlardı.

Ezbere dayalı icazet sistemi böylesi bir bozulmaya geçit vermemiştir.. Çünkü, "Ben muhaddisim, hadîsçiyim" diyen adamdan **binlerce hadîsi ravîleriyle beraber hiç teklemeden ezbere** okuması isteniyordu.. Ertesi gün, hafta ya da ayda, aynı metni hiç atlamadan aynı şekilde tekrar söylemek zorundaydı.

Sahîh-i Buharî'nin durumu da budur.. İmam Buharî, kitabını **kâğıda değil kafasına yazmış** durumda.. Talebeleri de ondan aynen ezberleyip kendilerinden sonraki hadîsçilere ezberletmişler, böylece nesilden nesile aktarılmıştır. (Hiç yazmamış değil, fakat onun bizzat kendisinin yazdığı nüshalar günümüze ulaşmamış durumda.)

Sahîh-i Buharî'nin (yaygın biçimde) sayfalara geçirilmesi ise, cahil Soner'in (ilk nur değil, son er) iddiasının aksine, İbn Hacer'den önce oldu.

İbn Hacer'in bütün yaptığı, ***Sahih***'e ***Fethu'l-bârî*** adlı geniş bir **şerh** (açıklama, izah) yazmaktan ibaret.

Nitekim, ***Vikipedi***'nin "Sahih-i Buhârî" maddesinde şu söyleniyor:

> "Bu kitabın dünya kütüphanelerinde tespit edilebilen **eksiksiz en eski tarihli yazma nüshası** Ebû Zer rivayetinin 'Bâcî – Sadefî' tarikiyle günümüze ulaşan Süleymaniye Kütüphanesi'nde (Murad Molla, nr. 577) kayıtlı bulunan H. 550 (**M.S. 1155**) tarihli yazma nüshadır."

O tarihte, İbn Hacer'in dünyaya gelmesi için daha 217 yıl geçmesi gerekiyordu.

Nerde kaldı ki, kitabı o "**derlemiş**" olsun.

Evet, Türkiye'nin (fırsat bulduğunda Nuh'un keleği olmaktan kaçınmayan) araştırmacı-yazarlarının çapı ve kalitesi işte bu.

Araştırmaz, fakat yazar.

*

Görüldüğü gibi, Soner efendi **El-Khushaymani**'den bahsediyor.

Elin gâvurunun kitabından isim aktarırsan böyle olur.

Senin **El-Khushaymani** dediğin kişi, Ebü'l-Heysem Muhammed b. Mekkî **el-Küşmîhenî**'dir.

El-Küşmihenî de, senin zannettiğin gibi **İmam Buharî**'nin ruhuyla temas kurmuş değil.. Arada, kitabı **ezberden nakleden** bir başka alim var: **Firebrî.**

Sahih'te kilit isim, **İmam Buharî'nin talebesi Firebrî**'dir.

O, metni eksiksiz olarak ezberleyip nakletmiştir.

Ondan pekçok kişi ezberlemişse de (on kadar meşhur talebesi var) en önemlileri **Müstemlî, Hamevî** ve **Küşmîhenî**'dir.

Sonraki dönemde **Ebû Zer el-Herevî** bu üçünün rivayetlerini birleştirmiş, tek bir rivayet haline getirmiştir.. Ebû Zer'in adı, ***Vikipedi***'den yaptığımız alıntıda geçmişti.

İbn Hacer, şerhini işte bu rivayeti esas alarak yazmıştır.

*

Soner Yalçın ve ***Tağut***'u üzerinde durmaya yeri geldiğinde devam edeceğiz inşaallah.. Şimdi aynı minvalde güncel bir mevzuya geçelim.

Öyle anlaşılıyor ki, **Fethullah Gülen "yaşayan ölü"** haline gelmiş durumda.. Onunki artık "**bitkisel hayat**" kabul edilebilir.

Bundan dolayı, Türkiye'de, "**FETÖ tabanı**"na yönelik bir **politika değişikliğine** gidilecek gibi görünüyor.. Bu yönde zihin jimnastiği yapılmakta olduğu anlaşılıyor.

Böylesi durumlarda, Fethullah gibi arkasında bir takipçi kitlesi bulunan adamlar, **kör** bile olsalar, öldüklerinde hemen **kömür gözlü** hale gelirler.

Fethullah için gelecekte derin devlet, muhtemelen, "**Fethullah aslında iyi adamdı, vatanseverdi, yerliydi-milliydi, dinci değil dindardı, yanındaki satılmışlar onu aldattı, şaşırttı ve kullandılar**" demeye başlayacak, "FETÖ tabanı"na zeytin dalı uzatacak, onlara "laik devletin sadık bendeleri" olma kapısını açacak.

Zaten o taban da buna yatkın.

*

Derin devlet böyle çalışır.

Mesela **Nazım Hikmet** ölür, ardından hemen "Böyük şairdi, şöyleydi böyleydi, aslında çok iyi adamdı, Türkçe'ye çok hizmet etti" derler, iade-i itibar yapar, hatta ölüsünü vatan topraklarına taşırlar.

Böylece **Nazımcılar**'a göz kırpılır, "Gelin kucaklaşalım" denilir.. "Bak biz devlet olarak Nazım'ı kucaklıyoruz, siz de devleti kucaklayın" mesajı verilir.

Derin devlet, insanı **"ölü" olarak kucaklamada** uzmanlaşmıştır.

*

Türkiye'de **can güvenliğinin** bulunmadığını düşünerek taa **Avustralya**'ya yerleşen merhum **Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan Hoca** öldüğünde de benzer bir **tiyatro** yaşandı.

Göstermelik bir hükümet kararnamesi çıkarılarak Süleymaniye Camii haziresine, hocasının (**Mehmed Zahid Kotku** rh. a.'in) yanına gömülmesi izni verildi, fakat bu, **Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer** tarafından veto edildi.

Böylece "Devletimiz **Esad Coşan Hocaefendi Hazretleri**'ne karşı değildi aslında, ama içimizde bazı aşırı din düşmanları var, herşey onların başının altından çıkıyor" mesajı verildi.

Burada **kötü polis** rolü Ahmet Necdet'in payına düştü.

Onun da zaten, **İskenderpaşacı** iki üç tane tarikatçı tarafından kötü bilinmeyi umursadığı yoktu.. Rolünü büyük memnuniyetle oynadı.

Onun da katkısıyla tiyatro başarıyla sergilendi, İskenderpaşacılar'ın ağzına bir parmak bal çalındı, Esad Efendi'nin **naaşı ile birikte davasının da Eyüp Kabristanı'na gömülmesi** yönünde muazzam bir adım atıldı.

Esad Efendi'nin yokluğunda İskenderpaşa **Cemaati'ne, laiklik (siyasal dinsizlik) ve demokrasi havarisi bir Sağduyu Partisi** rezaleti hediye edilebilir, ve şaman dansı eşliğinde boş kurtçu MHP'lilik çığlıkları attırılabilir, ırkçı ve laik (siyasal dinsiz) cezbe yaşamaları sağlanabilirdi.

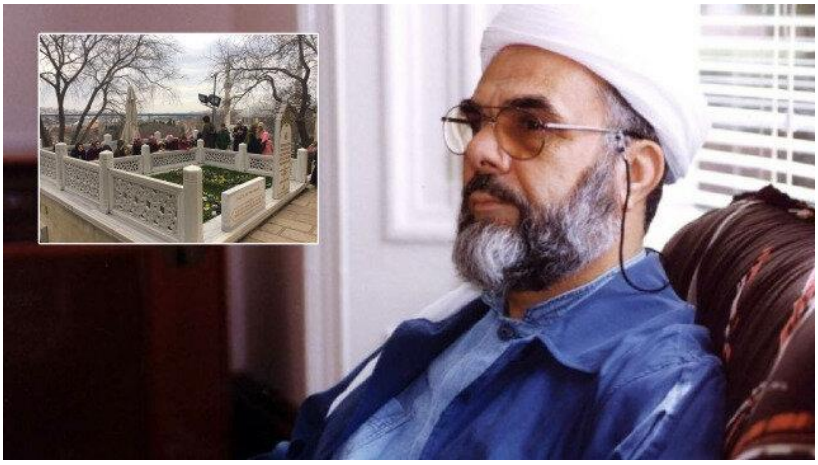

28 Şubat sürecinde Esad Coşan Hoca sorunu, tereyağından kıl çekilir gibi kolayca halledildi.

Ancak, Fethullah, Esad Efendi gibi "sahipsiz" değildi,
arkasında **CIA** vardı, **Vatikan** vardı, ABD vardı, dolayısıyla birilerinin boğazına kılçık gibi oturdu.

Şimdi derinler, **İskenderpaşa** karşısında sergiledikleri numarayı **FETÖ** karşısında da sergileme yönünde kıpırdanmaya başlamış durumdalar.

Ancak, papaz her gün pilav yemez, yiyemez.

Dolayısıyla **Doğu Perinçek** gibi "deprem alarm sistemleri" de harekete geçmiş durumda.

Şunu aklınıza yazın:

Perinçek birşeyi savunuyor gibi yapıyorsa, arkasındaki güç aslında tam aksi yönde bir politika izliyor, Perinçek ile o "savunucu" kitleyi ya **aşırılığa meyettirerek çıkmaz sokağa sürüklemek** ya da kafalarını karıştırmak suretiyle çalışmalarını yürütemez, ne yapacağını bilemez, **yerinde sayar** hale getirmek istiyordur.

*

Evet, derinlerin FETÖ karşısında işi, **İskenderpaşa** karşısında olduğu kadar kolay değil.

Çünkü, Türkiye'nin derinleri, **Esad Efendi'ye karşı ABD ve CIA ile** birlikte hareket etmişlerdi.

Daha önemli bir fark şurada: Esad Efendi yurtdışına çıkıp devletin (görünüşte) elini uzatamayacağı bir yere gitmiş idiyse de, **şehzade** (şeyhzade, şıhzade) **Nureddin**, Türkiye'de cemaate, onun namına hükmediyordu.. Devletin elinin altında..

Esad Efendi'nin Türkiye'de cemaatte olan biten hiçbir şeyden haberi yoktu.. Nureddin ona sormadan, haber vermeden aklına eseni yapıyordu.

Mesela cemaatin bir **televizyon kanalı** vardı ve **Nurettin kapatmıştı**, fakat Esad Efendi radyoda yayınlanan cuma vaazlarında **televizyonun başarısı için dua** etmeye devam ediyordu.. Kimse de ona, "Hocam dünya aleme rezil oluyoruz, yok böyle bir televizyon" diyemiyordu, çünkü herkes Nurettin'in şerrinden korkuyordu.

Muhtemelen Esad Efendi, oğluyla telefonda görüştüğünde "Şu iş ne durumda, televizyon ne halde?" filan diye sorduğunda Nureddin, "**Babacığım dualarınız sayesinde herşey güllük gülistanlık**" diyor, onun yüreğine su serpiyordu.

*

FETÖ olayında böyle bir durum yok.. Yani, Fethullah adına tam yetkili bir şahıs yurtiçinde, devletin gözetimi ve kontrolü altında **The Cemaat** üzerinde hakim konuma gelmiş değil.

Böyle biri bulunsa, derinlerin işi çok kolay olurdu.. Tıpkı **İskenderpaşa**'da olduğu gibi.

Böyle bir şehzadeye önce elense çeker, sonra onu sırasıyla tek çapraz ve çift çapraza alır, ardından önce tek dalma sonra çift dalma ile ayaklarını yerden keser, akabinde sarmada çoban bağı vurarak dinlendirir, ve nihayet şark kündesi ile yere yapıştırırlardı.

Evet, FETÖ olayında derinlerin işi zor.. Fethullah'ın ölmesi veya bitkisel hayata girmesi meseleyi çözmeye yetmiyor.

Sorun, Türkiye'de derin devletin sıcak kolları arasında keyfine bakan **"varis" bir şehzade**nin bulunmuyor olması.

Dünya böyle, papaz her gün pilav yemez, yiyemez.

*

Esad Efendi vefat ettiğinde önce Süleymaniye Camii Haziresi'ne defnedilmesi için hükümet kararnamesi çıkarılması, sonra bunun Cumhurbaşkanlığı'nca iptal edilmesi bir **tiyatro**ydu, **danışıklı dövüş**tü, **28 Şubat'ın ruhuna** uygun bir aldatmacaydı.

Esad Efendi'yi sevenlerin kafasını karıştırmak için sergilenen bir **iyi polis – kötü polis** numarasıydı.

Proje soytarı **Diamond** bilmem ne domuzunun oynadığı oyundan da böyle bir kötü polislik kokusu geliyor.

Bu tür “**kötü domuz**”lar üretilir, onlara cevap veriyor ayağından **Soner** gibiler “kurtarıcı” olarak devreye konulur.

Benzer şekilde bir Cübbeli Zahmet çıkar ona yarım ağız tepki gösterir, böylece prim yapar..

Halbuki hepsi de aynı **derin devletin Atatürkist mabedinde** hiç ara vermeksizin sürdürülen **Selanikli’yi kutsama ayininin** müdavimi durumundalar.

Aralarında Atatürkist tüzük kardeşliği var.

Derin Millî Görüşcü Elazığlılar’ın “Bakın Diamond sapığına karşı İslam’ı **Soner** abimiz nasıl da savunuyor” babından çığlıklar atmaları sebepsiz değildir.

Aslında o Elazığlılar, Soner, Diamond vs., **aynı mabedin yaptırma ve yaşatma derneğinin** üyeleri durumundalar.

Oyun icabı karşı saflarda, farklı yerlerde görünüyorlar, fakat **satranç** oyunu bittiğinde anlaşılacak olan, aslında **bütün taşların aynı kutuya** ait olduklarıdır.

“SANA DARBENİN YOLLARI, BANA SORUŞTURMA KURŞUNLARI”

Hanefi Avcı’nın ***Erken Uyarı: Devlet Bilgisi*** adlı kitabında (İstanbul: Toker Yayınları, 2017) “Son Kumpas” başlığı altında yazdıkları, gerçekten çok ilginç.

Avcı, ***Haliç’te Yaşayın Simonlar*** adlı kitabı yüzünden **The Cemaatçiler (FETÖ)** tarafından hapse atılmış, **dört yıl (2010-2014)** zindanda kalmış bir isim.

Ayrıca, ***Cemaatin İflası*** adlı bir kitap daha yazmış.

*

Anlattığına göre, **15 Temmuz** 2016 tarihli darbe teşebbüsünden iki gün sonra, 17 Temmuz’da, Ankara İl Emniyet Müdürlüğü’ne, kendisi hakkında, elektronik posta yoluyla **iki ihbar**da (**şikâyet**te) bulunulmuş.

Her iki ihbarda da, **Hanefi Avcı’ya ait telefonun WhatsApp mesajlaşmalarının** kopyalarına yer verilmiş.

Darbeden 16 gün önce, yani 29 Haziran 2016 tarihinde gerçekleşmiş görünen bu mesajlara göre, **Hanefi Avcı da darbenin hazırlayıcılarındandır**.

Meçhul birisiyle arasında, **darbe tarihi, darbeye katılacak kişiler ve kullanılacak silahlara** dair mesaj alışverişi yaşanmıştır.

*

Hanefi Avcı hakkındaki bu ihbarlar (şikâyetler) Emniyet Teşkilatı tarafından ciddiye alınır.

Olay **savcılığa** intikal ettirilir.

Ancak, **bilirkişi** incelemesi sonucunda, söz konusu **WhatsApp mesajlaşmalarının sahte** olduğu kesin bir biçimde ortaya çıkar. (Tıpkı şu **Sümeyye Erdoğan'a suikast** mesajları gibi.)

Tabiî, o sıralarda henüz **ByLock** meselesi gündeme gelmediği için sade suya tirit **WhatsApp** ile yetinilmiştir.

Olayın devamı, Hanefi Avcı'yı, şikâyetlerin bizzat kendisinden daha fazla rahatsız eder.

*

Çünkü, "böyle bir olayın ortaya çıkmasına rağmen, **bunu yapanlar araştırılıp soruşturulmamıştır**".

Sahte ihbarı yapan kişi (bir bayan memur) tespit edildiği halde, önce (dostlar alışverişte görsün kabilinden) açığa alınmış, sonra **tekrar göreve başlatılmış, ve hakkında hiçbir işlem yapılmamıştır**.

Olayı hem Emniyet Genel Müdürlüğü, hem İçişleri Bakanlığı hem de Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı bildiği halde, **seyirci kalmışlardır**.

Bir başka gariplik, Hanefi Avcı ile **WhatsApp** mesajlaşması yapmış olduğu iddia edilen şahsın kimliğinin baştan itibaren hiç araştırılmamış olmasıdır. (s. 359-367.)

*

Avcı, kendisine yönelik bu **komplo**nun ardında **Milli Damar** adını taşıyan bir **örgüt**ün bulunduğunu düşünmektedir.

Onlarla olan macerası, **15 Temmuz** darbesinden iki gün sonra başlamış değildir, olayın bir evveliyatı vardır.

Bu örgüt, **2006** yılında kurulmuştur. Darbeden 10 yıl önce.

Sabah gazetesi yazarı **Abdurrahman Şimşek**, bu örgüt mensubu devlet görevlilerinin (ki aralarında Emniyet'ten bazı isimler de vardır) **İncek'te bir villada yaptıkları bir toplantıya** katılmış ve bunu Emniyet'e verdiği bir ifadede dile getirmiş olduğu gibi, ***Twitter*** hesabından da onlara dair birçok açıklamada bulunmuştur.

Avcı'ya göre, bu **Milli Damar** örgütü, **15 Temmuz** öncesinde, **FETÖ**'ye karşı verilen mücadeleyi **baltalamış ve sekteye uğratmış**, ***15 Temmuz'un yaşanmasının zeminini*** hazırlamıştır.

Emniyet'in **Kaçakçılık ve Organize Suçlar Daire Başkanı Engin Korkmaz**, 15 Temmuz öncesi dönemde, ona şunu söylemiştir:

> "Ben inanamıyorum, aklım kabul etmiyor, burada görev yapmak isteyenlere alabildiğine **engeller çıkarılıyor**, görev yapması zorlaştırılıyor…. [FETÖ'ye yönelik] Soruşturmalar hep engellenmeye çalışılıyor, bunu anlamakta zorlanıyorum." (s. 374.)

*

Avcı, **15 Temmuz öncesinde** şöyle bir **komplo** ile daha karşılaşmıştır:

Otuza yakın (rakamla 30) ilin emniyet müdürlüğüne; Emniyet Teşkilatı'nda, özellikle de **Engin Korkmaz**'ın başında bulunduğu **Kaçakçılık ve Organize Suçlar Daire Başkanlığı**'nda *The Cemaat yanlısı KÖZ diye bir grubun* faaliyet gösterdiği, Hanefi Avcı'nın da bu grupla irtibatlı olduğu yönünde **ihbarda (şikâyette)** bulunuluyor.

Söz konusu il emniyet müdürlüklerinin siber suçlar birimleri elektronik ortamda gönderilen bu ihbar e-postalarının kaynağını araştırdıklarında, hepsinin de **Hollanda'dan gönderilmiş** olduğu ortaya çıkıyor.

İhbar mektubundaki **suçlayıcı ifadeler** (özetle) şöyledir:

> "**Paralel yapı** iş başında! Seçim sonuçlarından sonra paralel yapı ile mücadele sona mı erdi?
>
> "**Paralel yapıya ait üst yapıya atamalar** devam ediyor. … gelen adamlar, *Cemaat'in yan grupları* olan **okuyucu** ve **KÖZ grupları**ndandır. Bunların yanına **Hanefi Avcı**'nın adamı olan Şakir Engin Korkmaz da katılmıştır. …
>
> "Sayın Cumhurbaşkanım bu tehlikeyi göz ardı etmeyin, size ulaşıpta (efendim bunu yazan cemaatçidir paraleldir, gibi saçma sapan cümlelere itibar etmeyin) …." (s. 375-6.)

Söz konusu 30 ilden **altı**sı, ihbarları, Avcı'nın ifadesiyle *"bu bilgiler isimsiz ve deli saçması olmasına rağmen **bir üst yazı ile**"* Ankara Emniyeti'ne ve Emniyet Genel Müdürlüğü'ne aktarıyorlar.

Ankara Emniyeti'nden birileri de konuyu Savcılığa iletiyorlar.

Yani tezgâhın çarkı dönmeye başlıyor.

Çarkın çalışma mekanizması ya da düzeneği özetle şöyle:

> "Kumpas için **önce** yurt dışı sahte **ihbar** gönderiliyor, **sonra** bu ihbar **savcılığa** yazılarak işleme konuluyor, böylece *ilk işlem,* ***izleme kararı*** alınıyor, sonra elde edilen bilgiye göre **sahte belgeler tanzim** edilip **suç oluşturuluyor**…." (s. 376.)

Ancak, Hanefi Avcı, bu işlerden anlamayan sıradan bir vatandaş değil.. Feleğin çemberinden geçmiş, saçını değirmende değil Emniyet'te ağartmış.

"Anladım ki" diyor, *"birileri sahte işlemler yapıyor. Bir* ***organize grup*** *var. ... O zaman buna karşı tavır almak ve açıkça şikâyetçi olmak gerektiğine inandım."*

Böylece, yedi sayfalık bir dilekçe ile **Ankara Savcılığı**'na başvuruyor.

Dilekçesinde, *"Emniyet içerisinde bulunan bu* ***örgüt****ün haksız ve yanlış* ***komplo****lar yapmaya başladığını, bunun araştırılması gerektiğini"* belirtiyor.

O ana kadar duyduklarına dayanarak, o **örgütsel yapı** içerisinde görev almış, o yapı ile birlikte hareket etmiş olduğu kendisine intikal etmiş bulunan isimleri de bir **liste** halinde dilekçeye ekliyor.

Ayrıca, bu konuda **tanıklık yapabilecek, bilgi verebilecek isimlerin listesi**ni de Savcılığa veriyor.

*

Bir müddet sonra Ankara İl Emniyet Müdürlüğü'nün Terörle Mücadele birimine çağrılıyor, Savcılık talimatıyla **ifadesinin alınacağı** söyleniyor.

Onlara, böyle bir tahkikatın Emniyet Teşkilatı'nca yapılamayacağını, çünkü suçladığı isimler arasında teşkilat üst düzey yöneticilerinin isimlerinin de yer aldığını, usul gereği soruşturmanın, **direkt ya savcı** ya da mülkiye (İçişleri Bakanlığı) **müfettişleri** tarafından yürütülmesi gerektiğini söylüyor.

Bir müddet sonra Ankara Savcılığı'na çağrılıyor (13 Haziran 2016, darbeden bir ay önce).

Ve, **ertesi gün** (14 Haziran 2016), kendisinin Savcılığa vermiş bulunduğu **şüpheli ve tanık** isimleri listesi ***Yeni Şafak*** gazetesinde yayınlanıyor.

Yeni Şafak gazetesindeki başlık şöyledir: **ÖRGÜT UYDURDU!**

Savcılık henüz hiçbir şeyi araştırmamıştır..

Avcı'nın dilekçesinde "*devlet içerisine sızmış* ***büyük bir yapılanma***"dan söz edildiği halde henüz hiç kimsenin ifadesi alınmamıştır..

Buna rağmen, **iktidarın gazetesi** hemen yargılamayı yapıp haberi vermektedir: ÖRGÜT UYDURDU!

Yani, bir ucu Hollanda'da bulunan çark, İstanbul'da, ***Yeni Şafak***'ta dönmeye devam etmektedir.

*

Yeni Şafak'ta böyle bir haber çıkınca, Hanefi Avcı'nın **tanık** olarak ifadesinin alınmasını istediği isimler de "**mesajı alıyor**" ve geri adım atıyorlar.

Başlarının belaya girebileceğini, Hanefi Avcı gibi hedef haline gelebileceklerini anlıyorlar.

"İfade vermemiz zor" diyorlar.

Ardından, **internetteki birtakım *garip siteler*de** Hanefi Avcı aleyhinde olumsuz yazılar yazılmaya başlanıyor.

Avcı'nın ifadesiyle:

> "Emniyet ile **irtibatlı** oldukları, Emniyet terör ve **istihbarat birimlerinden aldıkları bilgileri** yazdıkları açık olarak belli olan, sosyal medyada ***üst akıl oyunları, hukukun üstünlüğü*** gibi farklı isimler ve adlarla şahsıma yönelik saldırı başlattılar." (s. 378.)

*

Avcı'ya göre, şüpheli sıfatıyla isimlerini Savcılığa vermiş olduğu isimler, **15 Temmuz öncesinde görevlerini ihmal** etmişlerdi.

Çünkü, söz konusu kişiler (devlet görevlileri), **darbenin yöneticisi Adil Öksüz'ü** ve onun gibi onlarca kişiyi takip ve izleme imkânları varken, bunu yapmamışlardı.

Ayrıca, FETÖ'ye yönelik soruşturmalarda savcılıklara **doğru bilgi vermemişler**, soruşturmaların baştan savma yapılmasına neden olmuşlardı.

Birtakım bilgileri **saklamışlardı**.

Mesela, ***FETÖ'nün "devletin üst düzey bürokratlarını sahte isim ve iddialarla hukuka aykırı dinlemesi"*** iddialarıyla ilgili olarak kendilerinden bilgi isteyen Ankara Cumhuriyet Savcılığı'na gönderdikleri resmî yazıda şu ifadeye yer vermişlerdi:

> "… personelin hangi hedefi takip ettiği / dinlediği, hedefle ilgili ne kadar süre dinleme yapıldığı, hedefe ait ne kadar tape olduğu gibi **bilgiler tespit edilememektedir**". (s. 379.)

Avcı'ya göre, *"Burada **bilginin saklandığı** pek açık"*tı.

Çünkü, *"Binlerce insan dinlenmiş ama daire '***kimin dinlediğini** bilmiyoruz' *diyordu"*.

"Halbuki" diyor Avcı, *"[Savcılığa gönderdikleri yazıda] birkaç sayfa önce de yapılan denetlemede* ***görevli listelerinin düzenli tutulduğu*** *belirtiliyordu".*

Avcı'nın sormadığı, fakat ister istemez aklımıza gelen **soru şu**: *Acaba dinleyen kişiler (memurlar), Cemaatçi bilinen, fakat devletin (mesela* ***MİT****'in)* ***Cemaat içine yerleştirmiş olduğu adamlar*** *mıydı?*

Yani devletin, devlet içindeki "iki katmanlı", fazla **derin** memurları mıydı?..

Yunus Emre gibi konuşmak gerekirse, **"Bir devlet vardır devlette, devletten içerü"** demek mi gerekiyordu?

Korunmalarının, isimlerinin verilmemesinin nedeni bu değildiyse, neydi?

Evet, birileri **15 Temmuz** öncesinde Hanefi Avcı gibi isimlerle uğraşmışlar, **ihbarlar**da bulunmuşlar, fakat **darbe** yapacak olan kişiler hakkında ise parmaklarını bile oynatmamışlardı.

Avcı'nın ifadesiyle, *"ellerinde isimler ve bilgi olmasına rağmen, ellerinde [itirafçılardan alınmış] ifade olmasına rağmen [15 Temmuz öncesinde] darbenin en başındaki* ***Adil Öksüz*** *ve görev almış olan* ***sivil imamların hiçbirini takip etmemiş*** *ve izlememişlerdir".* (s. 381.)

İster istemez akla şu **soru** gelmektedir: Acaba **Adil Öksüz** ve diğer **sivil imamlar** zaten **kendiliklerinden bir yerlere "derin" bilgiler sundukları** için, takip edilmelerine gerek duyulmuyor muydu?

Malum, "**hırsız ev ahalisinden olunca** polise yakalatılmaz, savcılığa teslim edilmez".

Avcı'nın suçlamaları bunlarla da sınırlı değil:

> "… gerçek **darbe**yi yapacak olan, gerçek darbe hazırlıkları yapan ve ellerinde (hem Kemalettin Özdemir'in, hem **Latif Erdoğan**'ın, hem de [itirafçı] Ç.A.'nın, *[Adil Öksüz'ün] ismini ve [onun] Silahlı Kuvvetler'de* ***kuvvet imamı*** *olduğu* yolunda verdiği ifade) başka insanların da ismini verdiği **yüze yakın *asker abisi* diye bilinen örgüt yöneticilerinin** hepsinin ***isimleri ve kimlikleri*** [Emniyet Teşkilatı'nın elinde] vardı. **Hiçbirini takip etmemişler, izlememişler,** daha kötüsü bu [itirafçılara ait] ifadeleri **bilgisayarlara girmemişler**, nüfusa kayıtlı ve çalıştıkları illere de bilgi vermemişlerdi. Ama bize aşırı saldırıyorlardı." (s. 381.)

Yani, söz konusu FETÖ'cüler dolaylı olarak korunmuş, **himaye**ye mazhar olmuşlardı.

Hangi meziyetlerinden dolayı?..

Bunu, hâlâ açıklanmamış olduğu için, bilmiyoruz.

Hanefi Avcı'nın (***Yeni Şafak***'ın ifadesiyle) "uydurduğu" **örgüt**e dönelim.

Avcı şöyle diyor:

> "Aslında şu bir gerçekti… Benim şikâyet ettiklerim [Emniyet Teşkilatı'ndaki yapının mensupları] o tarihte soruşturulup görevden alınsalardı, şuna eminim ki, onların yerine gelecek olan yeni görevliler en azından **Adil Öksüz gibi isimleri takip** eder, izlerlerdi. **15 Temmuz darbesi**, **olmadan tespit edilir ve önlenirdi.**" (s. 381.)

Evet, muhtemelen tespit edilebilir ve önlenebilirdi.

Ve, Erdoğan ile şürekâsı (özellikle de **yıpratılmaması gereken** bir kurum olan **MİT**), "**Allah'ın lütfu**"ndan mahrum kalırlardı.. "**Büyük bir lütfu**"ndan.

Avcı'nın çığlığı (ya da feryadı) şöyle devam ediyor:

> "Onlar **ellerinde isimleri olan bu kişileri takip etmediler**… Bu insanları izlemediler. Hatta daha da ilerisi, Cemaat'e ait hiçbir **ciddi inceleme** yapmadılar….
>
> "… Cemaat'e yönelik geniş kapsamlı ciddi bir **soruşturma** yapmadılar, …

> “Cemaat’e karşı görev yapmak yerine **Cemaat’in karşısında olan insanların üzerine yürümeye başladılar**. [15 Temmuz sonrasında,] Benim şikâyet ettiklerim [hakkında,] “darbeyi önlemiş [bulunuyorlar]” dediler, hayır, **darbeye zemin hazırlamışlardır** ve gerçek olan, objektif olan budur. Araştırılırsa on yıl sonra ortaya yine çıkacak olan budur….” (s. 381-2.)

Avcı’ya göre, 1**5 Temmuz öncesinde Cemaatçilere dokunmayıp kendisi gibilerle uğraşanlar**, başta TBMM olmak üzere birçok yerin bombalandığı, yüzlerce insanın ölüp binlercesinin yaralandığı “darbeye **zemin** hazırlamışlar”dır..

Yani, iyimser bir bakışla, “**Allah’ın büyük lütfu”**na giden yolun taşlarını döşemişlerdir..

Bu da, tarihe geçmeyi hak eden, tarih yapan bir hizmettir sonuçta.

Bardağın dolu tarafını da görmek lazımdır.

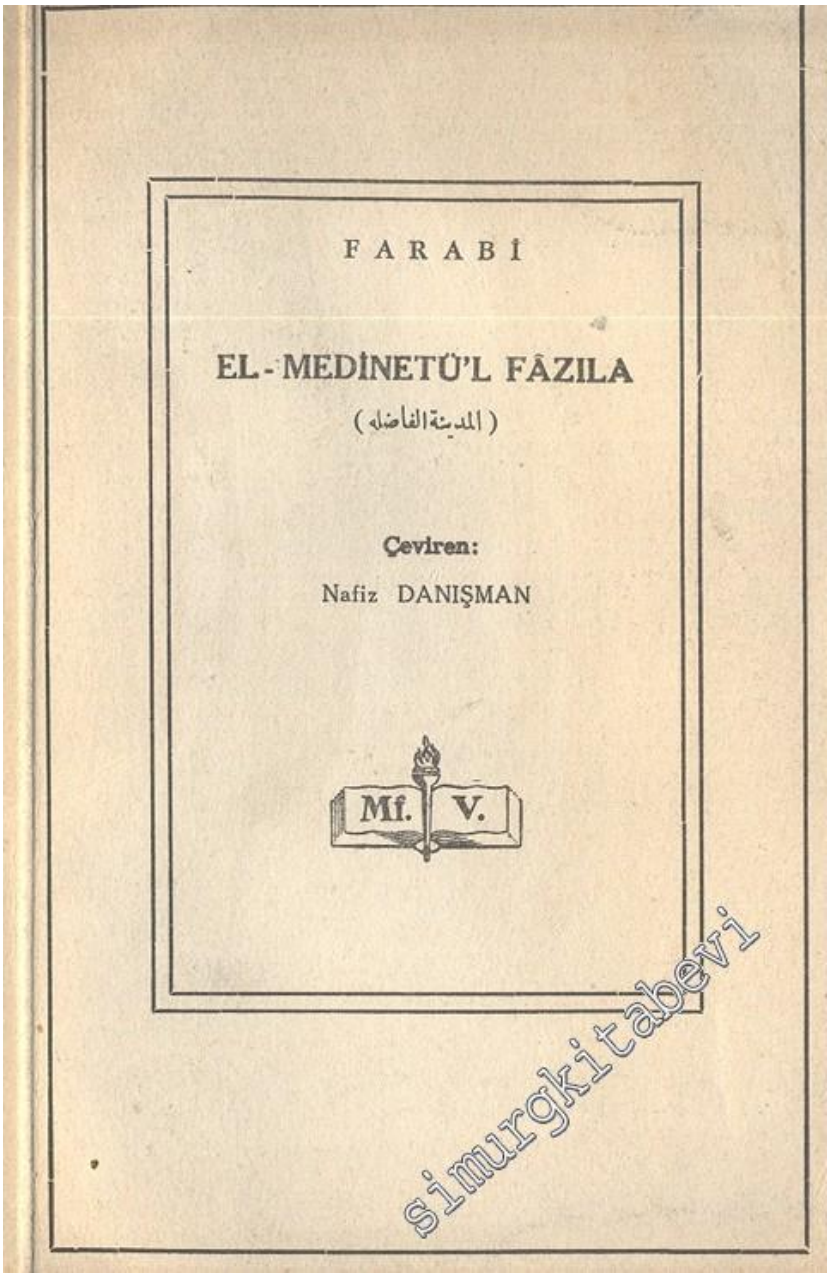

DAHLEDEN DİNİMİZE BARİ MÜSELMAN OLSA

Yukarıdaki ifade, XVII. yüzyılda yaşamış Osmanlı şeyhülislamlarından Mehmet Bahaî Efendi'nin bir şiirinde yer alıyor:

Zahidin her ne kadar ta'nı firavan olsa

Ana gam yemez idik zerrece irfan olsa

Sıdk ile mezheb-i İslâm'da pûyan olsa

Bize mülhid diyenin kendüde îman olsa

Dahleden dinimize bari müselman olsa.

Gerçi kim nefse uyup itmedeyüz sehv ü hata

Bilürüz cürmümüzi itmeyiz inkâr asla

Gam değil aybımızı söylese dâim âda

Kâilüz hak söze biz gerçi Bahaî amma

Bize mülhid diyenin kendüde îman olsa

Dahleden dinimize bari müselman olsa.

*

Bugünkü Türkçe'yle şu söyleniyor: Dünyayı terk eden insanın, her ne kadar ayıplaması çok olsa da, ona gam yemezdik. Yeter ki ayıplayanın zerre kadar irfanı olsun; doğrulukla İslâm mezhebi yolunda koşan olsun. Bize dinsiz diyenin kendisinde iman olsa, dinimize karışan bari Müslüman olsa ya.. Gerçi nefse uyarak yanılıp hata ediyoruz. Fakat suçumuzu bilir, asla inkâr etmeyiz. Düşman, ayıbımızı daima söylese gam değil. Hak söz karşısında biz Bahaî boyun eğmişiz. Ama bizi dinsizlikle suçlayanın kendisinde iman yok. Dinimize karışan müslüman değil.

Zamanımızda müslümanlara akıl öğretenlerin birçoğunun durumu, Mehmet Bahaî Efendi'nin mısralarını akla getiriyor.

Birtakım odaklar, müslümanları manipüle etmek için, ajan provakatörlerine farklı "akıllar" veriyor, değişik söylemleri gündeme getirtiyorlar. Bunlardan etkilenen samimi fakat saf kişiler de peşlerine takılıp gidiyor.

Tıpkı, ***Mesnevî***'nin ilk cildinde anlatılan hain vezirin taktiği gibi.. Sözde dünyayı terk edip kendisini ibadete vermiş bir hilekârın on ayrı kişiyi kendisinden sonraki halifesi olarak görevlendirmesi ve her birine ayrı "öğreti" miras bırakması gibi..

Günümüzün bu sahte İslâmî söylemlerinden birini tuzu kuru Ebuzercilik, sahte zühd çağrısı ve ne olduğu belirsiz modernizm karşıtlığı oluşturuyor.

Meselenin daha iyi anlaşılması için önce Farabî'den bir alıntı yapalım:

> "... Nasıl ki vahşi hayvanlar bazen sertlik ve şiddetle, bazen de aldatma ve tuzakla avlanırlarsa, bu tür şeyleri [mal, mülk, makam, mevki, şöhret, itibar vs.] ele geçirme de bazen şiddet, bazen de hile ve kurnazlıkla olur. Yani insan görünüşte maksadı gerçek maksadından sanki tamamen farklı bir şeymiş izlenimini verir. Böylece ondan şüphelenilmez, ona karşı tedbir alınmaz, ondan korkulmaz, onunla mücadeleye girişilmez. O da istediğini [zühd görünümü altında, insanların rekabetine maruz kalmadan] kolayca elde eder. Bu şeylere [yani zahidçe tavra] kendini veren ve kararlı olarak bu yolda devam eden kişi, bunu sadece bu şeylerin [gerçekte] kendisi için yapıldığı şeyleri, yani bu [dünyevî nitelikteki] nimetlerin birini veya hepsini elde etmek için yaptığında [ve bunları elde ettiğinde], insanlar tarafından gıpta edilen, başarılı, akıllı, bilge, ilim ve basiret sahibi olarak görülür, büyük saygı ile karşılanır ve övülür. Fakat eğer bunları sözü edilen nimetleri elde etmek için değil, bizzat kendileri için yaparsa [zühdü ihlaslı olursa], insanlar tarafından aldanmış, şaşkın, bedbaht, ahmak, akılsız, kendi menfaatlerini idrakten aciz, küçümsenmeyi hak eden, değersiz, kınanmaya layık biri olarak görülür. Bununla birlikte, insanların çoğu istihza kabilinden onu över gibi görünürler. Bazısı kendilerini rahatsız etmemesi

> ve sahip oldukları nimetlerden kendilerini yoksun kılmaması, onları kendilerine terk etmesi, böylece ortada kendileri ve başkaları için bol bol nimetlerin bulunması için, onu bu yolda teşvik edip desteklerler. Bazıları da, ellerinde bulundurdukları şeyleri, onun hayat tarzını ve davranışını takip etmeyenlerin [zahid olmayanların] ellerinden alacakları korkusuyla, onun hayat tarzını ve davranışını [zahidçe tavrı] överler. Başka bazıları da, kendileri de onun gibi aldanmış, aldatılmış oldukları için onu över ve mutlu olduğunu düşünürler."
>
> (Farabî, ***İdeal Devlet – el-Medinetü'l-Fazıla***, çev. Ahmet Arslan, Ankara: Vadi Y., 1990, s. 134-135.)

Farabî'nin bu yazdıkları size tanıdık geliyor mu?..

Bazılarının Ebuzercilik yapması sizce, tümüyle samimi niyetlerden mi kaynaklanıyor, yoksa onların iplerini ellerinde tutanların "rekabetsiz bir ortam" üretme gayretlerinin mi sonucu?..

Evet, ilk bakışta bu zühd çağrıları, bu Ebuzercilik, bu beş yıldızlı otel düşmanlığı, bu israflı iftar eleştirisi kulağa çok hoş geliyor.. Bu eleştiriler bütünüyle yanlış da değil..

Ama, bu söylemin ardında, belirli ölçüde, Farabî'nin sözünü ettiği "kurnazlık" da yok mu?..

Bilmem hangi şirket, başörtülü bayan çalıştırmadığı için eleştiri konusu yapılıyor, bizim arkadan kurmalı vatandaş ise, pişmiş aşa su katma kabilinden, modernizme savaş açmış gibi yaparak, "İyi ama, müslüman kadının yeri evi değil mi?" diye soruyor. Yani "müslüman olmayan kadın" böylesi yerlerde rakipsiz olmanın mutluluğunu yaşasın..

Evet, müslüman kadının yeri evi..

Ama önce, müslüman kadın, "müslüman olmayan kadın"la eşit olacak.. Eve kapanması; dış baskı, dayatma ve zorunluluktan değil, kendi vicdanî ve ahlâkî duyarlılığından kaynaklanacak..

Mevlana, bu dünyada atların nallarının kimi kez ters çakılmış olduğunu vurgular.. Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, at izi it izine karışmış durumda.. Hakkı batıl, batılı hak gösterme ve batılı hakka karıştırma, suret-i haktan görünerek batıla hizmet etme tavrı devasa boyutlara ulaşmış..

Farabî bugünkü durumu acaba nasıl tasvir ederdi?..

2011 YILINDA YAPTIĞIMIZ "ZORUNLU BİR AÇIKLAMA"

(Aşağıdaki yazı, ilk kez 2011 yılında, bir haber sitesinde yayınlanmıştı:
http://vahdethaber.com/yazar/4319-seyfi-say-zorunlu-bir-aciklama.html

Bir odak, sahte bir ismin ardına saklanarak, aşağılık bir üslupla beni tehdit etmek ve aşağılamak için harekete geçmiş bulunuyordu.

*Ancak, kendisini "**sağlık sigortası bile bulunmayan üniversite mezunu bir işçi, tek böbrekli bir mağdur, gerçek bir mücahit**" olarak tanıtan bu "gölge şahıs", tartışmanın seyri içinde telefon ve adres vermek zorunda kalmış, böylece onun (ya da onların), Ankara'nın, **MİT**'i kendisinde bulundurmasıyla maruf **Yenimahalle** ilçesinin laik **Çayyolu** semtindeki **güzide ve güvenli bir sitede yer alan müstakil dubleks villada** sefa sürmekte olduğu ortaya çıkmıştı.*

Sultan Abdülhamid'in fotoğrafını profili olarak yayınlayan bu şahıs/lar, bir yandan da Başbakan Erdoğan'a ve başka birçok isme ağır hakaretler yağdırıyordu.

Bu tür "taktikler" birçok amaca hizmet eder: Birisi şudur, eğer A şahsı size hakaret ederken C'ye de hakaret ediyorsa, sizin gibi hakarete uğrayan C'ye sempati duyabilir ve onu sahiplenebilirsiniz.

En azından, söven şahsın C ile bir bağlantısı bulunuyor olabileceğini düşünmezsiniz.)

*

Bir önceki yazımız üzerine, isminin **Ali Aytaç Şenol** olduğunu belirten biri, bize cevap vermek istediğini ifade eden bir yorum yazısı göndermiş bulunuyordu.

Daha önce başka yerlerde de tartışmalarda bulunduğunu, yazılarının silindiğini, bu yüzden yazıların silinmeyeceği bir platform istediğini ileri sürüyordu.

Aslında bu anlamsız bir talepti. Bize cevap vermek istiyorsa, illa da bizim de bulunduğumuz bir platform aramasına gerek yoktu. Herhangi bir yerde cevap verebilirdi.

Bununla birlikte, belki iyi niyetlidir diye düşünerek, burada bize cevap verebileceğini, yorumlarının silinmeyeceğini ifade ettim.

Bunun üzerine, **ağır hakaretler içeren mesajlar** göndermeye başladı.
Böylece, **silinmeme garantisi istemesinin ardındaki asıl maksat** da ortaya çıkmış oldu.

*

Söz konusu şahsın yazdıklarına gelince, şunu açıkça belirtmek gerekiyor ki, tartışma yöntemi ve üslubu, **psikolojik savaş usullerinin ve kara propaganda tekniklerinin pratiğe dökülmüş** biçiminden ibaretti.

Birincisi, olayı **sen-ben davası** haline getirmeye çalışıyor, **kişiselleştiriyordu**. Bir kimse herhangi bir konuda tartışırken **meydan okuma** tavrı sergiliyor, olayı kişiselleştiriyorsa, ya **kişilik bakımından sorunlu** biridir, ya da karşısındaki kişinin **duygularıyla oynamaya** çalışıyor, onu **provake ve tahrik** etmeye uğraşıyordur.

İkincisi, oldukça seviyesiz ve küfürlü bir dil kullanıyordu.

Bir kimse, tartışırken sövüyorsa, yine iki ihtimal söz konusu olabilir: Karşınızdaki insan ya dengesiz ve ruh sağlığı bakımından sorunlu biridir ya da sizi manipüle etmeye, kendisininki gibi bir tavra sürükleyerek **konu seçimi ve üslup bakımından çizginizi bozmaya**, çalışmalarınızı sabote etmeye çalışıyordur.

[Ek not: Ne yazık ki, böylesi insanlar yüzünden üslubumu bozmak, onların anlayacağı dilden konuşmak zorunda kaldığım zamanlar oldu.]

Üçüncüsü, **bizim müşahhas delillerimize bile "Yalan ve iftira" deyip** geçiyordu. Mesela İmam-ı Rabbanî ve Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi'den yaptığımız nakil için aynen bunları yazmıştı.

Bu, **klasik "kara propaganda" taktiğidir. Dürüst bir tartışmacı, önce, "Kaynak göster" diye karşılık verir.**

*****

Dördüncüsü, iki kere ikinin dört ettiğinin söylenmesi gibi mantık bakımından doğruluğu açık ifadeleri bile anlamazdan gelerek, tam aksi yöndeki iddiaları, saçmasapan ifadelerle savunuyordu.

Bu da klasik **"psikolojik savaş ve propaganda" tekniklerinden biridir. Birisine "İki kere iki dört eder" demeniz durumunda size "Hayır, yalan söylüyorsun" diyerek karşılık veriyorsa ne yapabilirsiniz ki?!**

Bunu ona ispatlamak için söyleyebileceğiniz herhangi birşey yoktur, çünkü böylesi doğrular aksiyom niteliği taşır, ispatlanmaz. Bu tür doğruları tartışma konusu yapan kişi ya akıl hastasıdır ya da kötü niyetli bir muannid.

Beşincisi, birşeyleri reddediyor, birtakım iddialarda bulunuyor, fakat **hiçbir hususta kesinlikle ilmî kaynak göstermiyor, salt kelime oyunu, demagoji ve mugalata** sergiliyordu.

*

Altıncısı, **gündem belirlemek** için, "İstersen şu konuyu tartışalım" şeklinde bir tavır sergiliyordu.

Ortaya attığı konu da "İbnü'l-Arabî'ye göre Firavun'un imanı" meselesiydi. Sanki burada yayınlanan bir yazı hakkında **yorum yapmak için ortaya atılıp meydan okuyan** kişi kendisi değildi de, bizdik.

Bu şahsın, Firavun'un imanının derdine düşmüş olması bizi şaşırtmadı.

Yedincisi, konuyu saptırarak, bizim kendisinin küfrünü ilan ettiğimizi, **öldürülmesini istediğimizi** öne sürecek kadar tuhaf ve acayip ifadeler kullandı; karşılık olarak **bizi dövmekten, gebertmekten** söz etti.

Evet, aynen böyle, **dövmek ve gebertmek.**

Halbuki, daha baştan bizi, evet şahsımızı, “Allah’a savaş açmakla” suçlayan, böylesi **çirkin bir dil** kullanarak konuya giren kendisiydi.

Buna karşı biz makul cevaplar verdik, Allah’a savaş açmış olanların kimler olabileceğini delilleriyle anlatmaya çalıştık. Ayrıca, birtakım sözlerin küfür olarak nitelendirilmesinin mürtedlerin hükmüyle ilgisinin bulunmadığını, bunun ancak İslâm devletinde mahkemenin (kadı’nın) kararı ile mevzubahis olabileceğini söyledik.

Evet, **bu şahıs bizi dövmekten, gebertmekten söz ediyor ve böylece bilinçaltını veya kafasının ardındaki gerçek niyeti ortaya döküyordu.**

Bütün bunlara rağmen, yorumlara verdiğimiz cevaplarda **herhangi bir tehdit ve hakarete başvurmadık.** Ancak, söz konusu kişinin hakaretleri devam edince, **site yöneticileri, benim bilgim dışında, buradaki bütün yorumları sildiler.**

*

Site yöneticilerinden, hakaret ve tehditleri yayınlamamalarını istemeye ve beklemeye hakkım var. Bu tür yorumları sansürlemeden yayınlamış olmalarını doğru bulmadığımı belirtmek istiyorum. Bana yönelik galiz küfür ve hakaretleri, “Gebertirim”li tehditleri yayınlamış olmalarını içime sindirmem mümkün değil.

Bu açıdan, site yöneticilerini kınadığımı söylemeye bile gerek yok. Ancak, tehdit ve hakaret **içermeyen** eleştirileri yayınlamaktan kaçınmaları için de bir neden bulunmuyor.

Bize yöneltilen eleştirilerde haklılık payı bulunması durumunda bundan istifade etmemiz, bunu, bilgilerimizi gözden geçirmek için bir fırsat olarak görmemiz gerekir. **Hatalı** eleştirilere ise, ya cevap veririz, ya da okurların fehm ve idrakine bırakırız.

Bu nedenle, site yönetiminin, bir önceki yazımız için yapılmış yorumları tekrar yayınlamalarını talep ediyorum. Kimin ne olduğunun anlaşılması bakımından bu, faydalı olacaktır.

(EK: Ne yazık ki site yönetimi kulağının üzerine yattı, talebimizi yerine getirmedi. Söz konusu sitenin MİT'çilerin "avcı kekliği" olarak devreye koydukları bir operasyon aparatı olduğu kanaatine varmıştım.)

*

Ali Aytaç adlı şahsa gelince.. Böyle birinin varlığından habersizdim.

Ancak, bana gelen bir mailin verdiği bilgiden hareketle, söz konusu şahsın **bir internet sitesinin** bulunduğunu, **ücretsiz dağıtılacak bir dergi** yayınlama projesinin mevcut olduğunu ve **bir internet sitesinde köşe yazarlığı** yaptığını öğrenmiş bulunuyorum.

İlginç olan husus, bu şahsın **herhangi bir fotoğrafının, adresinin ve telefonunun bulunmayışı**.

Yani böyle bir şahsın gerçekten var olup olmadığını anlama imkânından mahrumuz. Facebook'ta yer alan her ismin ve o isme aitmiş gibi gösterilen kişisel bilgilerin gerçek olmadığı herkesçe biliniyor.

Bu Ali Aytaç adlı şahsı, **açıkça ortaya çıkmaya davet ediyorum.**

Ancak, ortaya böyle biri çıkmayacak…

Çünkü böyle biri yok..

Çirkin tehdit ve hakaretleri sıralama konusundaki cüreti de bundan kaynaklanıyor.

İnsanların akidesini bozmaya çalışan, Firavun'un (ve çağdaş firavunların) imanlı kabul edilmeleri için uğraşan, gulat-ı mutasavvıfeye özgü sapık tasavvuf anlayışını (Sahih tasavvufa sözümüz yok) var güçleriyle benimsetmeye çabalayan **çukur (Derin değil, derin kelimesinin bir asaleti var), karanlık ve şerefsiz bir odağın, Ali Aytaç adı altında sergilediği çirkin ve alçakça bir faaliyetle karşı karşıyayız.**

CÜMLENİN MAKSUDU BİR AMMA…

Millî Gazete yazarı Mahmut Toptaş hoca bir yazısında şöyle diyor:

> Sevgili Peygamberimizin mübarek dilinden, kendisine el ve dille yapılan hakaretlerin anlatıldığı duyulmamıştır.
>
> Yani, "**Ebucehi**l, benim hakkımda şöyle böyle konuşmuştur" diyerek o kötü sözleri nakletmediği gibi ona cevap da vermemiştir.
>
> O işine yoğunlaşmış, tebliğine ağırlık vermiştir.
>
> Cevabı verilecek kâfirler hakkında ayet inmişse o ayetleri duyurmuştur.
>
> Mesela, Sevgili Peygamberimize hakaret olsun diye, "Tebben lek/nesli kuruyasıca" diyen **Ebu Leheb** hakkında Tebbet/Mesed süresi indirilmiş ve Sevgili Peygamberimiz de bunu tebliğ etmiştir.

Sevgili Peygamberimize düşmanlık yapanlardan Ebu Leheb hariç hiçbirinin adı Kur'an'da geçmemektedir.

…

Ebu Hanife, İmam Şafii, Hanbelî, Maliki gibi diğer müçtehit imamlar dönemi çalkantıların en bol olduğu dönemdir.

Yetmiş üç akımın önderlerinin cirit attığı bir dönemde müçtehit imamlarımız ömürlerini onlara cevapla geçirmemişler.

Eserlerinde o çalkantı meydana getiren geçici deli rüzgârların dalga köpüklerinin doğrusunu yazarak, yanlışları kitaplarına almayarak, doğru yolun yolcularına kitaplarını meşale yapmışlar. (Allah hepsine rahmet eylesin.)

"Hocam, filan dergide İslam'a şöyle hakaret ediliyor. Ona bir cevap vermek istiyorum. O konudaki ayet ve hadisleri senden almak istiyorum" diyene, "O ayet ve hadisleri göndereyim. Ancak o adamın adını, yaptığı hakareti ve yayınlayan derginin adını yazmamak kaydıyla o yanlış makalenin doğrusunu yazmak ve bunun aksini söyleyenlere de hakaret içeren sözler söylememek şartıyla ayet ve hadisleri göndereyim" dediğimde, "Ama hocam bu adamın haddini bildiren yazı olmazsa okuyan olmaz" diyor.

*

Hocanın birinci cümlesinden başlayalım: *"Sevgili Peygamberimizin mübarek dilinden, kendisine el ve dille yapılan hakaretlerin anlatıldığı duyulmamıştır."*

Halbuki, Hz. Aişe validemizin rivayetinden biliyoruz. Kendisine, en zor, en acı anları sorulduğunda mesela **Taif yolculuğu**ndan söz etmiştir.

Bununla birlikte, Peygamber Efendimiz s.a.s.'in, kendisine yapılan hakaret ve zulümleri anlatması gerekmiyordu. Çünkü, Ebu Cehil gibi düşmanları, günümüzde yapılan türden "**istihbarat teşkilatı**" ya da "**gizli servis**" taktikleri ile çalışmıyorlardı. Yapacaklarını alenen yaptıkları için herkesçe biliniyordu.

Sağ gösterip sol vurma, **üstü örtülü biçimde eza ve hakaret**te bulunup, "**taciz** takip" uygulayıp, sureta hiçbir şey yapmıyormuş gibi davranma oyunu sergilemiyorlardı.

Mesela **Ukaz Panayırı'**nda (fuarda) halkı imana davet ettiğinde Ebu Leheb hemen yanı başında bitip, *"Ey ahali, bu adam, öz yeğenimdir.* ***Yalan*** *söylüyor, ondan uzak durun"* diye bağırıyordu.

Dolayısıyla, Peygamber Efendimiz s.a.s.'in, "Mesele sizin bildiğiniz gibi değil.. Ben neler çektim, neler" demesi gerekmiyordu.

Tam aksine, Peygamber Efendimiz s.a.s., gösterdiği sabır ve tahammülle; o esnada eza ve işkence görmekte, hakarete uğramakta olan diğer mazlum ashaba moral verme mevkîindeydi.

*

İkincisi, Peygamber Efendimiz s.a.s.'e yönelik sözlü sataşma ve saldırılara bizzat ***Kur'an*** **ayetleri** cevap veriyordu.

O ayetler sürekli okunduğu için de Peygamber Efendimiz s.a.s.'in ayrıca birşey söylemesine lüzum kalmıyordu:

> "Onların seni dinlerlerken hangi maksatla dinlediklerini, kendi aralarında konuşurlarken de o zalimlerin, "Siz ancak **büyülenmiş** bir adama uyuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliyoruz. Bak, senin için ne türlü benzetmeler yaptılar da saptılar. Artık (doğru) yolu bulamazlar." (İsra, 17/47-48)

> “Sonra ondan yüz çevirdiler ve ‘Bu bir **öğretilmiş**, bu bir **deli**!’ dediler.” (Duhan, 44/14)
>
> “(Cehennem’e girecekler, çünkü) ‘Biz, **deli bir şair** için ilâhlarımızı mı terk edeceğiz?’ diyorlardı.” (Saffat, 37/36)
>
> “Dediler ki: Ey kendisine Zikir (***Kur’an***) indirilen kimse! Sen kesinlikle **delisin**!” (Hicr, 15/6)
>
> “Onlar, ‘Hayır, bunlar (bu anlattıkları) karma karışık **yalancı düşler**dir (rüyalarını anlatıyor). Hayır, onu (vahyi) kendisi **uydurdu**; hayır, o bir **şairdir** (edebiyat paralıyor). Eğer böyle değilse, önceki peygamberlerin (mucizelerle) gönderildikleri gibi o da bize bir mucize getirsin’ dediler.” (Enbiya, 21/5)
>
> **“**Bu, dedi, olsa olsa **eskilerden nakledilmiş bir sihir**dir. Bu, bildiğiniz **insan sözü**nden başka bir şey değildir.” (Müddessir, 74/24-25)
>
> “Âyetlerimiz kendisine okunduğu zaman, ‘**Öncekilerin masalları!**‘ der. Yakında biz onun burnunu damgalayacağız.” (Kalem, 68)15-16.)

*

Peygamber Efendimiz s.a.s., kavmini ateşten, ebedî azaptan kurtarmak istiyordu. Onlar ise, “**Bu delidir, yalancı bir şairdir, eskilerin masallarını anlatmaktadır, uydurukçudur, saçma rüyalarını anlatmaktadır**” vs. diyerek hakaretlerde bulunuyorlardı.

Bunları böyle nakletmek kolay.. Fakat, bir esintisini bile yaşamak çok zordur.

Onun için bizzat Allahu Teala, Resulü’nü teselli ediyordu:

> “O hâlde, sen öğüt ver. Rabbinin nimeti sayesinde, sen ne bir **kâhin**sin, ne de bir **deli**.” (Tur, 52/29)

“Sen Rabbinin nimeti sayesinde, bir **deli** değilsin.” (Kalem, 68/2)

“Şübhesiz şunu elbette biliyoruz ki, onların söyledikleri **seni gerçekten üzüyor**; bununla birlikte onların asıl yalanladıkları sen değilsin (senin yalan söylemediğini bilirler); fakat o zâlimler Allah’ın âyetlerini bile bile inkâr ediyorlar.” (En’am, 67333)

Resulullah s.a.s., geçmiş peygamberlerin durumu anlatılarak da teselli olunuyordu:

“Peygamberlerin haberlerinden senin **kalbini teskin** edeceğimiz (sakinleştirip sükunete eriştireceğimiz) her haberi sana anlatıyoruz. Bunda sana gerçeğin bilgisi, müminlere de bir öğüt ve bir uyarı gelmiştir.” (Hud, 11/120)

“O hâlde, ulü’l-azm (azim ve sebat sâhibi) peygamberlerin sabrettiği gibi, (sen de) **sabret**! Ve onlar (o inkâr edenler) hakkında acele etme! Onlar vaad olunup durdukları (azâbları)nı görecekleri gün, sanki (dünyada) sâdece gündüzün bir saati kadar kalmış gibidirler. (Bu) bir tebliğdir! Hiç fâsıklar topluluğundan başkası helâk edilir mi?!” (Ahkâf, 46/35)

*

Böylece Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, kendisinden önceki peygamberlerin de aynı eza, cefa ve hakaretlere maruz kaldığını görerek teselli buluyordu:

> "(Nuh'un kavminden ileri gelenler dediler ki:) Bu, yalnızca kendisinde **delilik** bulunan bir kimsedir. Öyle ise, bir süreye kadar ona katlanıp bekleyin bakalım'." (Müminun, 23/25)
>
> "İşte böyle, onlardan öncekilere ne zaman bir peygamber geldiyse, mutlaka (ona da): '(O) bir **sihirbazdır** veya **delidir**!' dediler." (Zariyat, 51/52)
>
> "O (Firavun) ise kuvvetine güvenerek yüz çevirdi ve (Musa için) '**Bu bir büyücü veya delidir**' dedi." (Zariyat, 51/39)
>
> "Firavun: Size gönderilen (!) **bu elçiniz kesinlikle delidir**, dedi." (Şuara, 26/27)

Kısacası, Peygamber Efendimiz s.a.s.'in, kendisine yapılıp edilenleri ve aleyhinde söylenenleri tekrarlaması gerekmiyordu. Çünkü muhatapları, günümüz **"gizli" servisleri** gibi hareket etmiyor, açık tavır koyuyorlardı.

*

Gelelim **İmam-ı Azam ve İmam Şafiî gibi ulemanın üslubu**na..

Bir defa, İmam-ı Azam'ın kendisi kitap yazmamıştır ki, başka birilerine o kitaplarla cevap vermiş olsun. Ondan nakledilenler, talebelerinin tuttukları notlardır.

Kendisinin görüşlerini bile yazmayan biri ne yapacaktı, başkasının yazılı olmayan görüşlerini kayda mı geçirecekti?

Ama, sonraki ulema, yazılmış metinlere cevap vermişlerdir.

Mesela **İmam Matüridî**'nin ***Kitabü't-Tevhîd***'i neredeyse yüzde 80 nisbetinde, bir Mutezile ileri geleninin laflarına verilen cevaplardan müteşekkildir.

Mahmut Toptaş, kendisinin geçmişle ilgili **zann**ını ilim zannetmemelidir.

Aynı şekilde, **Şeyhülislam Mustafa Sabri Efendi**'nin telifatı da büyük oranda reddiye ve cavaplardan oluşmaktadır. "**Dinî Müceddidler**" kitabı böyle.. Cehennem'in ebedîliği ile ilgili kitabı böyle..

*

"Efendim, ben doğruları anlatırım, yanlışlara cevap vermem." Böyle diyorsun ama, senin gibi yapmayıp başkalarına cevap verenleri de bu yazında olduğu gibi eleştiriyorsun.

Niye kendi işine bakmıyorsun da, onlara akıl veriyorsun?..

Niye onlara laf yetiştiriyorsun?

Kendi işine baksana!

Kendi sözünle amel etsene!

*

Merhum Elmalılı ***Hak Dini ve Kur'an Dili***'nde (Bakara Suresi tefsirinde), Said Ramazan el-Butî de ***Fıkhu's-Siyre***'sinde, İslam düşmanlarının bir **tuzağına** dikkat çekiyor..

Bir grup, *"İslam **kılıç**la yayılmıştır, **kılıç dinidir**, aman ne kötü!"* diyor. Müslümanlardan istedikleri, **asla cihat ruhu**na sahip olmamaları..

İkinci grup da, *"İslam **barış dini**dir, barışçıdır, silahla işi yoktur, sevgi ve hoşgörü dinidir"* vs. diyerek, güya iyi niyetliymiş ve İslam'ı **övüyormuş gibi yaparak** Müslümanların elinden silahlarını alma derdindeler. (Birçokları da

cihadı **terör** diye adlandırıyor, sonra da "İslam terör dini değildir, rahmet dinidir" vs. diye sağ gösterip sol vuruyor, emperyalistlerin ekmeğine yağ sürüyorlar.)

Kısacası, *"Cümlenin maksudu bir amma rivayet muhtelif."*

İmdi, cümle kefere ve fecere taifesi, küfrün dikensiz gül bahçesinde İslam'a istedikleri gibi saldırmak, hiç tepki görmemek istiyorlar.

Güya iyi niyetli birileri de, "Biz onların yanlışlarına cevap vermeyelim, sadece doğruları söyleyelim" diyerek, onların arzuları istikametinde kalem oynatıyorlar.

Sadece **emr-i bi'l-maruf**la olmaz, **nehy-i ani'l-münker** de farzdır. Hem de **el**le..

Ona gücün yetmiyorsa **dil** ile..

Nehy-i ani'l-münkeri terk ederseniz, bir zaman gelir emr-i bi'l-maruf yapma imkânı da bulamazsınız.

(Bugün olduğu gibi.. Mesela **Nurettin Yıldız**, laiklerin sekiz katlı bina asansöründe **halvet** durumu yaşamalarına zorla engel olunmasını talep etmiyor. Böyle bir hassasiyeti bulunan müslümana, bunun halvet anlamına geleceğini, sakınmasının takvaya uygun olduğunu söylüyor.

Adam seninle birlikte asansöre binmek zorunda değil ki..

Sana ne, binmezse binmez..

Ama hayır, bunun söylenmemesi gerekiyor. Bugün geldiğimiz nokta budur.

Ve **bunda, Mahmut Toptaş gibilerin de vebali vardır**.)

*

Mesela şimdi, şu ***Gerçek Hayat*** paçavrasının "**Anne ben deist oldum**" müjdesini ele alalım..

Böyle bir haber yapmak, aslında **bilinçaltı mesaj** vermek, dindar ailelerin çocuklarına şu çağrıyı yapmaktır:

"Gençler, ateist ya da deist olabilirsiniz. Zaten şu anda salgın hastalık.. Hemi de moda.. Suç da sizin değil.. Sizin ateist ve deist olmanız için en az 20 tane neden var.. Aha da sayıyoruz, öğrenin, ona göre ***kendinize uygun bir gerekçe bulup deist olun****.. Hadi gençler, ne duruyorsunuz, herkes deist oldu, bir tek siz kaldınız! Daha fazla geç kalmayın!"*

Evet, verilen **bilinçaltı mesaj** bu..

Buna amiyane tabirle "**Eşeğin aklına karpuz kabuğu düşürmek**" diyorlar.

Evet, birileri, müslüman ailelerin çocuklarına **eşek muamelesi** yapıyor.

Böyle **"gizli servis" ve "karanlık oda" ürünü bir "algı operasyonu" şeytanlığı** yapılmasa, tutup deizm, ateizm vs. tartışması başlatmak, birilerine cevap vermeye kalkışmak gerekmez.

Ama, bütün bunlar yapılınca, başınızı kuma gömüp, "Biz kendi doğrularımızı anlatalım" diyerek bakıp duramazsınız.

Bu, "Bırakın lanetli çukur odaklar **proje**lerini başarıyla sürdürsünler" demek anlamına gelir.

Mahmut Toptaş, bu tür yazılarını **bilinçli** bir biçimde yaz**mı**yorsa, “dinde tefakkuh” sahibi olmaktan uzak bir “saftorik” demektir.

Elmalılı’yı ve Butî’yi okuyup anlamaya ihtiyacı var. Tefsir yazıp pazarlayacağına oturup birşeyler okusun. İlim öğrensin.

*

Gıybetten kaçmak başka bir şey, lanetli neme lazımcılık başka birşeydir.

Günahı günah olarak kabul etmeyen, hatta onunla övünen kişiler hakkında konuşmak gıybet değildir.

Suret-i haktan görünüp insanları sapıklığa sevk edenler hakkında konuşmak da gıybet değildir. Tam aksine, bunlar hakkında susmak lanete uğramaya sebeptir.

Yine, adet ile ibadeti karıştıran, sünnete bid’at muamelesi yapıp bid’atleri sünnet haline getiren sapıkların durumu hakkında bilgi vermek de gıybet değildir.

En tehlikeli ve zararlı sapıklar ise, gerçekte bid’at ehli oldukları halde Ehl-i Sünnet’i savunuyormuş gibi yapanlardır.

*

Geçmişte hadîs alimleri **cerh ve ta’dil** denilen uygulama çerçevesinde hadîs ravilerinin durumlarını yazmışlardır.

Mesela yalancıysa yalancı olduğunu bildirmişlerdir.

“Bana falanın rivayet ettiğine, onun da falandan duyduğuna göre, falan kişi Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle dediğini bildirmiştir” diyen kişinin durumunun bilinmesi gerekir.

Böylesi, köyünde çiftçilik yapan, kimseye bir şey anlatmayan adam gibi değildir.

Aynı şekilde, gerçekte ilim bakımından bomboş olduğu halde çene kuvvetiyle kaleme sarılan tipler dinî konularda çam üstüne çam devirdiklerinde buna seyirci kalınamaz..

Hele de, kendi uydurması birtakım zırvaları Ehl-i Sünnet'e mal ederek ortaya süren muzır tiplere hiç müsamaha göstermemek gerekir. "İşte Ehl-i Sünnet'in muteber kitapları, senin söylediğin zırva hani nerede?" demek iktiza eder.

Ancak, bu tipler kurnaz mı kurnazdır, hiçbir zaman ilmî bir cevap veremedikleri için ya "Lütfen gıybet yapmayalım, büyüklerimize saygılı küçüklerimize şefkatli olalım" diyerek din istismarı ve dinî hassasiyet sömürüsü yapar ve eleştirilerden kurtulmaya çalışırlar ya da şirretlik yoluna sapıp artık ustalaşmış oldukları sinsi yöntemlerle hakaret edip işi çığırından çıkartırlar.

*

Şu hadîsleri hatırlamakta fayda var:

"*Facir*in hâlini anlatmaktan çekinmeyin ki halk, onun zararından korunsun." [Taberanî]

"*Hayasız*dan bahsetmek gıybet olmaz." [İbni Adiy]

"*Dine bid'at karıştıranları* gıybet etmek günah olmaz." [İbni Ebi'd-Dünya]

"Bid'at yayılınca, *hakkı bilen, bilgisini açıklasın! Hakkı yani doğruyu bildiği hâlde gizleyene lânet olsun!*" [Hatîb]

"Bid'atler yayılıp, sonrakiler öncekilere lânet edince, *doğruyu bilenler herkese söylesin!* Söylemeyip gizleyen, Allah'ın indirdiği Kur'an'ı gizlemiş olur." [İbni Asakir]

“Ortalık karıştığı, *yalanlar yazıldığı, âdetler ibadetlere karıştırıldığı* ve ashabıma dil uzatıldığı zaman, doğruyu bilenler herkese bildirsin! Allahu teâlânın, meleklerin ve bütün insanların *lâneti*, doğruyu bilip de, gücü yettiği hâlde bildirmeyene olsun.” [Ebu Nuaym, Deylemî]

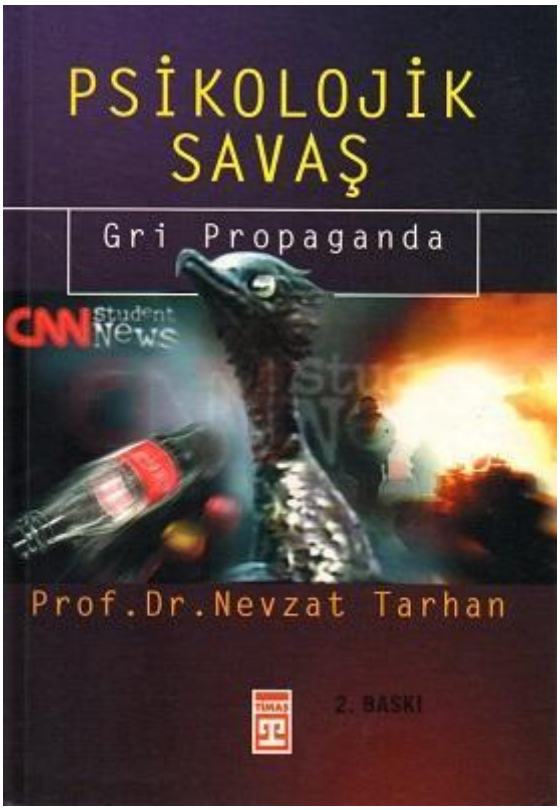

PSİKOLOJİK SAVAŞ, GİZLİ SERVİSLER VE ÜNİVERSİTELERDE OYNANAN DERİN(LİKSİZ) KOMEDYALAR

Psikolojik savaş, konuyla ilgili bir eseri bulunan Prof. Dr. Nevzat Tarhan'ın ifadesiyle, "*insanların ruh haline etki ederek sonuç almak*" olarak tanımlanır.

Burada sonuç almak, yine Tarhan'ın ifadesiyle, hedef şahıs ya da şahısların, psikolojik savaşı yürüten tarafın "*etkisi altına sokulması*" anlamına gelmektedir. Hedef şahıs ya da şahısların "***ruh haline etki etmek***" ve "*onu etki altına sokmak*" için yapılan şey ise, on(lar)da "***korku, dehşet, ümitsizlik, gelecek kaygısı, yorgunluk duyguları***" uyandırmaktan ibarettir.

Pratikte bu, hedef şahıs(lar)a, zamana, zemine ve duruma göre kendisini çok değişik şekillerde gösterebilir. Basit ya da karmaşık olabilir. Ayrıntılı ve ince bir

planlamanın ürünü olabileceği gibi, yüzeysel bir değerlendirmeye de dayanabilir. Uygulama safhası uzun bir süreci kapsayabilir, ya da kısa süreli bir operasyon niteliği taşıyabilir.

Bütün bunlarda değişmeyen şey, hedefin ruh haline etki etme ve onu kontrol/denetim altına alma, manipüle edilebilir hale getirme niyetinden ibarettir.

*

Konuya gündelik yaşam düzeyinde bakıldığında, hemen hemen herkesin psikolojik savaş olarak nitelendirilebilecek tutum ve davranışlara muhatap olabildikleri ya da bizzat kendilerinin böylesi tavırlar sergileyebildikleri görülür.

Ancak bunun gündelik yaşamdaki tezahürleri, **profesyonellerin (özellikle gizli servislerin)** böylesi çabaları ile kıyaslanamayacak ölçüde düzensiz ve dağınıktır.

Profesyoneller tarafından yürütülen psikolojik savaşın farkı, kimi zaman, **sistematik, düzenli, sürekli, planlı, karmaşık, çok katmanlı ve çok boyutlu** olabilmesidir.

Fiziksel çatışma içine giren bütün şahıs, grup ve örgütler, psikolojik savaş yöntemlerini de, yetenek ve bilgileri ölçüsünde az veya çok kullanırlar.

Mafya çeteleri ve terör örgütleri bunun en tipik örnekleridir. Bunların sayıca kendilerinden çok fazla olan kitlelerin "*ruh hallerini*" etkileyebilmeleri ve "*onlar*

üzerinde etki" meydana getirebilmeleri, salt uyguladıkları fiziksel şiddetten kaynaklanmaz.

Fiziksel şiddet uygulayan, cinayet işleyen ya da insanları darp eden nice birey ve topluluklar vardır ki, kitleler üzerinde herhangi bir etki meydana getirmeyi başaramazlar.

Psikolojik savaş ve bu savaşın yürütülmesinde kullanılan psikolojik şiddet araçları, savaşı yürütenlerin fiziksel şiddet kullanmalarını gereksiz hale getirdiği için, daha az yorucu ve daha az risklidir.

Bununla birlikte, fiziksel şiddet ya da silahlı savaş, psikolojik savaş aracı olarak da kullanılabilir.

Mesela bir devlet, bir terör örgütünün halk kesimleri nezdinde taraftarlar ve destekçiler kazanması durumunda, söz konusu halk kesimlerine terör örgütü kılığı ve kılıfı altında saldırılar düzenleyebilir (Mesela, Türkiye için konuşmak gerekirse, 1990'lı yıllarda **Yeşil Mahmut Yıldırım** ile bazı itirafçıların bu tür eylemler yaptıkları öne sürülmektedir).

Böylece, terör örgütünün, kendi sempatizanları arasındaki imajına zarar verilebilir. Ya da, şayet bir devletin gizli servislerinin kapasitesi yeterliyse, terör örgütü

içindeki ajanları vasıtasıyla örgütü kendi sempatizanları ile karşı karşıya getirebilir ve onlara saldırtabilirler.

Daha kolay olan ise, terör örgütünün sempatizanı olmayan "*rejim* muhalifleri"ne karşı örgütün, içindeki **ajanlar** vasıtasıyla kullanılmasıdır.

Bu durumda saldırının muhatabı, terör örgütüne inat olsun diye, "rejim muhalifliği"nden vazgeçmeyi bile düşünebilir.

Bu, rejimciler açısından, deyim yerindeyse "**itin ite kırdırılması**", bir "düşman" eliyle diğerinin cezalandırılması anlamına gelir (Bunun daha geniş çaplı bir uygulaması olarak, PKK'ya karşı Hizbullah'ın servis edilmesi gösterilebilir. 1999 yılında "Bebek Katili" ABD tarafından Türkiye'ye teslim edilince PKK eylemsizlik dönemine girmiş ve varlık sebebi kalmamış görünen **Hizbullah**, 2000 yılı başında çökertilmişti).

Benzer psikolojik savaş yöntemlerini bir terör örgütü de uygulayabilir, uygun eleman ve araçlara sahip olmaları durumunda, kendilerini resmî devlet görevlisiymiş gibi göstererek halka zulmedebilirler.

İlk bakışta, devletlerin rejim muhalifi grupların sayıca fazla olmalarından rahatsız olacakları düşünülür. Gerçekteyse, bu sayıca fazlalık, devletlerin istediği bir durumdur.

Çünkü, bunların birbirleriyle rekabet eder hale getirilmeleri ve böylece birbirlerinin kuvvetlerini etkisizleştirmeleri mümkündür. Bu anlamda Roma'nın "***Böl ve yönet***" ilkesi, eskimez ve değişmez, her zaman ve zeminde işe yarayan bir taktik durumundadır.

Bir devlet, birleşmeyi ancak, rejim muhaliflerinin rejim yanlılarına eklemlenmesi ve **kontrol** altına alınmaları durumunda teşvik eder (Bu mümkün olmazsa, 1970'li yıllarda diğer Kürt örgütlerinin PKK marifetiyle yok edilmek istenmesi gibi başka türden tedbirlere başvurulabilir).

*

Kimi zaman psikolojik savaş, "***iyi polis – kötü polis***" oyununun (ya da **"siyah giysili" fil avcıları ile "beyaz giysili kurtarıcılar"** düzeneğinin) karmaşık versiyonları çerçevesinde yürütülür.

Bunu sadece devletlerin güvenlik güçleri değil, mafya çeteleri de başarıyla uygularlar.

Karışık ve kirli işleri bulunan, bu yüzden devletten yardım almaktan çekinen bir işadamını bir mafya çetesinin tehdit etmesi durumunda, o kişi, başka bir mafya grubunun himayesine sığınabilir.

Kendi aralarındaki "*bağlantı*" gereği, tehditte bulunan mafya çetesi, bu himayeyi saygıyla karşılamayı kabul eder. Bu durumda himaye altına alınan kişi, kendisini korumayı kabul eden mafya grubuna bir hediye sunacak, böylece fiilen haraç ödüyor duruma düşecektir.

Zaten başlangıçtaki tehdidin amacı da, onun böylesi bir himaye arayışına girmesini ve haraç ödemeye başlamasını sağlamaktan ibarettir.

Bu "iyi polis – kötü polis" (ya da fil işkencecisi siyahlılar ve fil dostu beyazlılar) oyunu, kimi zaman, gizli servisler tarafından çok daha karmaşık ve ustaca yöntemlerle uygulanabilir.

*

Bunun rutinleşmiş versiyonlarının en çok sahnelendiği yerler, üniversitelerdir. **Terörle mücadele uzmanı bir emniyet amiri arkadaşım**, bir zamanlar Ankara'da bir üniversitedeki olayları sivil görünüm altında izlerken, uzun saçlı bir öğrencinin olayların daima tam ortasında ve en önünde yer aldığını, herkesten fazla hırgür çıkarmasıyla dikkat çektiğini fark etmiş olduğunu söylemişti.

İlginç olan şuydu, yıllar sonra terörle mücadele konulu bir toplantıda o uzun saçlı öğrenciyi, **bir gizli servisi temsilen** eğitim semineri vermek üzere karşısında bulmuştu (Tabiî ki duruma ve yere göre farklı tipte öğrenciler, mesela kısa saçlılar, dazlaklar, sinekkaydı traşlılar, sarkık bıyıklılar, sakallılar, takkeliler, küpeliler vs. de istihdam edilebilir).

Doğal olarak, böylesi bir "*uzun saçlı*" öğrencinin, isterse, yapabileceği çok şey vardır. Her şeyden önce, **herkesten *daha cesur, daha atak ve daha "eylemci"*** olmasını sağlayacak nedenlere ve "*güvenceler*"e sahiptir.

Birtakım "gezi zekâlı" erkek öğrencilerin ona hayranlık duymaları, onu lider olarak kabul etmeleri, onu taklit edip saç uzatmaları ve onun kendilerini kimi eylemlere davet etmesi durumunda "*erkekliğe leke sürmemek için*" onu izlemeleri de tabiîdir.

Erkek arkadaşlarının bulunmasından "cinsel" eğilimleri yüzünden değil sadece "*ideolojik*" nedenlerle mutluluk duyduklarını "*göstermek*" isteyen birtakım sorunlu kızların da, o kompleksli erkek öğrencilerden geri kalmayacakları tahmin edilebilir.

*

Diyelim ki, bu "uzun saçlı öğrenci"nin (güya) savunduğu ideolojiyi benimsemeyen, bununla birlikte "***derin***" çevrelerin kontrolü altına girmeyi de kabul etmeyen bir öğretim üyesinin denetim altına alınması ve manipüle edilmesi isteniyor, bu durumda yapılacak şey basittir:

Uzun saçlı öğrenci ile kuyruğuna takılan avanaklara **"kötü polis" rolü** verilir (Kuyruktakiler avanaktır, çünkü peşine takıldıkları şahsın sonuçta bir polis olduğunu hiçbir zaman anlayamayacaklardır).

Doğal olarak, **"iyi polis" rolü**, toy öğretim üyesini koruyacak ve himaye edecek bir (veya birkaç) üniversite ya da fakülte yöneticisine düşer.

Uzun saçlı “kötü polis”in “iyi” muadilini üniversitenin ya da fakültenin **yönetim kadrosu** içinde üretmek ya da bulmak, hiç de zor olmaz (Bu, anlaşılabilir bir durumdur. Çünkü yönetici, işbirliği yapmak için, en azından hanedeki evlad u iyal sayısı kadar nedene sahiptir. “Bonus” olarak da, vatansever bir insan olduğuna, vatana hizmet ettiğine inanmaya başlar. Ayrıca, “senaryo”daki rolünde “iyi” bir taraf da vardır; “iyi” polistir).

*

Muhtemelen yeni göreve başlamış olan **öğretim üyesi**, ilk kez karşılaştığı, henüz tanımadığı ve kendisini tanımayan **“bir grup öğrenci”nin taciz, tahkir, aşağılama, saygısızlık, provakasyon ve dersi sabote girişimlerine** anlam veremeyecektir.

Ancak, öğretim üyesinin aklına hemen, fakülte ya da üniversite yönetiminden biri ya da birileri tarafından sunulan himaye önerisi gelecektir: Şayet bir öğrenci sorun çıkarırsa, onunla hiç uğraşmayıp,

“Sen falanca yönetici ile görüşeceksin, seni bekliyor” demesi zaten tembih edilmiştir.

Yönetici(ler) müthiş bir öngörü yeteneği sergilemiş, neler olacağını baştan biliyormuş gibi olağanüstü bir uzak görüşlülük, firaset ve basiret sergilemiştir.

Bu durumda, tecrübesiz öğretim üyesi için sorunun çözümü son derece basittir: Sorunlu öğrencileri yönetime yönlendirecek ve rahat edecektir.

Bunu yaptığında, yönetici(ler) tarafından koşulsuz himaye edilecek olmasından dolayı içi minnet duygularıyla dolacaktır.

Öyle ya, bu tanımadığı yeni çevre içinde kendisini yabanî bir cangılda yapayalnız yürürken bulmuş, neyin nesi olduklarını bilmediği azgın serserilerle karşılaşmış,

fakat bu terbiyesiz sirk canavarlarını küçük bir el hareketiyle hizaya getiren sihirli değnekten mamul yönetici sayesinde işleri yoluna girmiştir.

*

Yönetim, söz konusu **agresif, saldırgan ve azgın öğrencileri**, öğretim üyesinin talebi üzerine hemen çağırmış ve uyarmış, onlar da seslerini kesmiş ve "uzun saçlı" öğrencinin yeni talimatını beklemeye başlamışlardır.

Ancak yönetim, öğretim üyesine, "Hocam, onların dersini verdik, kulaklarını çektik, ancak sen de onlarla takışma sakın" demeyi de ihmal etmemiştir.

Öğretim üyesi de, "Bu yönetim Allahu Teala'nın bana büyük bir lütfu.. Ya burada başka tür adamlar olsaydı halim ne olurdu?" diye şükretmiştir.

Çünkü yöneticiler, kendisine müthiş bir sahiplenme duygusuyla yaklaşmış, azgın ve çılgın öğrencilere karşı ona cansiperane siper olmuşlardır.

Bu göz yaşartıcı fedakârlık karşısında minnet duygularıyla dolmaktan başka seçeneği kalmayan öğretim üyesi, yöneticilere nasıl teşekkür etmesi gerektiğine karar verememiştir.

*

Bugüne kadar kim bilir kaç öğretim üyesi, böylesi "uzun saçlı öğrenci" liderliğindeki öğrenci terbiyesizliklerine muhatap olmuş ve sözde kendisini himaye eden yönetimlere karşı minnet duygularıyla dolmuştur!.

Bir "oyun"u anlamazsanız, o oyun daima sahnelenir.

Lise birinci sınıf öğrencisiyken (ki elimde olmayan nedenlerle normal birinci sınıf öğrencilerinden iki yaş büyüktüm), ilk coğrafya dersimizde, otoriterliğiyle tanınan öğretmenin, sınıftaki iki kişiyi "Allah yarattı" demeden fecî bir şekilde dövdüğüne şahit olmuştum.

İlginç olan taraf, dövülen iki öğrencinin, **sınıfın en çelimsiz, en ufak tefek ve en garibanları** olmasıydı.

İkinci bir ilginçlik, sebepsiz yere bahane uydurularak dövülmüş olmalarıydı.

Yıllar sonra, artık ben üniversitedeyken liseye başlayacak olan kardeşlerime, "Dikkat edin, **ilk coğrafya dersinde**, sınıfın en çelimsiz iki öğrencisi, korkunç bir dayak yiyecek" demiş bulunuyordum.

Coğrafyacının taktiği basitti, kendisine karşı koyması mümkün olmayan iki zayıf öğrenciyi döverek, bütün öğrencileri korkutuyor, "**Pavlov'un köpeği**" gibi şartlandırıyordu.

Aynı zamanda da çok uyanık bir adamdı, *mit* ya da *efsane*si çökmesin diye, bu kurnazca ve işe yarar "*sır*"rını hiç kimseyle paylaşmıyordu.

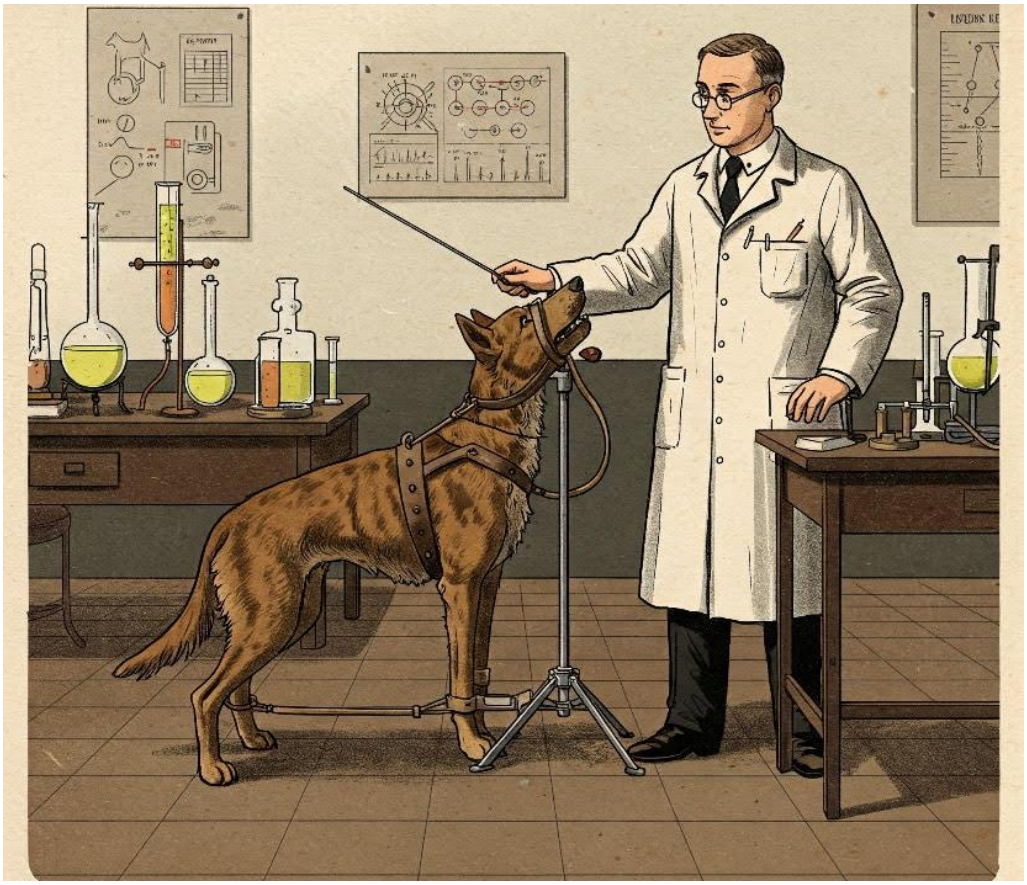

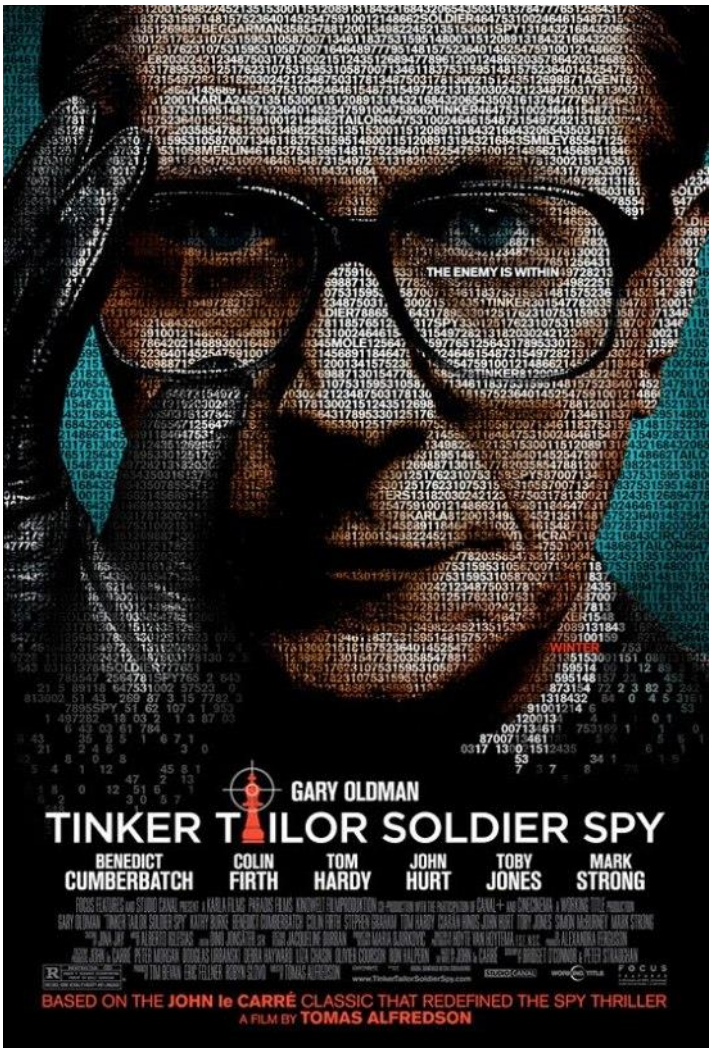

GİZLİ SERVİSLERİN "ZEKÂ" VE "TECRÜBE"Sİ

Birtakım gizli servislerin kendilerini tanıtırken "zekâ" ve "tecrübe"ye vurguda bulundukları, 50 ya da 100 yıl sonrasını planlamaktan söz ettikleri, satranç metaforu ile beş-on hamle sonrasını öngörebilme edebiyatı yaptıkları görülür.

Aslında, şayet bir başarıları varsa, tek nedeni, uğraştıkları kişiler karşısında "**teşkilat/örgüt**" olmanın ve "**gizli**"liğin avantajlarını sonuna kadar kullanıyor bulunmalarıdır. **Görünmez** bir rakiple aynı ringe çıktığınızda, onun sizi evire

çevire dövmesi gerçekte bir başarı anlamına gelmez. Hele de bunlar bir "teşkilat" sayılacak kadar kalabalık iseler, hiç gelmez.

Aynı gizli servislerin, bir yandan da, meslekleri için "**yaşam tarzı**" nitelendirmesi yaptıkları görülür.

Bu, doğrudur.

Çalışma yöntemlerinin esasını teşkil eden **yalancılık, hile, aldatma, ikiyüzlülük, riyakârlık ve münafıklık**, onların önemli bir bölümünde bir "hayat tarzı" haline gelmiştir.

İkiyüzlülüğü yaşam biçimi haline getirme konusunda "**başarısız**" kalanlarının sayısı azdır.

Bunlar, yalan dolan ve aldatmadan ibaret olan "zekâ" ve "tecrübe"leri işe yaramadığında, daha kaba saba yöntemlere başvurmaktan da geri kalmazlar.

Mesela aldatamadıkları bir insan için en son düşünecekleri şeylerden biri, onu evi ile işi arasındaki güzergâhta tenha bir sokakta durdurup götürmek, "ilaçlı tedavi" ve akla hayale gelmedik ahlâksızca işkencelerle "yola getirme"yi denemek olur. (CIA, KGB, MI5 gibi örgütlerin bu tür faaliyetlerine ilişkin oldukça geniş bir literatür mevcuttur.)

Burası, narsisist "zekâ" ve "tecrübe" makyajının döküldüğü, gerideki aptal ve çirkin suratın kendisini gösterdiği noktadır.

"Ve Musa dedi ki: Ben, hesap gününe inanmayan her büyüklenici zorbadan, Rabbime ve Rabbinize sığındım." (Mü'min, 40/27)

NASIL SÖYLEMELİDİR?

Önce bir **alıntı**:

> “Konu, Diyarbakır 3. Ağır Ceza Mahkemesi’nin savcı iddianamesine yansıdı….
> “Olay, emekli Oramiral İlhami Erdil’in yargılanmasından da önemli. Diyarbakır 3. Ağır Ceza Mahkemesi’nde görülen çete davasında, JİTEM ve faili meçhul cinayetlerden söz ediliyor. Hem de, ilişkileri, öldürme emirlerini, sahte kimlikleri anlatan Ağır Ceza Mahkemesi’nin Savcısının iddianamesi.
> “İtirafçı, JİTEMci oluyor
> “Bakın neler olmuş:
> “Hacı Hasan, 1988’de PKK örgütünden kaçıyor, JİTEM’in kurucularından ve daha sonra kendisi de cinayete kurban giden Binbaşı Ahmet Cem Ersever, Hacı Hasan’ın çatışmada öldüğüne dair bir evrak hazırlatıyor ve

ona, Şırnak'ta ölen İbrahim Babat'ın kimliğini veriyor. Bu durumdan, Asayiş Kolordu Komutanı Hulusi Sayın, Asayiş Komutanları İsmail Selen ve Hikmet Köksal da haberdar. Böylece, itirafçı Hacı Hasan, JİTEM bünyesinde çalışmaya başlıyor.

" 'Mete' kod adlı Babat (esas adı Hacı Hasan), 25 Haziran 1990'da, JİTEM adına çalışan Mehmet Bayar'a, içinde zaman ayarlı bomba bulunan bir çanta veriyor ve bu çantayı PKK davalarına giren avukat Hasip Kaplan'a teslim etmesini söylüyor. Bayar, **çantayı, yolda açınca, patlama gerçekleşiyor ve ölüyor**. Hedefteki avukat ise kurtuluyor."

(http://www.ikincicumhuriyet.org/arsiv/arsiv4894.htm)

Anlatılan olayda, çantayı taşıyan Mehmet Bayar (ki, JİTEM için çalışıyor, yani **devletin görevlisi**), Hasip Kaplan'a ne götürdüğünün **farkında değil**.
Fakat, meraklı bir tip..
Muhtemelen, "Şu çantanın içinde ya gizli evrak ya da para olmalı, bir bakayım" diye düşünmüştür.
Yapması gerekense, "Buyrun size çanta, hadi bana müsaade" demesiydi.
Evet, JİTEM gibi gizli servisler tarafından **kullanılan** kimi insanlar, birisinin yanına giderken, **gerçekte neden gönderildiklerini bilmezler.** Ya da **kısmen** bilirler.
Hedef şahıs da, gelenin aslında niçin geldiğini bilmez..
Ama, **diyelim ki biliyor**..
Bir şekilde biliyor.. Ne yapmalıdır?..
*"**Seninle görüşemem**.. Görüşmemeliyim"*i nasıl söylemelidir?
Nasıl?..

YUSUF KAPLAN, AYAKTA UYUYORSUN! YA DA MİLLETİ UYUTMAYA ÇALIŞIYORSUN

Ara sıra, bazı köşe yazarlarının “ilginç” **okur mektupları** yayınladıklarına şahit oluyoruz.

Bunların birçoğunun, “**derin odak**”lar tarafından **sahte isimler**le kaleme alınmış oldukları şüphesiz..

En son örnek, Yusuf Kaplan’ın son yazısındaki bir okur mektubu..

Bir **ateist** ona mektup yazmışmış..

Ey Yusuf kardeş, **millîlik/yerlilik/vatanseverciliк ideolojisi ile eski sağcı, solcu ve İslamcıları (eski İslamcıları, dönekleri) bir potada yoğurmaya çalışan derin odakların sana bu şekilde lojistik destek** sağlamadıklarından nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?

Ya da, sen de **bu "dümen"**in bir parçası mısın?

Neyse, gelelim Yusuf Kaplan'ın yazısının ilgili bölümüne ve "**düzmece ateist mektubu**"na.. (Bold/koyu yerler şahsım tarafından öyle yapılmıştır.)

> Ateist olduğunu söyleyen Talha Özcan adlı okuyucudan -kendisinden izin alarak-buraya aldığım mektubu, **yorumsuz** olarak, sizlerle paylaşıyorum:
>
> 'Sayın Kaplan,
>
> Yazılarınız benim gibi **beyaz** Türk **(!)** ve ateistleri bile **derin**den etkiliyor ve ufkumuzu, algılarımızı ve oynanan 'oyunları' daha net görmemize yardımcı oluyor.
>
> Evet **ateist hayat ve düşünce tarzımı değiştirecek değilim ve bu yolda devam edeceğim**, ama şu da bir gerçek ki ben ve arkadaşlarım bu medeniyetin (İslam) bir **parçası olduğumuzun** farkındayız, lakin yeni/yeniden kurulacak Türk / İslam medeniyetinin bir parçası olmayı ve bizleri de kucaklamasını **beklemek** hakkımızdır.
>
> Muhafazakar kesimin ve sizin gibi entelektüellerin bu konudaki görüşlerini ve tek renk yerine **rengarenk** olabilecek bir medeniyeti **nasıl kuracağımızı öğrenmek** isteriz.
>
> **Yazılarınızın devamı** dileğiyle.'

*

Eh, bu **"gaz"**la, bizim saf Yusuf'umuz (Acaba saf mı, bizi mi saf zannediyor, buna karar vermek için bir süre daha bekleyecek, yazdıklarına bakacağız), **ateistleri de kucaklayan bir "medeniyet tasavvuru"** için kollarını sıvar artık.. **Rengarenk, ateist tonlar içeren bir İslam medeniyeti** ucubesi..

Bir eksiğimiz bu kalmıştı.. Bununla ilgili **“ev ödevi”**ni de, ateist Talha, saf Yusuf’a verdi..

Sana gülmek mi lazım, ağlamak mı, bilmiyorum, Yusuf kardeş!..

Sende biraz “müslüman idraki” olsa, ateist Talha’nın sana “yağ” çekmesine değil, ateistlik (Allahu Teala’yı yok sayma) densizliğine, küstahlığına bakar, bu “**çukur**“un yüzüne tükürürdün.

Allah için yazı yazsan, bunu yaparsın.. Yapardın..

Utanmaz “çukur” bir de akıl veriyor, İslam medeniyetinin nasıl birşey olması gerektiği konusunda..

Akıllı Yusuf da, bu rezaleti “yorumsuz” aktarıyor..

Senin bu kafayla yapacağın en doğru hareket, yazı yazmayı bırakmak, bugüne kadar köşende devirdiğin çamlara ağlamak olabilir Yusuf!.

İslam medeniyetinin de, medeniyet tasavvurunun de, böylesi, **ateistliğini (Allahu Teala’yı yok sayma densizliğini) sürdürmek istediğini küstahça dile getiren “çukur”lara** ihtiyacı yoktur..

Bunlara söylenecek söz ancak şu olabilir: Gölge etmeyin, başka ihsan istemez! Def olup gidin, cehenneme kadar yolunuz var!…

İdrar, tutmuş kendisini saf ve temiz kaynak suyuyla bir tutuyor..

Bir bidon temiz kaynak suyuna bir damla idrar düşse, bu, o temiz suya nasıl bir değer katabilir Yusuf? Sen içer miydin böyle bir suyu?!

İslam’ın saf ve temiz menba suyunun, ateistlik idrarının bir damlasına bile tahammülü yoktur..

FUAT AVNİ KİM?

Sosyal medyada Fuat Avni fırtınasının estiği ve kimliğinin tartışıldığı sırada, onun ABD (CIA) ile olan irtibatına şu ifadelerle dikkat çekmiştik:

> **"…** Birtakım çukur odaklar ise, o sıralarda, **ABD'nin şu anda pek revaçta olan Fuat Avni'si** gibi, piyasaya **Ali Aytaç Şenol** diye bir maskeyi sürüyor, alçakça ve onursuzca İbnü'l-Arabîcilik yapıyor, resmî ideolojinin "Batıcılık"tan ibaret olan derin kodlarına uygun şekilde, Batılılar'la aynı çizgide "sapık tasavvuf" propagandasının peşinden koşuyorlardı."

Benzer şekilde, şunları da yazmıştık:

> "Bir taraftan "Ben devletim, ben hükümetim vs." diyorsun, sadece 6 bin kişilik ekibini değil, başta MİT ve İçişleri Bakanlığı olmak üzere bütün devlet kurumlarını kullanıyorsun, ve de **Twitter'da sadece bir Fuat Avni ile (ya da Fuat Avni'nin ardındaki güç ile)** baş edemediğin için bu mecrayı yasaklıyorsun.."

Şunları da dile getirmiştik:

> "… Sen her türlü rezilliği, nasıl "devletin bekası" gibi gayri ahlâkî ve gayri dinî bir ilkeyle "meşrulaştırmaya" çalışıyorsan, **yabancı güçler** de, kendi devletlerinin bekası için sana her oyunu oynarlar.
>
> "Hiçbir şey de yapamazsın.
>
> **"Elin adamı, seni adım adım takip eder**, sonra bunları **twitter'dan profesyonelce bir kurguyla** yayınlar, seni en yakınındaki insanlardan bile şüpheye düşer hale getirir, bir de üstelik sana **"paranoyak"** diyerek seninle alay eder.
>
> "Fakat unutma ki, sen ve senin gizli servisin de aynı şeyi yaptı sürekli. Bir yandan, **"gömleğini çıkarmayan**" insanları çepeçevre kuşattınız, en yakınlarındaki insanlar vasıtasıyla onları baskı altına aldınız, diğer yandan da, onları **"paranoyak"** olmakla suçladınız.
>
> "İşte bu yüzden şimdi, **sizinle sizin yöntemlerinizle fare gibi oynayan bir güç** karşısında, paranoyak kelimesini kullanmaya bile artık cesaret edemiyorsunuz. Çünkü bu kelime, karşınızdakiler tarafından, sizin üzerinize bir marka gibi yapıştırıldı.
>
> "Fakat siz bunu hak ettiniz."

Bunları aktarmamızın nedeni şuydu: ***İnternethaber.com***'a göre, ***Akşam*** gazetesi yazarı Murat Kelkitlioğlu, Twitter'da haberleri ve analizleriyle fenomen haline gelen '@FuatAvni' isimli kullanıcıyı deşifre etmiş bulunuyordu.

Kelkitlioğlu'na göre 'Fuat Avni' bir kişi değil, bir ekipti.

Ekip elemanlarından bazıları yurt dışındaydı.

Haberi okuyalım:

> Beş kişi oldukları iddia edilen ekip 2 gazeteci ve 3 emniyetçiden oluşuyor. **'FuatAvni'**hesabından yayınlanan bazı bilgiler yabancı bir istihbarat servisinin yardımıyla elde ediliyor, ekipteki bir gazeteciye bu istihbarat servisinden çeşitli bilgiler geliyor, bu isim de ortak hesap **'FuatAvni'**de bunları paylaşıyor.
>
> İşte Murat Kelkitlioğlu'nun yazısındaki ilgili bölüm:
>
> Twitter'da özellikle Başbakan Erdoğan'ın özel hayatı da dahil yaptıklarıyla ilgili kışkırtıcı yazılarıyla dikkat çeken '**fuatavni'** kod adlı bir isim var. Hemen hemen her kurumda olduğu gibi burada da başlatılan çalışma sonucu, korkaklıklarından perde arkasına sığınan bu 'fuatavni' deşifre oldu.
>
> BİR KİŞİ DEĞİL BEŞ KİŞİ

‘fuatavni’ bir kişi değil, bir ekip. Ekip elemanlarından bazıları yurt dışında. Beş kişi oldukları belirlenen ekip 2 gazeteci ve 3 emniyetçiden oluşuyor. **‘fuatavni’** hesabından yayınlanan bazı bilgiler yabancı bir istihbarat servisinin yardımıyla elde ediliyor, ekipteki bir gazeteciye bu istihbarat servisinden çeşitli bilgiler geliyor, bu isim de ortak hesap**‘fuatavni’**de bunları paylaşıyor.

HEPSİNİN İSMİ BELLİ

Bize ahlak dersi vermeye çalışan arkadaşlara sesleniyorum!

‘fuatavni’ ekibinin kimlerden oluştuğunu bildiğim halde bu köşede isimlerine yer vermeyeceğim. Fişlemelerle nam salmış bu **‘paralel yapı’**nın içine düştüğü alçaklığa ben uymayacağım!

Bu isimler olması gerekenlerin zaten elinde! Devletin ilgili kurumları isimleri merak ediyorsa bulması zor değil!

(http://www.internethaber.com/fuat-avni-kim-aksam-yazari-desifre-etti-685553h.htm)

Sondan başlarsak, Murat Kelkitlioğlu önce **“Bu isimler olması gerekenlerin zaten elinde!”** diyor, sonraki cümlede ise, ne dediğini unutmuş şekilde, **“Devletin ilgili kurumları isimleri merak ediyorsa bulması zor değil!”** diye konuşuyor.

Muhtemelen, Murat Kelkitlioğlu’nun bilmediği şey, kendi ifadelerinin nasıl yorumlanacağı..

Bu işlerden biraz anlayanlar, Murat Kelkitlioğlu’na, öyle sanıyorum ki, içlerinden şöyle sesleneceklerdir:

Bir: Şayet söz konusu isimleri biliyor olsan, bunları yazmak için bir dakika bile bekler miydin?!.

İki: Bu isimleri devlet kurumlarından önce senin öğrenmen olacak şey midir?! O isimleri bilmek bir yana, böylesi bir kurgusal haberi sana ilgili devlet kurumlarının yazdırmadığına insanları nasıl inandıracaksın?!.

Üç: Yabancı istihbarat örgütünün adını neden vermiyorsun?

Onlar gibi alçak olmadığın için mi?

Ya da, sana izin verilmediği için mi? Neden açık konuşmuyor, konuşamıyorsun?

Dört: Söz konusu gazeteci ve emniyetçilerin Fuat Avni oldukları ‘belge’ ile ve ‘ismen’ biliniyor olsa, şimdiye kadar enselerine binilmez miydi?!.

Beş: Belirli bir gizli servis analizcilerinin, Fuat Avni hesabı ile ilgili olarak tümdengelim yöntemiyle vardıkları sonucu Murat Kelkitlioğlu üzerinden servis etmediklerine, bu işlerden biraz anlayanlar nasıl ikna edilecektir?

“Mavi boncuk kimdeyse…” usulü bir ‘deşifre’ ameliyesine, bu işlerden biraz anlayanlar gülmezler mi?!

Altı: Tahminleri “iki gazeteci, üç emniyetçi” diye sözde ayrıntılarla ‘somutlaştırmaya’ çalışmak ve ‘inandırıcı’ hale getirmeye uğraşmak, bu kadar az bilgi ve veri çerçevesinde, inandırıcılığı tümden yok etmekten başka birşeye yarar mı?!

Olayın bu şekilde ‘değerlendirildiğini’ ya da istihbaratçıların alışkın oldukları tabirle ‘kıymetlendirildiğini’ yazsan, daha inandırıcı olmaz mı?!

Yoksa, bunu bu şekilde yazarsan ‘komplocu’ ya da ‘paranoyak’ olarak suçlanmaktan mı korkuyorsun?

Ya da korkuyorsunuz?!

BÖYLE OLACAĞI BELLİYDİ

2014 yılında "**Fuat Avni'yi Biliyoruz, Peki Kuşcu Eşref Kim? (7)**" başlıklı yazımda şöyle demiştim:

> "Demek ki, bu "şiddet ve celâl"in, bu "sınırsız intikam aşkı"nın gerçek nedenlerinden biri, **Selam Örgütü** operasyonu..
>
> (Doğrusunu söylemek gerekirse, bu operasyon hakkında yeterli bilgim yok. Gerçekten böyle bir örgüt var mıydı, yoksa bir komplo muydu, zaman gösterecek.
>
> Tutuklanan polislerin bu operasyon çerçevesinde sorgulanmasında yarar var; kendilerini savunabiliyorlarsa savunsunlar, bildiklerini ortaya döksünler.
>
> Kendilerini savunamıyorlarsa, ortada bir komplo varsa, iftiracılıkları tescillensin.

Fakat, ilk anda aldığım izlenim, “bizim” hakim ve savcıların bu noktaya ağırlık vermek yerine, **“casusluk” vs.** suçlaması yapacakları yönünde. Birileri de, “onlar”ın casus olduklarını gösteren **“belge”ler üretirler** mi, bilmiyorum.

Fakat, **Kuşcu Eşref**’in yazdıklarına bakınca, “Bu adamlar dürüst ve şerefli insanlar, kendilerine yapılan kötülüğün intikamını alırlar, fakat iftira atmazlar” diyemiyorum.)

Kuşçu Eşref’in marifetlerine devam edelim..

Bir mesajı şöyle:

> “Eski bir futbolcu ile alakalı Gülen Terör Örgütü üyesilerinin yazışmalarını ele geçirdik. Evlenmeden önceki hayatına dair bir yazışma.”

Nasıl ele geçirmiş, bu konuda bir açıklama yok..

Yazışma diye anlattığı hikâye çirkin mi çirkin, müstehcen mi müstehcen.. Burada aktarmayalım..

Ancak, böylesi durumlarda benim kafam biraz farklı çalışıyor ne yazık ki..

(Fuat Avni, muhataplarına ikide bir "**Siz paranoyaksınız**" deyip duruyor, karşısındakiler ise bu kelimeyi unutmuş durumdalar. Duymak bile istemiyorlar.

Paranoyak suçlamasına maruz kalmalarının nedeni ise, kafalarının halk geneline göre biraz farklı çalışması.

Fakat bunlardaki farklılık biraz sıradışı, 2011'e kadar "terör örgütü"yle can ciğer kuzu sarması halde yedikleri içtikleri ayrı gitmeyen insanların birden bire benimsedikleri şu üslup, benim gibi, kendisini paranoyak olarak nitelendirmeye hazır birini bile dehşete düşürüyor.)

Bu durumu açıklamak için, "**kara para aklama**" kavramından hareketle şöyle bir mefhum geliştirmiş durumdayım: "**Kara bilgi aklama**".

Kara propagandaya dayanan, yani uydurma bir haber ya da "kara" iddiayı nasıl aklarsınız?..

Mesela, Kuşçu Eşref'in anlattığı olay üzerinden gidelim: Gülen Terör Örgütü dediğiniz yapı içinde zaten "**kılcal damarlara**" kadar nüfuz etmişsinizdir. **Örgüt, ağzına kadar sizin elemanlarınızla doludur.**

Onlardan ikisine, “Aranızda şöyle bir mesajlaşma yapacak, şunları yazacaksınız” dersiniz.

Sonra da, “Bakın, Gülen Terör Örgütü mensupları kendi aralarında bunları yazdılar ya da konuştular” der, **kara bilgiyi aklarsınız**.

*

Tabiî bu kara bilgiyi aklama yönteminin daha gelişmiş versiyonları da söz konusu…

Mesela, doğrularla yanlışların harmanlandığı kalın bir dosyayı bir **gazeteci**ye verir, “Ana fikir şu olmak üzere, bu dosyadaki veriler doğrultusunda bir kitap yaz” denilir. Böylece “kara” propaganda, “ak” bir **araştırmacı gazetecilik** ürünü olur..

Tabiî ki daha karmaşık, “**oyun içinde oyun**” barındıran uygulamalar da vardır..

Mesela, kılcal damarlarına kadar nüfuz etmiş bulunduğunuz bir yapının içinde, yetenekli bir adamınızı belirli bir konuma getirirsiniz.. Sonra o yapının üzerine gittiğiniz zaman, bu “halim selim, kokmaz bulaşmaz, geçimlilik harikası” yetenekli şahıs, birdenbire bir **serdengeçti**ye dönüşür. **Aslan parçası** gibi meydana atılır, yapıya yönelik **saldırılara göğüs gerer**.

Onu daha da meşhur etmek, bir **kahraman**a dönüştürmek için, tutar bazı laflarından ötürü aleyhine efendileriniz adına dava açarsınız. Mahkum olur, para ödemek zorunda kalır. Eh, para sizde zibil (sebil).. Ödemek zorunda olduğu parayı eline tutuşturursunuz..

Böylece efendinizi de biraz daha zenginleştirmiş olursunuz.. Ortada muhteşem bir senaryo, iyi bir oyunculuk, sıradışı bir yönetmenlik vardır; fakat siz bu kurguyu gerçek ve doğal akışındaki hayata ait bir belgesel zannedersiniz.

(Böylesi durumlarda, Dışişleri Bakanlığı'nın şu deşifre olan füze saldırılı toplantısında **Hakan Fidan**'ın söylediklerini akla getirmek yararlı olur: Diyelim ki Suriye'ye saldırmak istiyorsunuz, **"gerekçe" üretmek**, bazı odaklar için hiç de zor değildir. Uzmanlık alanları budur.)

Kuşcu Eşref, Cumhurbaşkanı'nı ve **Cumhurbaşkanlığı** makamını bile sorguluyor.

Bir zombi ya da hortlak, **devletin en tepesindeki ismi ya en tepedeki kurumu** hesaba çekiyor. **Hem savcı, hem polis, hem yargıç**..

"Devlet içinde devlet" ya da "**derin devlet**" diye birşey varsa, böyle birşey olmalı..

Ancak, yasal olmayan böyle bir "otorite" iddiası için "devlet" nitelendirmesinde bulunulamaz.

Böyle bir şey ancak, **devletin imkânlarını kullanarak çeteleşmek** anlamına gelir.

Evet, Kuşcu Eşref'in mesajları şöyle:

> Bildiğiniz üzre Cumhurbaşkanlığındaki paralel yapılanmayı, Ortam dinleme, YAŞ kararlarının sızdırılması, Personel değişimi, yazmıştık.

C.Başkanı danışmanı Kemal İlter'in, Gülen Örgütü içindeki görevini de ilk biz deşifre
etmiştik: https://twitter.com/kuscuesref/status/422080848557375488 …

Ve tabi Resmi Gazete'de yayınlanan karar ile de kıza alınan Gürcan Balık'ın da Gülen Örgütü'nün adamı olduğunu da yazmıştık.

İhanet şebekesinin planlarını deşifre ettikten sonra, bizim hakkımızda birkaç farklı dosya hazırlandı TİB,BTK'ya şikayette bulunuldu.

Bu şikayetlerde yetmedi,Kemal İlter ve Gürcan Balık, sadece bizim yazıklarımızı içeren bir dosya ile Sn. Abdullah Gül'e bizi şikayet ettiler

Bu da yetmemiş olacak ki, milliyetci mıhafazakar olarak bilinen bazı kişilere hesabımızı kapatmaları için 15 bin Avro para teklif etmişler.

Yazışmalarınız elimizde 'netclient' sistemi dahilinde hesabımızı kapatma karşılığında karşı tarafa verilmek üzere 15 bin Avro.

Komiksiniz, Kemal İlter-Gürcan Balık ve diğeri (sizin de isimlerinizi zamanı gelince yazacağız).

Kemal İlter senin sonu Gürcan Balık'tan daha kötü olacak. Kıza alınmayacaksın, imzalanmamış YAŞ kararlarını sızdırmaktan yargılanacaksın.

*

Bu ifadelerden anladığımız şu:

Kuşcu Eşref adını kullanan kişi, özel hayatın gizliliği ilkesini ihlal ederek birilerinin yazışmalarını izliyor ve bunu **"Yazışmalarınız elimizde" diye açıkça ilan** ediyor.

Bu ülkede **suç işleme özgürlüğü ya da imtiyazı** olduğunu söylemeye getiriyor.

Hem de, **Cumhurbaşkanlığı makamına karşı**..

Ona göre, imzalanmamış YAŞ kararlarını sızdırmak suç, ve bir görevli, bu suçu işlediği için yargılanmalı. Fakat kendisinin yasaları çiğnemesi suç değil.

Fakat, **şimdilik** yargıya da güvenmiyorlar. Bir başka mesaj şöyle:

> "Her attıkları adımı takip ediyoruz. Ama ne hazindir ki, Paralel Yapı zannedildiğinden çok daha güçlü. Özellikle de yargı kurumlarında."

Demek ki mesele **yasalara göre yargılanma** değil.. Kişilere göre yargılanma.. Yargılayan **sizin adamınız** olursa, mesele yok.. **Yasa hiç önemli değil**..

Şöyle mesajlar da var:

> "14 Kasım'dan bu yana Kanada ve Pensilvanya dahil birçok toplantıyı ya dinledik ya da bizatihi katıldık. 14 Kasım'dan bu yana da buraya yzdk

> "Şuan Mecidiyeköy profilo yanında ağır abiler, sermaya temsilcileri toplantı halindeler. Biz de aralarındayız konuşuyor ve dinliyoruz."

Bu, ne anlama geliyor?.. Aslında, "**Biz de, o paralel yapının bir parçasıyız, belki tam kendisiyiz**" demiş olmuyor musunuz?

Kuşcu Eşref, tutup şöyle mesaj da yazıyor:

> "Not edin: Benzetmeyin kimseye beni. Ben Kuşcu Eşref'im.Lakabım Şeyh'ül Tayyar'dır. 'Kazandıklarını düşündükleri an bittikleri an olacak.'"

Not ettik.. Sen Kuşcu Eşref'sin ve Mecidiyeköy'deki toplantıda **Paralelcilerin içindesin, onların ağzıyla Hocaefendi'ye güzellemeler yapıyor, "ağır abiler"e "yağ" çekiyorsun.**

Ne diyorsun sen oradaki toplantıda?.. "**Arkadaş, siz hainsiniz, sizin gibi adamların içinde bir saniye bile durmam**" mı diyorsun?..

Hayır! Kraldan fazla kralcılık yapıyorsun..

Hiç değilse, yazdığın mesajlarda, "Bunların arasındayım" deme, "İçlerinde adamım var" de..

Bir taraftan adamlara her türlü küfrü yağdırıyor, diğer taraftan "ağır abiler"le nasıl tatlı tatlı Hocaefendicilik yaptığını anlatıyorsun..

Karakterin nasıl kaldırıyor bunu?..

Anlaşıldığı kadarıyla, sen çok farklı bir tür, farklı bir "karakter"sin..

Ya da, "Siz çok farklı bir tür, çok farklı karakterlersiniz" mi demeliydim?..

*

Kuscu Eşref'in bir başka mesajı şöyle:

> **"Not: Gülen Örgütü içindeki silahlı hücre yapılanması kritik birkaç kişiye suikast yapıp suçu başka bir örgüte atabilir.bu notu unutmayın."**

Bunların ağır abilerinin toplantılarına katıldığını, Pensilvanya'da bile nefes alışlarını takip ettiğini, herşeylerini bildiğini söylüyorsun, o halde, neden bu silahlı hücre yapılanmasını **deşifre** etmiyorsun?

"Bu hücrede şu şu kişiler var" diye niye yazmıyorsun?

Ya da, bu adamları tutuklamıyorsun, suç duyurusunda bulunup **tutuklatmıyorsun**?

Madem birkaç kişiye suikast yapacaklarını biliyorsun, neden **engellemek için** hiçbir girişimin yok?..

Yoksa bu, **“başka bir örgüt**” (Mesela bir sol örgüt, ki bu tür örgütlerin hemen hepsinde **istihbarat servislerinin adamları** bulunur) bir suikast yaptığında, birileri çıkıp, “Bu işin ardında falanca istihbarat servisi olabilir” diyecek olursa, buna karşı ön almak için mi böyle yazıyorsun? Ya da sana böyle **yazdırılıyor**?

Evet, sadece yukarıdaki mesaj bile, anlayana çok şey söylüyor..

İşin ilginç ya da komik tarafı şu: Yukarıda aktarılan mesajdan bir önceki, aynen şöyle: **“İninize girdik mi? Evet girdik! Siz uyuyun! En güvendiğiniz kimse o biziz.”**

İnlerine girmişler.. En güvendikleri kimlerse, onlar “bizler”miş..

Demek ki, suikasti yapacak olan da sizsiniz!.. En güvenilen siz olduğunuza göre..

Madem bu kadar “in”e girdin, “en güvenilen” oldun.. Neden, **suikasti kenardan seyretmeyi**, sonra da, bu adamların **bir başka örgüte iftira atmasını** bekliyorsun?..

Neden şimdiden bu adamları deşifre etmiyorsun?..

Neden suç duyurusunda bulunup cezalandırtmıyorsun?..

*

***Sabah* gazetesi**, *“Fuat Avni’nin pabucu dama”* başlıklı bir haber yapmıştı.

Haberde, *“17 ve 25 Aralık operasyonlarında paralel yapının kirli planlarını deşifre etmeye çalışan Kuşçubaşı Eşref, bugün yapılan operasyonu duyuran ilk isim oldu”* deniliyordu.

Ayrıca, şu ifadeye de yer veriliyor: *“Kuşçubaşı Eşref operasyon gerçekleşmeden 6 gün önce Twitter hesabından ‘... sizin polislerinize sizi tutuklatacağız’ diyerek gözaltıları haber vermişti.”*

Yine habere göre, *"Kuşçubaşı Eşref gece saat 02:12'de operasyonun başladığını yazdı"*.

Haberde ayrıca, "**Zaman Gazetesi yine çarpıttı**" şeklinde bir ara başlık vardı.

Neyi, nasıl çarpıtmıştı ***Zaman***?..

Cevabı şu ifadelerde:

> "Paralel medyanın yayın organı **Zaman** gazetesi, internet sitesinde yayınladığı haberde operasyonu Türkiye'ye ilk Fuat Avni'nin Twitter hesabından duyurduğunu yazdı. Fuat Avni operasyonu gece 02:22'de duyururken, Kuşçubaşı Eşref operasyonun sinyallerini günler öncesinden vermesine rağmen, operasyonun başladığını gece 02:12'de yazan ilk isim oldu."

Şu çarpıtmanın büyüklüğünü ve önemini görüyor musunuz?..

Fuat Avni, Kuşcubaşı'ndan 10 dakika sonra haber vermişmiş..

Böylece pabucu da dama atılmışmış..

Şair, **"Şecaat arzederken merd-i Kıptî sirkatin söyler"** mısraını yazarken, Kıptîlerin sayısının bu kadar çok olacağını acaba düşünmüş müdür?

*

Gelelim Kuşcubaşı'nın kendi mesajlarına..

21 Temmuz tarihli bir mesajı şöyle:

> "Yok Kuşcubaşı Eşref şu yok Kuşcu bu. Zeka seviyen ile bilgin aynı orantıda. Rahat ol sizi içeriye aldıklarında tanışacağız. @fuatavni"

"Sizi içeriye aldıklarında tanışacağız" diyen bir kişi, operasyonu yapacak olanlar arasında yer aldığını söylemiş olur.

Bundan olsa gerek ki, Kuşcu'nun bir sonraki mesajı şöyle:

> "Ama önce şu böcükcülerle,mali bilgi-dinleme kayıtlarını sızdıranları bir alsınlar. **Yargı**yada çok güvenmeyin olur mu?**Onları da toplayacağız**"

Kuşcu, bunun ardından şunları yazmış:

> "Yargıtay bizde rahat olun mesajları atıldı operasyondan önce. Davalara bizim hakimler ve savcılar bakacak. Fuat Babatan'a çok güvenmeyin."

Demek istiyor ki: **"Bizim" hakim ve savcılarımız** var, açılacak davalara bizden veya sizden olmayan değil, "bizim" hakim ve savcılar bakacak.

Böylece de, "adalet" gerçekleşmiş olacak!..

İstiklal Mahkemeleri'nin 2014 versiyonu gibi: Önce asın, sonra yargılarsınız!

Bunları utanmadan bir de Twitter'da duyuruyorlar..

Kuşcu, ardından bir de müjde veriyor:

> **"Çorap söküğü gelecek. Savcısı, hakimi, gazetecisi, askeri, işadamı, öğretmeni.. Dalga dalga! İhanet mi? Hakkettiğinizi yaşayacaksınız."**

Peki bu öfkenin, bu “dalga” merakının gerçek nedeni ne?..

Nedenler, Kuşcu’nun sonraki mesajlarında gizli..

Diyor ki:

> “Utanmadan mağdur edebiyatı yapıyor Gülenciler. Siz değil miydiniz binlerce masum insanı Selam örgütü üyesi diye tutuklayacak olan?”

Demek ki, bu “şiddet ve celâl”in, bu “sınırsız intikam aşkı”nın gerçek nedenlerinden biri, Selam Örgütü operasyonu..

(Doğrusunu söylemek gerekirse, bu operasyon hakkında yeterli bilgim yok. Gerçekten böyle bir örgüt var mıydı, yoksa bir komplo muydu, zaman gösterecek. Tutuklanan polislerin bu operasyon çerçevesinde sorgulanmasında yarar var; kendilerini savunabiliyorlarsa savunsunlar, bildiklerini ortaya döksünler. Kendilerini savunamıyorlarsa, ortada bir komplo varsa, iftiracılıkları tescillensin. Fakat, ilk anda aldığım izlenim, “bizim” hakim ve savcıların bu noktaya ağırlık vermek yerine, **“casusluk” vs.** suçlaması yapacakları yönünde. Birileri de, “onlar”ın casus olduklarını gösteren **“belge”ler üretirler** mi, bilmiyorum. Fakat, Kuşcu’nun yazdıklarına bakınca, “Bu adamlar dürüst ve şerefli insanlar, kendilerine yapılan kötülüğün intikamını alırlar, fakat iftira atmazlar” diyemiyorum.)

İyi de, Selam Örgütü operasyonunu yapanlar, "dalga dalga" "işadamı, öğretmeni" vs. miydi?..

Bu nasıl ölçüsüz bir kindarlıktır!..

*

İkinci neden, bir sonraki mesajda gizli:

> "Gülenciler! Siz değil miydiniz binlerce ses kaydını hukuksuz şekilde ortalığa süren? Hiç düşünmediniz değil mi bu adalet bize de lazım,diye"

Demek ki, ikinci sorun, "hukuksuz" şekilde yayınlanan ses kayıtları..

Şu **"sıfırlamalı", "makaralı" kayıtlar..**

O halde, söz konusu polislere, "Bu ses kayıtlarını siz mi çekip yayınladınız?" diye sorarsınız.

Başbakan, sütten çıkmış ak kaşıktır, ona, "Oğlunla gerçekten böyle şeyler konuştun mu?" diye sormaya gerek yok.

(O ancak, Hz. Ömer gibi sıradan insanlara sorulabilir. Bilindiği gibi, **Hz. Ömer**'e hutbe verirken birisi, "Seni dinlemiyoruz. **Ganimetten dağıtılan kumaş, elbise yapmaya yetecek ölçüde değildi.** Halbuki sen, o kumaştan elbise diktirmişsin" demişti de, Halife Ömer r. a., oğlu Abdullah'a ait kumaşı da kullandığını söylemişti.

"Bizim" Başbakan'a servet ü sâmânının hesabını sormak ise, "büyük Türk büyükleri"ne saygısızlık, hatta vatana ihanet anlamına gelir.)

Evet, **o polislerin hepsi** bir araya gelip de mi, söz konusu kayıtları yayınladılar?..

*

Kuşcu'nun kin ve nefretinin bir başka gerekçesi, bir sonraki mesajında açıklanıyor:

> "Gülenciler! Siz değil miydiniz onlarca masum asker ve polisi sahte delillerle tutuklayan E şimdi sıra size geldi.Mağdur edebiyatı yapmayın"

Onlarca masum asker ve polisi sahte delillerle tutuklama denilince insanın aklına şu **Ergenekon** davası vs. geliyor.

Aslında bizim ülkemizde hiç darbe teşebbüsü filan olmamıştı.. Danıştay Baskını da yaşanmamıştı.. Hepsini sonradan bu polisler kurguladılar..

Kuşcu'nun lafından çıkan anlam bu..

İyi de, o tutuklamaları yapanlar, davaları açanlar, "dalga dalga" "işadamı, öğretmeni" vs. miydi?..

Bir sonraki mesaj ise şöyle:

> "Gülenciler! Siz değil miydiniz montaj ve düblaj ile elde ettiğiniz kayıtlarla şantaj yapan. İnsanların mahremine giren. Sıra şimdi sizde."

Tutuklanan polislere, bu **montaj, dublaj, şantaj vs.** de sorulsun.

Fakat, bunlar sorulursa, **birilerinin cemaziyelevvelleri ortaya dökületeceği için, muhtemelen bu fasıl atlanacak.**

Yerine, öyle görünüyor ki, “belgeler” eşliğinde yapılan “ajanlık” suçlaması etrafında dönen bir davalar serisi göreceğiz.

(Ajansız memleket olmaz. Her yapının içinde ajanlar bulunabilir. Fuat Avni fenomeninin bizzat kendisi de, şu anda “paralel karşıtları”nın arasında ajanların faaliyette olduğunu gösteriyor. Fakat, bu kadar çok polisin bir anda hep birlikte ajan olmayı kabul etmiş bulunmaları mümkün değildir. Manipüle ve istismar edilmek, kullanılmak başka bir şeydir, ajanlık başka bir şey.)

İyi de, o montaj, dublaj ve şantajları yapanlar, “dalga dalga” “işadamı, öğretmeni” vs. miydi?..

*****

Kuşçu, bunun ardından, “Kuşcu” ya da “Karakuşî Kadı” (Karakuşî Kadı’yı bilmeyenler internete sorsunlar) adaleti vaad ediyor:

> “Ama Paralel İhanet Çetesi şunu bilsin ki! Bizler adil olanlar olacağız. Adalet herkese lazım çünkü bugün PİÇ’lere lazım olacağı gibi…”

Evet, insan, Cemaat’in şu yaşadıklarına bakınca, Bediüzzaman’ın, **“İnsanlar zulmeder, kader adalet eder”** sözünü hatırlıyor.

Cemaat, herkese şirin görünerek, **hoşgörü ve diyalog** dağıtarak, "**her devirde adam**" olmak yerine "**her devrin adamı**" olarak her zaman ve zeminde gemisini yürüteceğini zannediyordu.

Allahu Teala'nın **imhal** edeceğini, fakat **ihmal** etmeyeceğini akıllarına getirmediler.

Dünyanın şurasında veya burasında zulme uğrayıp da kendisini savunmak isteyen müslümanlara terörist yaftası vurulduğunda, zalimlerle birlikte, "Evet, bunlar terörist, biz ılımlı, diyalogcu, şirin müslümanlarız" dediler.

Ve şimdi, hiç ummadıkları kişiler, eski "kanka"ları onları "terörist" ve **"terör örgütü"** olarak yaftalıyor.

Kaderin adaleti böyle bir şey..

Karşı cepheye gelince…

Onların, Gülencilerden bir farkı yok.. Al birini, vur ötekine!..

Şimdi güç ellerinde.. Fakat, öyle görünüyor ki, akıbetleri bunlarınkinden daha iyi olmayacaktır..

*

Kuşcu Eşref'in, bu merd-i Kıptî'nin diğer şecaat ve cesaret öykülerine gelelim..

Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve **yargıdaki üst düzey** görevliler hakkında şunları yazmıştı:

> "Üst yargı burokrasisi meselesine girmiş ancak fitne çıkmasın diye kenara çekilmiştik lakin anlaşılan o ki yeniden yazmak gerekecek.
>
> "Lafı eğip bükmeden yinr yazacağım kim kimdir diye? Ama önce şunları tekrar

okuyalım. https://twitter.com/kuscuesref/status/422320689236807680 … ht tps://twitter.com/kuscuesref/status/413292409129549824 …

“İngiliz aklı bir ülkeyi sömürgeleştirken iki yere tohumunu iyice eker. 1- Asker 2- Yargı Zamanı gelince yazdığım sırayla da kullanır.

“İngiliz sömürüsü devletler demokratikleştik ve gelişme adımı mı attılar? Önce asker devreye girer ve darbe yapar.

“Demokratikleşme ile gelen askerin yerini bilmesi durumunda asker darbe yapamazsa bu sefer yerine yargıdaki ingiliz tohumları yeşillenir.

“Bunun en güzel örneğini biz Mısır’da gördük. Öyle Sisi falan demeyin acın Mursi’yi kim pasifize etti önünü kesti? Kim sisi’yi korudu?

“25 Ocak devriminden bugüne kadar okuyun. Göreceksiniz ki Yüksek Yargı. Mısır’daki bu halin mimarı Yüksek Yargıdır.

“Bugün hatta şuan Türkiye’debu aziz millete kurulan yeni tuzağın mimari Yüksek Yargı’daki İngiliz piyonları tohumlarıdır.

“AYM Başkanı Haşim Kılıç evet bir İngiliz ajanı değildir ama tam anlamıyla Kraliçe’nin adamlarının kuklasıdır. Kraliçe’nin Adamları.

“2010 yılında o güne kadar özellikle İsrail ile ilişkiler ve ortadoğu siyaseti konusunda paralel bir tarz benimseyen Edoğan ve Kraliçe’nin+

“Arası bozuldu. Bunun nedeni Edoğan’ın 2007 yılında aldığı bir karardı: Yeni Türkiye. Yani tam bağımsız bir ülke ve tam bağımsız bir millet

“2007’de belki birilerine bir mit olarak gelebilir ama o güne kadar 1. Dünya savaşında yenilmişliğin verdiği hal ile köşesine çekilen+

“Devlet aklı ve bu devlet aklını temsil eden kişilerle Erdoğan görüştü. 1. Dünya savaşının yenilmişlik halinin üstümüzden atılmasına

“Karar verildi ve 2010’da bunun uygulanılmasına başlandı. Ve o gün kıyamet koptu. Kraliçe ve adamları işe koyuldu.

“Kraliçe’nin adamları için Gülen Terör Örgütü inanılmaz bir şanstı bu örgütü istedikleri gibi kullandılar ama başarı istedikleri gibi olmadı+

“30 Mart seçimleri evet bir milattı ama bir zaferden öte açılan büyük bit bağımsızlık savaşının ilanıydı. Hem de İngilizlere karşı.

“Bugün Kraliçenin adamlarının kuklası Haşim Kılıç görevini yapıyor ama görevi görünen mevzulardan çok farklı.

“AYM Başkanı Haşim Kılıç’ın asıl vazifesi Erdoğan-Gül çatışması çıkarmaktır.

“Bizim temennimiz Gül’ün bu bağımsızlık savaşında Kraliçenn değil İngilizlerle savaşmayı tekrar göze almış bu aziz milletin yanında olmasıdr”

*

Bu yazılanlarda dikkat çeken birkaç **önemli husus** var.

Birincisi şu: Nedense, **ABD ve CIA’e bulaşmamaya alabildiğine özen gösteriliyor, bunun yerine İngilizler ve Kraliçe’ye “artistlik” yapılıyor.**

Halbuki, sizin uğraştığınızı söylediğiniz “**paralel yap**ı”nın, özellikle de **Fethullah Gülen**’in ardında ABD ve CIA var; bu, açık. Boşuna mı “**Pensilvanya**” deyip duruyorsunuz!.. Pensilvanya nerde, İngiltere’de mi?..

Son tutuklamalar üzerine “**adil yargılama**” vs. konusunda açıklama yapan da, İngiltere Kraliçesi değil, **Beyaz Saray**…

Sizin tavrınız, karanlıkta kaybettiği iğneyi aydınlık yerde arayan **Nasrettin Hoca**'nın işine benziyor..

Belli ki, **ABD'den korkuyorsunuz, bu yüzden ona "efelik" yapmak yerine, İngiliz Kraliçesi'ne "dayılanıyorsunuz"..**

Tabiî, burada bir de, Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül'ün İngiltere'de doktora** yapmış olmasından kaynaklanan bir "ima" var.. (Kuşçu Eşref ile **Takvim Gazetesi**'nden **Ergün Diler**'in, aynı odağın elindeki zurnanın iki farklı deliği oldukları, bu "İngiliz" edebiyatlarından anlaşılıyor. Ergün efendi de, Beyaz Saray'dan olan bir "dost" hikâyesinin ardına saklanarak bir taraftan **Obama "yağcılığı"** yaparken, diğer yandan Kraliçe'ye "giydiriyor".)

Başbakan da, oğlunu ve kızlarını ABD'de okuttu.. Bundan ne haber!..

*****

Kuşcu'nun mesajlarında dikkat çeken birkaç önemli husus var demiştik..

İkincisi şu: "Farkında olmadan", 2010 yılına kadar **Erdoğan'ın "paralel İngiliz" gibi** hareket ettiğini söylüyor. Mesajlarını tekrar okuyalım:

> "2010 yılında o güne kadar özellikle İsrail ile ilişkiler ve ortadoğu siyaseti konusunda paralel bir tarz benimseyen Edoğan ve Kraliçe'nin+
>
> "Arası bozuldu. Bunun nedeni Edoğan'ın 2007 yılında aldığı bir karardı: Yeni Türkiye. Yani tam bağımsız bir ülke ve tam bağımsız bir millet"

Bu mesajlara göre, 2010 yılına kadar Erdoğan, bir bakıma İngiliz uşaklığı yapmış.. "Paralel" İngiliz gibi hareket etmiş, çünkü **Kraliçe ile "paralel bir tarz"** benimsemiş..

Hangi konularda?..

İsrail ile ilişkiler ve Ortadoğu siyaseti konusunda..

Erdoğan için bunu bir başkası söylese, kıyameti koparırlar, ama işte kendileri bu şekilde "merd-i Kıptîlik" vazifelerini üstün bir liyakatle yerine getiriyorlar.

2010 yılında, Erdoğan'ın Kraliçe ile arası bozulmuşmuş..

Yani, daha önce "**arası iyi**"..

Peki bu ara bozulma olayı neyden kaynaklanmış?..

Bunun nedeni, **2007'de alınan bir karar**mış: Yeni Türkiye, tam bağımsız bir ülke ve tam bağımsız bir millet…

Yani, 2010 yılına kadar, Erdoğan, ülkeyi ve milleti bile bile **İngiltere'ye bağımlı** tutmuş..

Bunun adı nedir? Vatana ve millete hizmet mi, **ihanet** mi?..

Kendi iddialarınız çerçevesinde, bu sorulara cevap verme gibi bir yükümlülüğünüz var..

Peki, 2010'da tam bağımsız oldunuz da, o zamandan beri değişen ne var?..

NATO'dan mı ayrıldınız?..

Kürecik ve İncirlik gibi ABD üsleri mi boşaltıldı?..

Ne yaptınız?..

Nutuk atmaktan, savunmasız insanları gemilerle gönderip öldürtmekten, Aktrolleri internette İsrail'e küfretmekle görevlendirmekten başka ne yaptınız?..

Ortada, bir "devlet"e, hele de tam bağımsız bir devlete yakışan hiçbir şey yok..

Daha, **Yahudiler'den aldığınız bir madalyayı bile iade edemiyor**, bin dereden su getirip mazeretler uyduruyordunuz..

*

Evet, 2007'de bir "karar" alındığı ve buna bağlı olarak 2010'dan itibaren bir değişim yaşandığı bir gerçek..

Fakat **değişen Türkiye değil, Erdoğan..**

2007 öncesindeki Erdoğan, Kraliçe ile (Ben bunu **ABD** diye anlıyorum) "paralel" vaziyetteyken, o yıl, **Büyükanıt'lı Dolmabahçe** vs. görüşmeleri sonucunda, bazılarının "**derin devlet**" diye adlandırdıkları "odak"larla işbirliği yapma yoluna gitti.

2010 yılından itibaren de, bunun müşahhas tezahürleri görülmeye başlandı. Birdenbire **"yerlilik, ulusallık, millîlik" edebiyatı** revaç buldu..

Böylece, Erdoğan değişmiş oldu.. Türkiye'de ise değişen bir şey olmadı.. **Aynı Batıcı, aynı laik** Türkiye…

Gerçek İslâm'a (Şeriat'e) bakışın değişmediği, fakat Şeriatsiz bir İslam'ı benimseyenlerin, yani İslam'ı Allahu Teala'nın istediği şekilde değil de, laikliğin izin verdiği kadarıyla savunma ve benimsemeye razı olanların ödüllendirildiği bir Türkiye..

Tam bağımsız bir ülkeymiş, tam bağımsız bir milletmiş… Hadi ordan!..

Tam bağımsız olsan, bir defa, Kraliçe'yi hedefe koyma kurnazlığını bir tarafa bırakır, açıkça ABD ve CIA'i topa tutarsın..

Sen kim, tam bağımsız olmak kim!..

“Allah’ın indirdiği kitaptan bir şeyi (okutulan din derslerinde, camilerdeki hutbe ve vaazlarda) **gizleyip onu** (ahiret mükâfatına göre) **az bir** (dünyevî) **paha ile değişenler yok mu, işte onların yeyip de karınlarına doldurdukları, ateşten başka bir şey değildir. Kıyamet günü Allah ne kendileriyle konuşur ve ne de onları temize çıkarır. Orada onlar için can yakıcı bir azap vardır.”** (Bakara, 2/174)

BU NASIL BİR MUSİBETMİŞ ARKADAŞ!

15 Temmuz'dan önce ***Rotahaber.com*** diye bir haber sitesi vardı.

Sahibi ve genel yayın yönetmeni Ünal Tanık'tı.

Tanık'ı ***AKRA FM***'in haber müdürlüğünü yaptığı günlerde tanımıştım.
"Profesyonel" gazetecilik yapmak isteyen bir adamdı, herhangi bir samimiyetim ya da dostluğum olmadı.

Daha sonra ***Haber7.com***'un genel yayın yönetmeni oldu.

Ve sonra medya patronu olmak istedi, kendisine ait siteler kurdu.. Biri ***Rotahaber.com***'du.

The Cemaat ile AK Parti arasında kavga çıkınca Fethullahçılar'ın safında yer aldı.
15 Temmuz'un ardından da tutuklandı, siteleri kapatıldı.

İnternette bir arama yaptım, karşıma 24 Ocak 2025 tarihli bir haber çıktı

O tarihte, Tanık'ın yargılandığı davanın 14'üncü duruşması yapılmış:

> “Gazeteciler Ahmet Memiş, Ali Akkuş, Cemal Azmi Kalyoncu, Gökçe Fırat Çulhaoğlu, Ünal Tanık, Yakup Çetin ve Yetkin Yıldız’ın yeniden yargılandıkları davanın 14. duruşması 23 Ocak 2025 günü İstanbul 25. Ağır Ceza Mahkemesinde görüldü. (…)
>
> “Esas hakkındaki savunmasını yapan Ünal Tanık, “35 yıllık meslek hayatımda pek çok farklı yayın organında çalıştım ama bir kez olsun bu örgütün yayın organlarıyla yolum kesişmedi. Sadece medya kuruluşlarıyla değil okullarıyla da bağlantım olmadı. Bank Asya’da hiç hesabım olmadı. Nasıl bir örgüt üyesiyim ki Fetullah Gülen’in benim hakkımda açtığı iki dava var” dedi. Tanık, beraatını talep etti.(…)
>
> “… kararını açıklayan mahkeme, Yakup Çetin’e “örgüt üyeliği” suçundan 6 yıl 3 ay; Ahmet Memiş, Cemal Azmi Kalyoncu, Gökçe Fırat Çulhaoğlu, Ünal Tanık ve Yetkin Yıldız’a ise “örgüte bilerek isteyerek yardım etme” suçundan 1 yıl 13 ay hapis cezası verdi.”
>
> …(https://expressioninterrupted.com/tr/yeniden-gorulen-feto-medya-yapilanmasi-davasinda-alti-gazeteciye-hapis-cezasi-verildi/).

*

Tanık’ın, Fuat Avni’ye sayfalarını açmış durumdaydı.

Yayınladığı haberlerden biri şöyleydi:

> **Fuat Avni: Biat etmeyen bitirilecek**
>
> Twitter fenomeni ve Rotahaber yazarı Fuat Avni, twitter hesabından yine bomba iddialar ortaya attı.
>
> 08.2014 13:29

ROTAHABER – ÖZEL **– Fuat Avni,** önümüzdeki dönemde Recep Tayyip Erdoğan'a biat etmeyen dindar, muhafazakar cemaatler ve kamu görevlilerinin nasıl yöntemlerle bitirileceğini açıkladı. Fuat Avni 33 maddelik eylem planında **Başkanlık sisteminin nasıl getirileceği, TÜRGEV üzerinden nasıl para toplanacağı, cemaate yakın ve Erdoğan'a biat etmeyen dindarların nasıl bitirileceğinin** ve **Erdoğan'a muhalif cemaatlerin nasıl bölüneceğinin** şifrelerini verdi.

İşte Fuat Avni'nin 33 maddede özetlediği o plan:

1. AKP'nin uygulamaya koyacağı eylem planı şöyle. Başkanlık sistemine geçişin ülkeyi kalkındıracağı propagandasına ağırlık verilecek.

2. Başkanlık sistemi propagandası için AKP teşkilatları sorumlu olacak, düzenli raporlar alınacak ve geri dönüşler sağlanacak.

3. AKP'nin il ve ilçe yapılanmaları ev ev gezerek Tiran'ın 'Özel insan olduğunu anlatan ayet ve hadisler' var diyecek Tiran'ı kutsayacaklar.

4. Tiran'ın hocaları 'Tiran'ı desteklemek farzdır' diye fetvalar verecek. Biat etmeyen cemaat liderleri için karalama kampanyası başlayacak.

5. Gülen Hareketi, örgüt olarak lanse edilip ona destek olan cemaatler hakkında örgüte yardım ve yataklıktan işlem yapılacak.

6. TÜRGEV sanki devlet vakfıymış algısı oluşturulacak. Vakfa para yatırmanın vacip olduğu fetvası alınacak. Para yatıranların önü açılacak.

7. TÜRGEV'e para yatırmayan iş adamlarının ticarette hayat hakkı olmadığı imajı oluşturulacak. Böylece herkes yardıma mecbur kılınacak.

8. Türkiye'deki IŞİD bağlantılı El-Kaide militanları IŞİD'e iade edilecek. Bu vesileyle rehineler getirilirse MİT gövde gösterisi yapacak.

9. KÇG'nin belirlediği yol haritasına göre emniyetteki tasfiye kısa zamanda tamamlanacak. Tainler küçük ve birbirinden uzak illere yapılacak

10. Gözaltına alınan polis yakınları çeşitli taciz ve tahkikle sindirilecek. Sağlık, emeklilik ve sosyal imkanları kısıtlanacak.

11. Gözaltına alınan polislere destek veren meslektaşları hakkında tahkikat yapılacak. Sosyal medya paylaşımları soruşturma konusu yapılacak

12. Camia mensubu diye fişlenen yargı mensuplarına operasyon yapılıp 'Ülkede tek erk biziz denecek' ve HSYK seçimleri baskı altına alınacak.

13. Camia ile ilişkisi olmayan ama AKP'ye de biat etmeyen muhafazakar kişiler cemaatçi diye fişlenip tasfiyeleri sağlanacak.

14. Kamudaki Aleviler tenzili rütbe ile sindirilecek. Sosyal Demokratlar, CHP taraftarı olmakla suçlanıp tasfiye edilecek.

15. Milliyetçi söylemler arttırılacak. Söylem birliği yapmayan kamu personelinin sicili çeşitli bahanelerle bozulacak.

16. Biat etmeyen kamu personeli hakkında adli ve idari soruşturma açılacak. Göreve dönüşü kısıtlayan hatta engelleyen kanunlar çıkarılacak.

17. AKP'nin iradesiyle yapılmış operasyonlar Cemaat'e mal edilerek, operasyonda rol alan kamu personelleri hakkında soruşturma açılacak.

18. Ergenekon ve Balyoz'da tahliye olan TSK personeli emekli edilecek ama AKP'li iş adamlarına zimmetlenip her türlü maddi destek sağlanacak

19. Darbe sanıklarına istedikleri imkanlar verilerek, Cemaat'e karşı işbirliği teklif edilecek ve bunların operasyon yapması sağlanacak.

20. Cemaatin müesseselerinde çalışanlar ve Cemaat mensubu diye fişlenenler teknik ve fizik takibe alınacak.

21. Muhalif olan kamu personeli ve aileleri fiziki takiple taciz edilerek boyun eğmeleri sağlanacak. Aksi halde taine ve istifaya zorlanacak

22. Sosyal medya daha aktif kullanılacak. Kurgulanmış senaryolar ve andıçlar MİT'çi hesaplar üzerinden sunularak kamuoyu oluşturulacak.

23. Haksızlıklar ve zulümler halkta makes bulmasın diye kutuplaştırma arttırılacak sosyal ve görsel medyada algı yayınları yapılacak.

24. Kimse Yok Mu'nun ihtiyaç sahiplerine yardım etmesi engellenip 'Cemaat yardımları kesti, parayı kendine topluyor' propagandası yapılacak.

25. AKP il başkanları, iş adamlarından İHH, TÜRGEV, Yunus Emre, Deniz Feneri gibi vakıflara bağış isteyecek. Vermeyen kara listeye alınacak.

26. Tasfiyelerin Cemaati mali sıkıntıya soktuğu propagandası yapılarak Cemaatin mali kaynağının kamu personeli olduğu algısı oluşturulacak.

27. AKP'ye biat etmeyen bütün cemaatler içerisinde muhalif isimler desteklenip ön plana çıkarılarak, o cemaatler bölünmeye çalışılacak.

28. MİT tarafından tahkikatı ve elemanlaştırma safhası tamamlanan yandaş dini cemaat ve STK'lar toplu olarak biat açıklaması yapacak.

29. Dersanelerin boşluğunu kapatmak için okullarda ücretsiz kurslar verilecek. Biatçı akademisyenler dersaneye gerek olmadığını anlatacak.

30. Devlet okullarının TEOG gibi sınavlardaki başarısı şişirilerek verilerek özel okulların başarısı gölgelenmeye çalışılacak.

31. MEB tarafından değerlendirilen sınavlarda hile yapılarak devlet okulundan öğrenciler dereceye sokulup dersaneye gerek yok denilecek.

32. Camiaya destek veren iş adamları ve şirketler haksız suçlamalara maruz bırakılıp mali açıdan zora düşmeleri için çalışılacak.

33. Kendilerine destek vermeyen muhalif şirketlere sürekli mali denetmenler göndererek sindirilmeleri ve sessiz kalmaları sağlanacak.

34. Güzel insanlar, Tayyiban Rejimi'nin uygulama kararı aldığı eylem planını yazdım ama bütün planlar ters tepecek.
Allah Kadir-i Mutlak'tır

*

Bu haber üzerine o günlerde bir blog'da şu değerlendirmeleri yapmıştım:

Şimdi, Recep Tayyip Erdoğan yandaşlarının yapması gereken bir şey var. Açıkça, Fuat Avni'nin iddialarının yanlış olduğunu, kendilerinin insanların **"fikri hür, vicdanı hür" bireyler olarak temel hak ve hürriyetlerini kullanması**ndan yana olduklarını açıklamalıdırlar.

Ne yazık ki bunu yapmak yerine, bir yandan sosyal medyada Kuşcu Eşref gibi isimler altında **terör estiriyor,** diğer yandan yazarları vasıtasıyla her önlerine geleni **tehdit ediyorlar.**

Fuat Avni'nin yazdıklarına gelince..

Birinci maddede belirtildiği gibi, başkanlık sisteminin ülkeyi kalkındıracağını savundukları biliniyor.

TÜRGEV'in devlet vakfı olduğunu söylemiyorlarsa da, "devlet adamları"nın ve "büyük Türk büyükleri"nin himayeye mazhar imtiyazlı vakfı olduğunu herkes biliyor.

Dokuzuncu maddede işaret edilen sürecin de devam ettiğini, Emniyet'ten birilerinin tasfiye edildiğini biliyoruz.

Onbeşinci maddedeki *"Milliyetçi söylemler arttırılacak. Söylem birliği yapmayan kamu personelinin sicili çeşitli bahanelerle bozulacak"* şeklindeki ifade de yanlış değil. Her ne kadar Erdoğan, **din (İslam) milliyetçiliği**nin yanı sıra etnik milliyetçiliğe ve bölge milliyetçiliğine de karşı olduğunu söylüyorsa da, bazen etnik milliyetçiliğe "torpil" geçtiği, **"Bu milliyetçilikse, ben milliyetçiyim"** diye konuştuğu biliniyor.

Onaltıncı maddede ifade edilen, *"Biat etmeyen kamu personeli hakkında adli ve idari soruşturma açılacak. Göreve dönüşü kısıtlayan hatta engelleyen kanunlar çıkarılacak"* iddiasının ise alâmetlerinin belirdiğini görüyoruz. Bu ülkede, hiç ilgisiz biri bile sizin hakkınızda **Cumhurbaşkanlığı'ndan Başbakanlığa kadar iftiralarla dolu şikayet dilekçeleri gönderdiğinde, hiç beklemediğiniz soruşturmaların kurbanı olma tehlikesi** yaşamanız mümkün.

Yirmibirinci maddede ise **"Muhalif olan kamu personeli ve aileleri fiziki takiple taciz edilerek boyun eğmeleri sağlanacak. Aksi halde tayine ve istifaya zorlanacak"** deniliyor.

Ben bunu **senelerdir** yaşıyorum.

Senelerdir fizikî takip altındayım (Tabiî ki her gün değil, ve olduğunda gün boyu da değil, fakat "mesajlarını" verecek şekilde); ve bunu açıklamak istediğimde hep, aynı odağın adamlarının **paranoya** suçlaması yapacağını biliyor olmanın tedirginliğini yaşadım. Bu, kan kusup kızılcık şerbeti içtiğini söylemek ya da yutkunup durmak gibi bir şeydi.

Tayine zorlanmanın ne olduğunu da biliyorum.. Evet, çok iyi biliyorum.. **Psikolojik baskı**, "işsiz ve tek böbrekli maskeli mücahitler tarafından" **tehdit** edilme ve sahte dostların sözde masum **manipülasyon manevraları**yla istifaya zorlanmanın ne olduğunu da..

Yıllar önce, malum odağa çalıştığı için beni "yazılarıma son vermeye çağıran" biri, söz konusu odağı kastederek, "İleri gitme, **bunlar uğraştıkları adamın psikolojisini bozarlar**. Sen onların faaliyetlerinin akışını bozuyorsun" demişti.

Evet, onlar bir taraftan "taciz takibi" yaparlarken, diğer taraftan da, sizin için "paranoyak" vs. diyecek **adamları sahaya** sürerler. 2003 yılında ***Yeni Şafak*** gazetesi yazarları ile e-posta aracılığıyla bazı konuları tartışırken, **"derin edebiyatçı" Rasim Özdenören** devreye girmiş, **hiç alâkası yokken**, ve hiçbir fikir kırıntısı ileri süremeden, şahsımıza **paranoya** suçlaması yöneltmişti.

Bir kurumda çalışırken de, (kanaatime göre) orada **yönetici pozisyonunda** olan biri, sahte bir isimle, diğer bütün personele, hakkımızda şöyle bir mail göndermişti: "**Bu şahıs, ilaçlarını kullanmadığı zaman saldırganlaşabilen bir paranoid şizofrendir.**"

Bu kanaate varmamın nedeni, bütün personele böyle bir mesaj gönderilmiş olduğu müjdesini (hatırladığım kadarıyla altı ay kadar sonra) söz konusu şahsın bana müjdelemiş olmasıydı.

Nasıl oluyorsa, kendisi yapmış gibi “bütün personele” gönderilmiş olduğunu biliyordu.

Normalde böylesi bir e-postayı silip atması gerekirken mail kutusunda tutmuştu.

Halbuki, hayatı boyunca hiç sakinleştirici, antidepresan vs. kullanmamış, senelerdir aspirin dahil hiç ilaç içmemiş olan biriydim. (İki istisnası vardı, demir eksikliği dolayısıyla bir ara aldığım hap, bir de kulak enfeksiyonu yüzünden kullanmak zorunda kaldığım antibiyotik.)

Personelden hiç kimse, bu e-postadan bana söz etmemişti. Herhalde, “Zavallı, ilaçlarını kullanıyor, son derece sakin, bize zararı yok” diye düşünüyorlardı.

Fakat, mail’i yazan kişi, “**Her katil, cinayet mahalline döner**” kuralınca, aylar sonra gelip, “Senin için bize şu isimle gönderilmiş bir mail geldi. O ismi tanıyor musun?” diyerek, kendisini ifşa etmiş bulunuyordu.

Ona, “Birisi bir internet kafeye gidip, sahte bir isimle e-posta hesabı açıp, senin hakkında da, her tür olumsuz isnatlarda bulunabilir” demiştim. “Doç.” unvanını taşıyan bu adam, bunu düşünemeyecek biri değildi, fakat içindeki “derin” kin ile, operasyonunun sonucu konusunda bilgi edinmek istemişti: Acaba diğer personel, bu konuda bana birşey söylemişler miydi?

*

“**Taciz takip”le ulaşılmak istenen sonuçlar ise, bilimsel bir makaleye göre**, şunlardır:

> “Takip edilenlerin **gelecekte ne olacağını öngörememe duygusu**na kapılması, **takip bitmeyecekmiş hissi**ni yaşaması, kendisine veya yakınlarına gelecek **fiziksel zarar endişesi, özgürlüğünü yitirme hissi,** ölüm ve işini kaybetme **korku**su, travma sonrası **stres bozukluğu**, **uyku bozukluğu**, **depresyon**….”
>
> (http://webb.deu.edu.tr/hukuk/dergiler/dergimiz11-9-ozel/ozel/12%20turkmen.pdf)

MİT söz konusu olduğunda ise, eski ajan Yılmaz Tekin’in açıkladığına göre, **ölene kadar “bitmeyen bir takip”** söz konusudur.

Zehirleme ve/veya karaciğeri tahrip edecek ilaçlar verme gibi yöntemlere başvurma konusunda ise Yılmaz Tekin birşey söylememektedir.

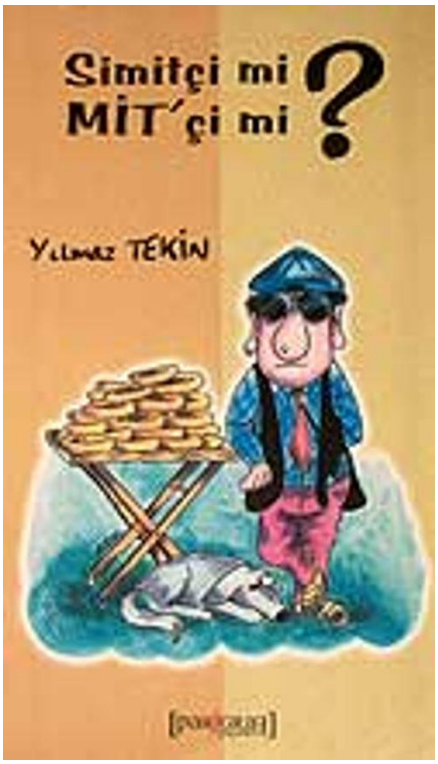

Konuyla ilgili başka bir metinde şu satırlar yer alıyor:

ŞİZOFRENİ NEDİR?? MK ULTRA TACİZ TAKİBİ KOMPLİKASYONLARI İLE BENZER Mİ???

MK ULTRA TACİZİ YAŞAYANLARDA DURUM

Şizofreni hastasının yaşadığı tablo ile bir MK ULTRA TACİZİNE maruz bırakılmış bireyin yaşadığı tablo benzerlik taşır.

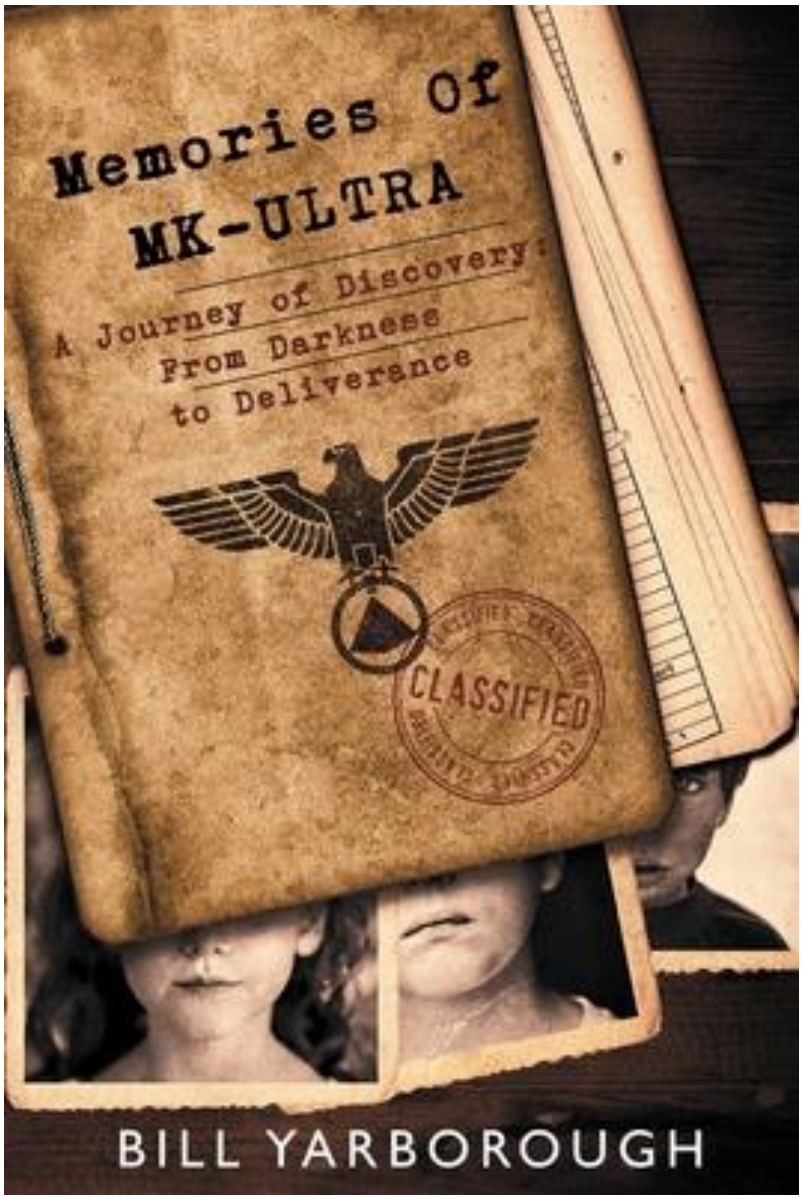

Bu nedenle **taciz takibi** altında olanlar herhangi bir resmi merciye başvurduğunda – Örneğin Savcılıklar – başvuru sahibinin anlattıklarını dinlediğinde % 99 oranda ŞİZOFRENİ hastası zannedilmektedir ve başvurusu dikkate alınmamaktadır.

Hal böyle olunca **taciz takibi mağdurları aileleri dışında sığınacak bir yer bulamamaktadır.**

Daha da ötesi taciz takibi mağduru eğer ailesinden de destek görmüyorsa kişi için türlü zorluklar meydana gelmektedir.

Mağdurun işini bırakması, ailesini ve evini terk etmesi, ekonomik durumunun bozulması bu tür yan sonuçlardır.

Böyle durumlarda mağdur gayri resmi mercilere **eğer varsa** başvurarak yardım talep etmektedir. Sivil Toplum Örgütleri gibi.

Burada devletin yapması gereken asıl işlev, her mağduru dikkatle dinleyerek çözümü noktasında başvuru sahibine yardımcı bir yaklaşım sergilemektir. **Şu ana kadar bu davranışın sergilendiğini söyleyemeyiz**….

(http://www.ozelburoistihbarat.com/telegram/sizofreni-nedir-mk-ultra-taciz-takibi-komplikasyonlari-ile-benzer-mi-89)

ŞİFRE VE KRİPTO

İktidarın hoparlörü olarak bilinen ***Akşam*** gazetesinin yazarlarından Turgay Güler, "**Gülen'in 'son' kriptolu vaazı**" başlıklı bir yazı kaleme almış..

"Muhterem(!) pek sever şifreli konuşmaları ya! / Cemaat oyunu kime verecek, 'son' vaazında şifrelemiş" diyor.

Turgay Güler'in çözdüğünü söylediği şifrelerin ilki, Gülen'in kullandığı "**ekmel**" kelimesiyle ilgili:

> "Her hâlimizde, her tavrımızda, her davranışımızda, iman-ı ekmel, ihsân-ı ekmel, ihlas-ı ekmel, rıza-yı ekmel, yakin-i ekmel demeli, hayatımızı bu atkılar arasında bir dantela gibi düzgün işlemeye bakmalıyız."
>
> (http://www.aksam.com.tr/yazarlar/turgay-guler/gulenin-son-kriptolu-vaazi/haber-329534#.U-IoHvl_uAE)

Güler'e göre, Gülen, Ekmeleddin İhsanoğlu'na oy verilmesini istiyor. Bu, **birinci şifre**ymiş..

Haklı olabilir..

Güler'in çözdüğünü iddia ettiği ikinci şifre ise, "**atkılar**" kelimesiyle ilgili.. Gülen'in, *"... hayatımızı bu atkılar arasında bir dantela gibi düzgün işlemeye bakmalıyız"* ifadesinde, atkılar yerine **"CHP ve MHP"**yi koymalıymışız.

Ekmel meselesi akla yatkın da, bu "atkılar"dan CHP ve MHP'yi çıkarmak için insanın ya çok geniş bir hayal gücünün ya da **buluttan nem kapma noktasına varmış bir paranoya**sının bulunması gerekir.

Gülen, kendi kendisine, **"*Atkılar dedim, cemaatten bir tane Allah'ın kulu bile anlamadı,*** *bir tek Turgay Güler'de jeton düştü"* demiş midir acaba?

Ya da, *"Atkılar lafıyla edebiyat yaparken aslında ne demiş olacağımı ben de bilmiyordum ama, Turgay Güler'in fark ettiği gibi,* ***laf olsun diye konuşsam bile önemli şifreler üretiyorum****, fakat bilincinde değilim"* diye mi düşünmüştür?

Böylesi durumlar **şair**lerin başına çok gelir..

Ses uyumu, kâfiye zorunluluğu, çarpıcılık, söyleyiş kolaylığı, kelimeler arası âhenk vs. kaygısıyla bir şey yazarlar, anlamı bazen çok önemsemezler, fakat sonradan birileri her kelimeye **ince ve derin anlamlar** yüklerler.

Mısralardan öyle anlamlar çıkaranlar olur ki, şairin kendisi bile, **"Ben ne hikmetler saçmışım da haberim yokmuş"** diye düşünür.

Ya hu, Gülen cemaatinin Tayyip'e karşı Ekmel'i, AKP'ye karşı CHP ve MHP gibi partileri destekleyeceğini anlamak için şifre okumaya gerek var mı?!..

Bu, meydanlarda miting düzenleyen bir politikacı için, **turfa müneccim hafiye**nin, *"Bu adam siyasetçi.. Nerden anladım biliyor musun, rozetinden"* demesi gibi bir şey..

Evet, birilerinin şifre takıntısı var.. Bu, bir gerçek.. Bunlar, yazı ve sözlerin bilinen anlamlarıyla yetinmeyen, illa da bir "**derin**" anlam arayan tipler. Eski çağın **hurufîleri ve batınîleri**nin çağdaş uzantıları..

Bazen de bu şifre merakı, bir **meslek hastalığı** olarak kendisini gösterir. **Gizli servis çalışanları**, bu hastalığa yakalanma riski yüksek olan grupta yer alır. Çalışma yöntemlerinden dolayı, **her şeyde bir şifre aramak** onlarda alışkanlık haline gelir.

Bir berberin insanların özellikle saçına, bir ayakkabı boyacısının ayakkabılarına, bir terzinin elbisesine bakması gibi, onlar da duydukları ya da okudukları sözlerde şifre ararlar. Bulamazlarsa, şifrenin yokluğuna değil de, karşıdakinin şifrelemedeki ustalığına ya da bu olayda kendi zekâlarının yetersiz kaldığına hükmedebilirler.

Evet, Turgay Güler'in şifre merakı, kendisi için pek hayra alâmet değil..

*

Bir başka şifre meraklısı, **twitter**'ın **Kuşcu Eşref**'i.. Şöyle yazmış:

> "Gülen **Terör** Örgütü'ne gelen talimat üzerine ki bu genel de **paylaşılan bir nağme veya yazılan kriptolu bir köşe yazısı** ile oluyor."

Paylaşılan nağme..

Acaba bundan kasıt, **sosyal medyada paylaşılan şarkılar, türküler** vs. mi?..

Kriptolu köşe yazısı ile neyin kastedildiği ise açık, gazetelerdeki köşe yazılarında, görünen anlamın dışında **batınî bir mana** aramak anlamına geliyor.

Ancak bu tutum, bir noktadan sonra, marazî bir ruh haline kapılmak, **paranoya** bataklığında boğulmak anlamına gelir..

Şu anda iktidar yanlısı birçok gazetecinin vs. bu noktaya geldiği söylenebilir mi?..

Yazdıklarına bakınca, geldiklerini düşünmemek elde değil..

Birilerinin gizledikleri şeyler söz konusu olduğunda böylesi bir şüphecilik faydalı olabilir de, açık konuşan, kimliğini, hedeflerini ve düşüncelerini gizlemeyen insanlar için bunu yaptığınızda, **kronik ya da kurumsallaşmış paranoyak** haline gelmiş olursunuz.

Mesela, takiyyecilere ve **gizli servisler**e karşı daima şüpheci yaklaşmakta, sözlerinde başka anlamlar aramakta fayda vardır. Fakat, takiyyecilerin ve gizli servislerin bile saklamadan ortaya döktükleri düşünceleri olur. Bu durumda şifre okumayı bırakıp, doğrudan söyleneni anlamaya çalışmak gerekir.

Ancak, genelde **gizli servis** çalışanları ile takiyyeyi bir yaşam biçimi haline getirmiş olanlar, bu marazî ruh halinden kendilerini kurtaramazlar. Karşılarındakine mesaj vermek istedikleri zaman da, illa bir şifre kullanmak isterler.

Mesela, bir zamanlar, **Ankara'nın Yenimahalle'sinde, MİT'in burnunun dibinde yaşayan**, (**CIA**'in profesyonel bir ekibi **Fuat Avni** adıyla istihdam etmesine benzer şekilde) **Ali Aytaç Şenol** adı altında faaliyet gösteren bir grup ahlâksızın, yazışmalarında inşallah, maşallah yazımı yerine, inşaAllah, maşAllah imlâsını tercih ettiklerini, bunu kendi aralarında bir şifre ya da imza gibi kullandıklarını fark etmiştim.

Evet, gizli servisler, bazen böyle şifrelerle, **şifreyi bilenlere** mesaj verirler. Ama bu, herkes için geçerli değildir.

MİT DE BÖYLE Mİ ÇALIŞIYOR?

Yıl, 1999..

Ümraniye'deki bir dernek, beni bir pazar günü kahvaltıya ve üyelerine konuşma yapmaya davet etmişti.

Henüz **28 Şubat depreminin artçı şokları**nın yaşanmaya devam ettiği günlerdi.

Kahvaltı ve konuşma faslından sonra, oradaki **işadamı** geçinen şahıslardan biri, arabasıyla beni evime bırakmayı teklif etmişti. Bu **sakallı** şahsın yanında, **sekiz-on yaşlarındaki** oğlu da vardı (Küçük çocukların bulunması her zaman güven telkin eder).

Daha önce **tanışmamış olduğum** bu şahıs, arabasıyla beni evime bırakma inceliğini göstermenin yanı sıra, yolda, müslümanların bu 28 Şubat zorbalığı döneminde **silahlı mücadele** yapması gerektiğini, kendisinin buna hazır olduğunu, eğer kabul edersem **silah da temin** edebileceğini söylemişti.

Bir taraftan tüccardı, çocuğunu yanında gezdiren bir aile babasıydı, diğer taraftan da, gözünü budaktan sakınmayan bir **militan**, bir fedaiydi.

Bu şahsın, bir **ajan-provakatör** olduğu açıktı.

(Böylesi çok şahısla karşılaştım, fakat bir taraftan da farklı bir maskeyle hayatını sürdürmeye devam eden bu tipleri deşifre etmek, **paranoyak** damgasını yemeyi kabullenmek anlamına geliyordu. Çünkü, böylesi **piyon**ları sahaya sürenler, bir yandan da, **sizi paranoyak olarak suçlamaya hazır fillerini, kalelerini, atlarını ve eşeklerini** yedekte bekletiyorlardı.)

Bu şahsı ikinci kez, bir akşam, hemşerim Dr. (hekim) Selahattin Semiz'in evinde görmüştüm. Kalabalık dağıldıktan sonra, geride birkaç kişi kaldığımızda, gitmeyenlerden biri de oydu.

O günlerde işsizdim ve Özbekistan'da yaşamakta olan Dr. (hekim) Selman Cengiz Çınar bana, bir yıllığına oraya gitmemin ve **tasavvuf** konulu konuşmalar yapmamın çok iyi olacağını, masraflarımın karşılanması için de sponsor bulunabileceğini söylemişti.

Dönüp, söz konusu **tüccar** şahsa, onun bu konuda bana maddî destek sağlamasını teklif etmişti.

Bir süre önce, canını ve malını feda etmeye hazır olduğunu bana söylemiş olan mücahit, susup kalmış, gık bile diyememişti.

(Bunlar *arkadan kurmalı* piyon oldukları için, hazırlıksız oldukları ya da efendilerinin nasıl bir talimat vereceklerini tahmin edemedikleri konularda *önce tepkisiz* kalırlar. Yüzyüze görüşmelerde böyle olduğu gibi, yazışmalarda da böyledir. Tepkileri büyük çoğunlukla *gecikmeli* olur.)

*****

Bir **silahlı örgüt** kurmaya hazır olan, gerekli **cephane**yi temin etmek için can atan bu şahıs, bir **tebliğ** faaliyeti için kılını bile kıpırdatamıyor, sesiz bir şekilde konuşulanları dinliyordu.

Sonradan bu şahsın, **Hakyol Vakfı Genel Merkezi** ile de temas halinde olduğunu, Av. Hasan Pak'tan öğrenmiştim.

Bunları şimdi hatırlamamın nedeni, yeni okuduğum bir haber..

Birlikte okuyalım:

> **FBI,'Müslüman terörist' yetiştiriyor sonra da yakalatıyor**
>
> **İnsan Hakları Örgütü raporuna göre, FBI işinde gücünde Müsümanları teşvik ederek veya para ödeyerek kandırıp, terör eylemi planları yaptırıyor. Ancak eylem gerçekleşmeden de yakalatıyor**
>
> İnsan Hakları Örgütü (Human Rights Watch, HRW) yakın zamanda yayınladığı bir raporunda,11 Eylül saldırısından bu yana ortaya çıkan **500'den fazla terörizmle ilgili davanın çoğunda Amerikan İstihbarat Teşkilatı FBI'nın parmağı olduğu** idda ediliyor. Rapora göre **FBI ajanları ilişki kurdukları Müslüman gençleri kandırıp ya da büyük miktarlarda para vererek** terör eylemi planı yapmaya ikna ediyor. Eylem gerçekleşmeden de bu kişileri yakalatıyor.
>
> Columbia Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin İnsan Hakları Enstitüsü'nün de yardım ettiği ''ABD'nin terörizm davaları bir illüzyon'' çalışmasına göre, incelenen 27 farklı olayda ve 215 kişi ile yapılan mülakatlar sonunda, **FBI'nın bazı zamanlar kanunlara itaatkar kişilerden terörist**

ortaya çıkardığı, saldırı fikri ve bir hedefe doğru **saldırtmaya teşvik ettiği** ortaya çıkardığı anlaşıldı.

FBI ÇALIŞIYOR GÖZÜKSÜN

HRW'nin çalışmasına göre, yapılan tutuklamaların yarısı, FBI'nın kendi ajanının içinde, 'undercover' olarak yer alarak, bir saldırıyı planladığı olaylarda yapıldı. FBI'nın bu şekilde doğrudan 'terörist' saldırılar ortaya çıkarması ve bunların planlamalarının içinde bulunmasının yararı ise, HRW'in Washington Direktörü Yardımcısı Andrea Prasow'a göre, Amerikalılar'a, ''teröristlerin yakalandığını, FBI'nın iyi çalıştığı ve onları güvenli tuttuklarını hissettirmek'' oluyor. Yine Prasow'a göre, yakından bakıldığında, FBI'nın teşviki ile **bu tür terörizm olaylarıyla ilintilenen Amerikalı Müslümanlar'ın büyük bir çoğunluğu, ''hayatlarında hiç suç işlememiş ve FBI'nın teşviki, baskısı ve hatta para ödemesi olmamış olsa, hiçbir zaman da terörist faaliyetlere girişmeyecek insanlar.**''

Diğer taraftan Amerikan **Adalet Bakanı** Eric Holder ise, **FBI'nın gizli operasyonlarını ateşli bir şekilde savunuyor** ve 'terörizmle mücadelede temel' olarak görüyor.

AJAN 4 MÜSLÜMANI KANDIRIYOR

HRW'nin raporunun en dikkat çeken örneklerinden birinde ise, New York'un Newburgh semtinde sonradan Müslüman olan 4 Amerikalı'nın hikayesi. Bu kimseler, daha sonradan bir sinagogu bombalama ve Amerikan askeri üssüne saldırma planlamalarından dolayı tutuklanıyorlar. Ama **planlamayı yapan, teşvik eden ve bu kişilerin kafasının içine sokan ise bir FBI ajanı.**

Davanın mahkeme hakimi ise, konu önüne geldiğinde, suçu meydana getirenin, bu suçu planlamak için malzemelerin teminini yapanın ve engellerin kaldırılmasının da yine devlet (FBI) tarafından yapıldığını ortaya koydu. POSTA212

(http://www.timeturk.com/tr/2014/08/03/fbi-musluman-terorist-yetistiriyor-sonra-da-yakalatiyor.html#.U950-XJ_sd0)

▶SALDIRGAN FBI'A ANLATTI

CIA DEAŞ'a katılmaya zorlamış

MADALYA BİLE VERMİŞLER

Florida'da 5 kişinin öldüğü havalimanı saldırısını gerçekleştiren Esteban Santiago'nun, DEAŞ militanı olması için CIA'nin kendisini zorladığını ihbar ederek FBI'dan yardım istediği ortaya çıktı. FBI ise ihbarı örtbas ederek Santiago'yu akıl sağlığı testine gönderdi. Irak'ta görev yapan saldırganın madalyalı birinci sınıf asker olduğu öğrenildi. ○ 9

FUAT UĞUR ŞUNU DA AÇIKLAR MI: "TARDAKİ TAVUKLAR"IN SUÇ İŞLEMELERİNİ BEKLEYEN "DEVLET", SUÇLU OLSUNLAR DİYE TUZAK DA KURAR MI?

Cem Küçük gibi sanki "Devlet" adına konuşuyormuş, Devlet'i temsil ediyormuş gibi yazıp çizen, birilerini "uyaran" ***Türkiye Gazetesi*** yazarı Fuat Uğur ilginç bir adam..

Gerçekten öğretici yazılar yazıyor.

Aynı zamanda da ürkütücü..

Bir yazısında şunu diyordu::

> **Tüm CHP, HDP, Meral Akşener ekibi ve çeşitli örgütler içindeki kriptolar takip altında.**

Aynen geçen nisan ayında yazdığım gibi altını çizerek söylüyorum.

“Devlet sizi izliyor ve suç işlemenizi bekliyor. Tavukları tarda sayacak, haberiniz olsun.”

((http://www.turkiyegazetesi.com.tr/yazarlar/fuat-ugur/594805.aspx)

*

Belki şöyle diyeceksiniz: “Ne var bunda?! ‘Devlet’ Fuat Uğur mu?! Ya da Fuat Uğur, devlet mi?! Devlet işleri, devlet olma bu kadar mı ayağa düştü?! Bunlar, aç tavuğun kendisini darı ambarında sanması kabilinden kuru sıkı tehditler, atmalar sıkmalar olamaz mı?!”

Ne yazık ki, kazın ayağı öyle değil..

Fuat Uğur’un bizzat kendisinin hatırlattığı gibi, 2016 yılının Nisan ayında (15 Temmuz’dan üç ay önce) bu “tar’da sayılacak tavuklar” bahsini açmış ve TSK’daki “FETÖ’cüleri” uyarmıştı..

Şunları yazmıştı:

“Tekrar uyarmak gerekir ki Devlet onları izliyor. İstihbaratıyla, tüm silahlı kuvvetler hiyerarşisi olarak komuta kademesiyle, hükümetiyle, emniyetiyle, halkıyla, siyasetçisiyle, STK’larıyla bir bütün olarak devlet “suç” işlemelerini bekliyor. Yani TAR üzerinde hizalanmalarını. Teker teker sayacaklar hepsini.”

((http://www.turkiyegazetesi.com.tr/yazarlar/fuat-ugur/591124.aspx)

Fuat Uğur’un bunları yazdığı sıralarda herkes, Türkiye’de darbeler devrinin kapandığını düşünüyordu.

Ayrıca, FETÖ'nün bir darbe teşebbüsünde bulunacağını tahmin edip bekleyen hiç kimse yoktu..

"Hiç kimse yoktu" derken, bizim gibi sıradan insanları kastediyorum.

Fuat Uğur gibi "ileri görüşlü" zevat, meğer, FETÖ'cü subayların bir darbe hazırlığı içinde olduklarını biliyormuş.

Başka kimler biliyormuş?

"Devlet" biliyor ve onları izliyormuş..

İstihbarat (yani MİT) biliyormuş..

TSK'nın komuta kademesi biliyormuş..

Hükümet biliyormuş..

Emniyet biliyormuş..

Bir bilmeyen bizmişiz..

*

Dolayısıyla, Fuat Uğur'un "kripto FETÖ'cü" olarak nitelendirdiği kişilerin akıbeti konusunda farklı düşünmeye başlamamız yerinde olabilir.

15 Temmuz gibi bir çılgınlık beklemiyorduk, oldu. Tavuklar tar üzerinde sıralandı ve sayıldılar.

Sadece tar üzerindeki tavuklar değil, arazideki 100 bin tavuk da birer birer yakalanıp sayıldılar.

Neye uğradıklarını anlayamadılar.

O yüzden, Fuat Uğur gibi "sözcü"lere sahip "Devlet" tarafından "izlenme" bahtiyarlığı, onuru ve mutluluğuna sahip kişilerin, yarınları konusunda pek fazla emin olmamalarında yarar var gibi görünüyor.

Allah muhafaza, tar üzerine çıkmasalar bile, araziden toplanmaları ihtimali var..

Fuat Uğur'un yazıları gerçekten öğretici..

"Devlet"in, birilerini **sessizce izlediğini, suç işlemelerini beklediğini**, adeta, sahadaki oyuncuya ekran başında "gaz" veren taraftarlar gibi, "Haydi koçum, haydi, davran, suç işle.. Bak çok kolay, hiç zor değil, yapabilirsin" diye heyecanla takip ettiğini, bu ülkede kaç kişi bilebilir ki?!

Ancak, benim merakımı mucip olan, ve bir Fuat Uğur olmadığım için çözmekte zorlandığım, cevap bulamadığım sorular da var..

Biri şöyle: “Devlet”, hedefe koyduğu birtakım kişilerin, tar üzerine çıkmaları ya da araziden toplanması için, “suça bulaştırılmaları” amaçlı “örtülü operasyonlar” yapar mı?

Müşahhaslaştıralım..

Yeni tabirle, somutlaştıralım..

Mesela, 15 Temmuz’un akabinde “terör” örgütü olduğu “tescil”lenmiş olan FETÖ ile “iltisaklı” hale getirebilmek için, “izlenen ve suç işlemesi beklenen” birilerine, “mağdur” rolü oynayan, maaşı “örtülü ödenek”ten devam ettiği halde memuriyetten atılmış gibi gösterilen birisini, yardım istemek üzere gönderebilirler mi?

(İlgisiz bir yan bilgi: MİT ajanı Mahir Kaynak, yakalanmalarını sağladığı kişilerle birlikte tutuklanmıştı ve hapis yatacaktı. Teşkilatı onu deşifre etti. Elbette ajan, eleman ve muhbirlerin deşifre edilmediği olayların haddi hesabı olmayabilir.)

Başta FETÖ ile hiç alâkası yokmuş gibi gösterilen "mağdur"un, "izlenen ve suç işlemesi beklenen" şahsın yardımını aldıktan sonra, tıpkı şu Büyükelçi katilinde olduğu gibi, önceden "gözden kaçmış" bağlantılarının ortaya sürülmesi planlanabilir mi?

Böyle birini göndermeden önce, şüphe celbetmesin diye, ortada tuzak yokmuş gibi bir izlenim uyandırmak üzere, başka mağdurları da göndererek "perdeleme" mahiyetinde ön hazırlık yapabilirler mi?

Bu soruların cevabını ancak Fuat Uğur gibiler verebilir.

Sıra No	Hizmet sınıfı/Kurumu	Görevine Son Verilenlerin Sayısı	İstihdam edilenlere göre yüzde oranı (%)
1-	Yargı mensupları (Askeri hakimler hariç)	3716	23.4
2-	Mülki idare amirleri	303	14
3-	Emniyet Genel Müdürlüğü	17615	6.8
4-	Eğitim öğretim hizmetleri	30853	3.3
5-	Öğretim elemanları	3855	3
6-	Din hizmetleri	1862	1.7
7-	TSK (Jandarma ve Sahil Güvenlik Dahil	6007	2.5
8-	Sağlık ve yardımcı sağlık hizmetleri	5544	1.4
9-	Mahalli idareler	2349	1

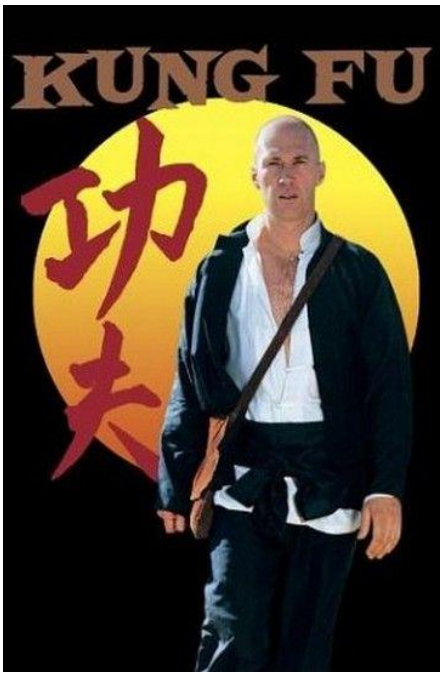

KUNG FU SİYASÎ BİLGELİĞİ: ALMANYA'DAKİ KÖKSÜZ

ÇEKİRGE: Usta, bu 15 Haziran festivalinde, polis karakolunun kasasını açmaya çalışırken yakalanıp da serbest bırakılan **Amil Köksüz** işine ne diyorsun?

USTA: N'olmuş Amil Köksüz'e?

ÇEKİRGE: Şimdi Almanya'daymış. Kaldığı evin fotoğrafları Alman Futbol Federasyonu'na verilmiş. Teslim edilmesi isteniyormuş.

USTA: Elleme istesinler.

ÇEKİRGE: Ama usta, diyorlar ki, seçimlerden önce Amil Köksüz getirilip **Kekvatanspor** başkanlık yarışlarında **Verdoğan**'ın karşısındaki aday aleyhinde konuşturulacakmış. Verdoğan'ın rakibinin **PETÖ**'cü olduğu söyletilecekmiş.

USTA: Penaltıcı Tenor Örgütü yanlısı, öyle mi? Kim diyor bunu?

ÇEKİRGE: Gazeteler öyle yazıyor.

USTA: Peki Çekirge, bu gazetelerin yazdığından Almanlar habersiz midir, Amil Köksüz'ü şimdi hiç gönderirler mi?

ÇEKİRGE: Göndermezler de usta, benim aklımın almadığı, Amil Köksüz'ün kaldığı ev tam da şimdi nasıl bulunuyor? Niye daha önce ya da daha sonra değil?

USTA: "Tam da şimdi bulma" değil Çekirge, "tam da şimdi açıklama"..

ÇEKİRGE: Nasıl yani usta?

USTA: Amil Köksüz'ü 15 Haziran festivali sırasında serbest bırakanlar, niye bıraktılar sanıyorsun? Kendi adamları olduğu için.. Takımın bodrumuna kapatıp hapsetseler artık iş göremeyecek.. Üstelik adamı, göstermelik de olsa müebbet hapse mahkum edeceksin. Ha, şunu yapabilirsin, bodrumda kalp krizinden vs. ölmüş gösterirsin, uygun bir de mezar ayarlarsın, adama da yeni bir kimlik, yeni bir pasaport, yeni bir yüz ameliyatı hediye eder, emekliliğin keyfini yaşaması için Maldiv Adaları'na yollarsın. Ama, adamdan artık yararlanamazsın.. Fakat, serbest bırakırsan işe yarar.. En azından karşı takımdan bilgi aktarmaya devam eder. Oyun planlarını, hangi oyuncuları sahaya süreceklerini falan öğrenirsin.

ÇEKİRGE: Fakat usta, bunu Almanlar düşünmezler mi? Amil Köksüz'ü niye Kekvatanspor aleyhinde konuşturmuyorlar? Kendisinin futbol ajanı olduğunu açıklatmıyorlar.

USTA: Kekvatan Süper Ligi'nde **şike, alavere dalavere** işleri öyle dönmüyor Çekirgem.. Şimdi Almanlar Amil Köksüz'ü konuştursalar, *"Köksüz zaten PETÖ'nün adamı,* ***algı operasyonu*** *için yalan söylüyor"* denilir. Yararı yok. Ama Almanlar, ilerde bu Amil Köksüz'ü "çift taraflı ajan penaltıcı" olarak kullanmak için birşeyler düşünmüşlerdir.

ÇEKİRGE: Kafam karıştı usta.. Amil Köksüz'ün böyle ikili çalışabileceğini Kekvatanspor yönetimi düşünmez mi?! Almanlar açısından en iyisi Amil Köksüz'ü konuşturup sonra da temizlemek, hayattan emekli etmek olmaz mı? Niye böyle yapmıyorlar?

USTA: Çekirge, bu dediğin, takımlar arası **rekabet hukuku**na aykırı.. Unutma, savaşın da bir hukuku var. Savaş suçları diye birşeyi hiç duymadın mı?! Mesela, esirler öldürülmez. Şimdi sen böyle birşey yaparsan, karşıdaki de senin ajanına aynı şeyi yapar, bu bir **şiddet sarmalına** dönüşür. Ha, kim öldürülür dersen, **arkasında bir takım bulunmayan garip guraba** öldürülür. Mesela sen futbolun ordinaryüsü Lefter'i duymuşsundur, ama futbolun **profesörü Maksut Sedat Koşan** hocayı belki duymamışsındır. **Avustralya'da trafik kazası** ile öte tarafa gönderilmişti. Niye? Çünkü arkasında ona sahip çıkacak, intikamını almayı düşünecek bir takım yoktu. Sen şimdi **Muhlis Yapıcıoğlu**'nu da duymamışsındır, **helikopter kazasında** öldürülmüştü. Onun da arkasında yabancı bir takım bulunmuyordu. Fakat mesela **Doru Şeriniçek**'e kimse dokunamaz. Çünkü adam sırtını dışarıdaki çok güçlü bir takıma dayamış durumda. Alman Futbol Federasyonu kimi öldürür dersen, mesela Almanya'daki **Mimli Görüş** futbol kulübünün kurucusu **Iraklı Dr. Josef Zeynü'l-âbidîn**'i ameliyat esnasında öldürtmüşlerdi. Malum, hastaneler, tedavi sırasında ölenlerden sorumlu olmaz. Dr. Josef'in arkasında ne Türk takımları vardı, ne Irak.. Garibim o yüzden gitti. Allah rahmet etsin!

ÇEKİRGE: Amin!.. Peki usta, bu durumda Amil Köksüz işi nereye varır?

USTA: Bu Amil Köksüz işi batak.. Bundan iki tarafa da ekmek çıkmaz. Onun için sen Amil'i unut gitsin. Kendi işine bak.

“KAFDAĞINI ASSALAR BELKİ ÇEKER DE BİR KIL / BU İFRİTTEN SUALİN KILINI ÇEKMEZ AKIL”

Para alacak adam “Benim buradan ancak ölüm çıkar” diyorsa, ona böyle konuşması talimatı verilmiş, ama ölmeyeceği de söylenmiş (veya **garanti** edilmiş) demektir.

Bunun başka açıklaması yok.

Ayrıca, böyle bir adamı kullananlar, ve böyle bir olayı organize etmeyi başarabilenler, olayın gelişimini de **dakikası dakikasına** izlemezler mi?

Olay yerinde **gözlemciler** bulundurmazlar mı?

Ve, adamlarının ölmüş olmasına rağmen, “**Alın size ipucu!” der gibi** ölünün ahiretteki hesabına (pratikte, devletin hesabına) boş yere para transfer edebilirler mi?

Hiç de ölmek isteyecek gibi durmuyor.

Hiç!

Açığa alınmış ve **geri dönmüş**..

Peki, **karşılığında** ondan birşey isten(me)miş olabilir mi?

En azından bazı **itiraf**larda bulunması, "abi"lerinden bahsetmesi, isim vermesi..

Başkalarının aksine, geri dönmeyi **nasıl başarmış**?

Geri dönmesi lütfunda bulunulduğuna göre, **minnet borcu**nu nasıl ödemeyi düşünmüş olabilir?

Maillerini siliyor..

Fakat **FETÖ kitaplarını** evinde bırakıyor.

Çok akıllı..

Ya da maillerini başka birisi **siliyor**.

Fakat **evini "temizlemeyi"** unutuyor.

*

Açık konuşalım..

Hapisteki birtakım FETÖ'cülerin bu çocukla irtibatlı olduklarını "itiraf" etmeleri hiçbir şey ifade etmez.

Çünkü, "bu hukuk düzeni"nde, bu tür insanların, **karşılığında merhamet görme vaadiyle** birtakım yanlış ifadeler vermelerinin istenmesi, imkânsız birşey değildir.

1990'ların sonunda **Şemdin Sakık**'ın bu türden bir **"talimatla uydurma ifade vermesi" skandalı** yaşanmış, bazı isimler onun yüzünden sıkıntı yaşamıştı.

Daha dün, **papaz Brunson'da "ifadelerin nasıl dansettiğini"** gördük.

Açılan banka hesabına gelince..

Kimin açtırdığından hiçbir zaman emin olunamaz..

Biraz daha açalım: MİT, FETÖ'nün 80 küsur adamını **yurtdışından paketleyip** getirdi.

Onların izini, adresini nasıl buldu?

Yerlerini, günlük yaşam rutinlerini nasıl öğrendi?

Cebrail a.s. onlara **vahiy** mi getirdi?

Hayır, diğer FETÖ'cülerden öğrendiler..

Yani FETÖ'nün içindeki **ajanların**dan..

Böyle bir olayda bu kadar "manyakça" bir hesap açma işini yapan kişinin FETÖ'cü olması hiçbir şey ifade etmez.

Gerçekte nereye çalıştığını bilemezsiniz.

*

MİT'in medyadaki uzantıları (ya da dalkavukları) belki bizim bu sorularımızın "manyakça" olduğunu gösteren "**mantıklı"** yazılar yazıp bizi aydınlatırlar.

Zihnimizdeki istifhamlara son verirler..

Bunu yaparlarsa, bizi rahatlatmış olurlar.

Güvenilir ve güvenli bir ülkede yaşıyor olduğumuzu bilmek, **paranoyasız ve vehimsiz** huzurlu bir hayat, endişeden azade **insan gibi bir yaşam** sürmek bizim de hakkımız.

Bilmek istemek, çok şey mi istemektir?

DERİN ODAĞIN ŞEYHİNİ DERİNLER DE KURTARAMAZ

Ahmet Davutoğlu'nun malum kitabına "***Stratejik Derinlik***" adını vererek "derin" kelimesine bir asalet ve itibar kazandırmak istemiş olması sebepsiz değildir.

O güne kadar "derin" kelimesi, "derin devlet" tabirinden dolayı **hukuksuzluğu, cinayetleri**, olduğundan farklı görünme **münafıklığını** akla getiriyordu.

Davutoğlu sayesinde "stratejik" saygınlık kazandı.

*

Erdoğan'ın Akparti'yi kurmak üzere yola çıkarken hem uluslararası vesayet hem de iç vesayet odaklarıyla **"gömlek çıkarıp"** değişme, yani küresel ve ulusal sisteme entegre olma yönünde zımnî anlaşma yaptığı biliniyor.

Burada ayrıntılarıyla anlatmaya gerek yok.

Hem küresel odaklar hem de **yerel-milli** uzantıları için Erdoğan'ın şahsının bir önemi yok da, onun vasıtasıyla **"millî görüşçü" (Şeriatçı)** bir kitleyi dönüştürme yolunda çok büyük mesafe kat edeceklerini biliyorlardı.

Öyle de oldu.

Erdoğan'ın şu sıralarda küresel odaklarla arası limonî..

Fakat, ayakta kalmak için, bir yandan **Ayasofya**'nın ibadete açılması gibi çıkışlarla "muhafazakâr" oy kitlesinin ağzına bir parmak bal çalarken, diğer taraftan da "resmî ideoloji vesayetçileriyle" arayı sıcak tutmak için elinden geleni yapmaktan geri kalmıyor.

Diyanet İşleri Başkanı ile **Emine Erdoğan** hanımefendinin **"Atatürk**"lü mesajlarının ardındaki saikin bu olduğunu tahmin etmek zor değil.

O mesajların Erdoğan'ın (diyelim ki talimatı değil) bilgisi dışında yazılmış olacağına ihtimal veriyor musunuz?.

Bununla birlikte, "derin"lerin ve "Atatürk vesayetçileri"nin **Davutoğlu**'nu Erdoğan'a tercih edeceklerinden şüphem yok.

Yalancılık, münafıklık ve düzenbazlığı "**algı operasyonu**" adı altında meslekî maharet katına yükseltmiş olan malum odağın, Davutoğlu'nu Erdoğan'ın yerine

hazırlamak için “**keramet**“ler ve “Resulullah s.a.s.”den müjdeler imal ettiği bir sır değil..

Bunlardan birini, bir miting sırasında şalvarlı cübbeli sarıklı bir **İsmailağa** Cemaati soytarısı sahnelemişti.

Bu “görevli” soytarı, Davutoğlu’nu **Resulullah s.a.s.**‘in **başbakan** yaptığını ilan etmişti.

Oysa, onu başbakan yapan Erdoğan’dı..

Malum odağın bir başka cübbeli sarıklı soytarı “görevli”si olan **Uşşakî Tarikatı Şeyhi Fatih Nurullah “efendi hazretleri”** de aynı minvalde keramet göstermişti.

“Keramet” ve rüyaların kaynağı aynı “derin odak” olunca, ha İsmailağalı soytarı olmuş, ha Uşşakî palyaço.. Fark etmiyor, aynı şeytanî odağın davul zurnasına ayarlı el ayak hareketleri birbirininkine tam uyuyor.

Abdurrahman Dilipak “**Bunların kadrosunda şeyh de var fahişe de**” derken boş konuşmuyordu.

“Maneviyat”ı (sarık, cübbe, sakal ve de ısmarlama bir icazet sayesinde) tekeline almış bulunan bu Fatih Nurullah soytarı münafığı, TV ekranında şöyle demişti:

> “… bu hükümeti maneviyatta **Ahmet Davutoğlu**’na teslim ettik. **Tayyip Bey’in misyonu tamamlanmıştır.** Vazifesini yapmıştır. Tayyip bey bir

şekilde desteklemek, onları ilerletmek gibi duygularla hareket ediyor ama, burada çok çamlar da devriliyor.”

Bu tür “görevliler”, öyle anlaşılıyor ki, **“derin odak**ların” kendilerini takip etmeyeceklerinden emin oldukları, o cihetten kendilerini güvende hissettikleri için, “Bize karada ölüm yok” felsefesiyle dünyadan kâm almak üzere ellerine geçen her fırsattan istifade etmekten kaçınmıyorlar.

(Bu Fatih Nurullah soytarısının **derin “handler”**ı muhtemelen ona şu sıralarda şu türden “zılgıt”lar çekiyordur:

*“Ulan uzun kulak, ulan cübbeli şempanze, sen ki **dinî ilimler** açısından tam takır kuru bakırsın.. Elifi görsen mertek sanırsın.. Böyleyken **artistlik ve tiyatroculuk yeteneğin**den dolayı tuttuk sana yatırım yaptık, fakülte diye **spor akademisi**nde okumuş senin gibi bir güreşçi eskisini, öküz gibi kas geliştirmekten başka bir derdi olmayan hayvanı tuttuk şeyh yaptık.. Peşine de, **tulumbaya su kabilinden “eleman” müritler** taktık, senin irşadınla **hidayete ermişlik numarası yaptılar, kerametlerini anlattılar**, böylece seni **uçurdular**.. Bu da yetmedi, bizimle bağlantılı yazar çizer taifesinin, **eleştiriyor gibi görünerek reklamını yapmalarını**, seni*

gündeme taşımalarını sağladık. Ve sen bu kadar emeği, ince işçiliği, iğneyle kazılan kuyuyu mahvettin, bir çuval inciri berbat ettin!..")

Evet, derin odak, "görevli" hale getiremediği, kullanamadığı, yönlendiremediği, kendisinin manevî cinayetleri için "tehlike" kabul ettiği insanları "başkalarına fark ettirmeden" takip ve taciz eder, anasından emdiği sütü burnundan getirir, aldığı nefesi bile kontrol eder, itibarsızlaştırmak ya da bir suça bulaştırıp yok etmek için **tuzak üstüne tuzak** kurarken, böylesi görevlilerine, anlaşıldığı kadarıyla, "yakalanmamak kaydıyla istediğini yapabilme" imkânını sunuyor.

Ve de bu "görevli" münafıklar, öyle anlaşılıyor ki, bir yandan "iktidar yalakası" **"yerli-milli dindar"** rolü keserken, diğer taraftan da, kendilerini "derin odak" cihetinden "güvende" hissetmelerinden dolayı saman altından su yürütüyorlar.

Unuttukları ise Allahu Teala..

Allahu Teala'nın gazap edip kendilerini rezil kepaze edebileceğini akıllarına getirmiyorlar.

KILCAL DAMARLARDAKİ VATANSÖVERLİK VE VATANDAŞDÖVERLİK

Yeni Şafak gazetesinin 23 Temmuz 2014 tarihli haberine göre, dönemin başbakanı **Reccep Tayyip Erdoğan**, Türkiye'nin farklı illerinden gelen sivil toplum kuruluşu temsilcileri ve kanaat önderleriyle İstanbul'da, Topkapı 1453 Sosyal Tesisleri'nde bir araya gelmiş ve onlara şunu söylemişti:

> **"Herkes zannediyor ki biz Irak'ta bir şey yapmıyoruz. Irak'ta çok şey yapıyoruz biz. Bütün kılcal damarlara kadar girdik çalışmamızı yapıyoruz."**

Görüldüğü gibi, Erdoğan'ın iki iddiası var:

Bir: Türkiye, Irak'ta "**çok şey**" yapıyormuş.

İki: **Bütün** (Buradaki "bütün" kelimesine dikkat!) **kılcal damarlara** girilmiş.

"Arterlere ya da anadamarlara girdik" demiyor, "Bütün kılcal damarlara girdik" diye konuşuyor.

*

Haberi aktaran bir internet sitesinde bir okur şu yorumu yapmıştı:

> "bu nasıl damara girmek Musul ve telafer düşmüş 250.000 türkmen çölde yollar düşmüş… başbakan da ırakta kılcal damara düşmüş… diyorki çölde aç susuz yürüyenlelere ışıd elinde 20 gündür esir olanalra değil bize inanın… güya aklımızla dalga geçiyor.."

Başbakan'ın bu ifadelerini acaba nasıl yorumlamalıydık?

"Milletin gözünü boyuyor" diye mi düşünmeliydik?

Yoksa, *"Irak yönetimine mesaj veriyor, aba altından sopa gösteriyor"* mu demeliydik?

Erdoğan'ın asıl niyetini bilmemiz mümkün değil.

Erdoğan'ın "çok şey yapmak"tan ve "bütün kılcal damarlara girmek"ten bahsederken, kendisine **MİT tarafından verilen bilgilere göre** konuştuğunu düşünmemek için bir neden yok.

Irak'a vali ve kaymakamlar atamadığına, "çok şey" yapan **resmî görevliler** tayin edemediğine göre, **kimler eliyle "çok şeyler" yapıyor olabilir ve kimler vasıtasıyla "kılcal damarlara girmeyi" başarmıştır?**

Burada "bütün kılcal damarlara girmek"ten söz ediliyorsa eğer, bunu şöyle anlamak gerekir: *"PKK'da da, Kuzey Irak Kürt Yönetimi içinde de, IŞİD militanları arasında da, en-Nusra'da da, Türkmenler arasında da, Şiî Türkmenler vasıtasıyla Irak Şiîleri* ***arasında da adamlarımız var. Bunlar vasıtasıyla çok şeyler yapıyoruz."***

Zaten, neler yapabileceklerini, Dışişleri Bakanlığı'nın sözde güvenli "sağır odası"nda **MİT Müsteşarı** açıklamıştı. Gerekirse **IŞİD veya başka bir grup içindeki birilerini kendi gariban askerimize saldırtabilirdik (*"Gerekirse oraya da bir saldırı düzenleriz, oraya da, oraya da biz saldırtırız önden canım."*). Kendi şehir ve kasabalarımıza füze yağdırabilirdik**.

Bütün kılcal damarlara girmek, böyle bir şey..

Bütün kılcal damarlara girdiğiniz zaman, mesela **İHH vasıtasıyla Suriye'ye "çok şey yapma"yı sağlayacak malzeme** gönderebilirsiniz.

Irak'ta bile "çok şey" yapan, "bütün kılcal damarlara giren"ler, herhalde kendi ülkelerinde "avara kasnak" gibi dolaşacak değiller.. **Kılcalın da kılcalı bütün damarlara** girer, ***çok şeyin de ötesinde şeyler*** yaparlar..

Mesela İHH.. Acaba bunun kılcal damarlarında kimler geziniyordur?.. Şimdiye kadar gezinmiştir?..

Diğer 'sözde' sivil toplum kuruluşları ve hayır kurumları, İHH'dan farklı mıdır?!

Şu kendisine savaş açılan ve FETÖ diye adlandırılan **The Cemaat'in kılcal damarları** baştan beri bunların elinde miydi, değil miydi?

Şu anda da elinde midir, değil midir?

Gerçekte, sorun The Cemaat'in (Fethullahçı Takiyye Örgütü'nün) kendisi midir, yoksa Cemaat liderliğinin yurtdışında olması nedeniyle "**nihai kontrol**"**ün MİT'in denetimi dışında olması** mıydı?

Eğer Fethullah Gülen, Türkiye'ye dönseydi (Daha doğrusu, dönebilseydi), **Abdullah Öcalan** gibi bir ırz düşmanı katili bile allayıp pullayan bu odaklar, Fethullah Gülen'i (Kullanmak kaydıyla.. Ki, istedikleri gibi kullanırlardı), muhterem bir hocaefendi olarak başlarında taşırlar mıydı, taşımazlar mıydı?

Şimdi bize, **sözde "kendi adına" akıl veren ılımlı İslamcı, radikal İslamcı, "sade" müslüman ya da tasavvuf meraklısı bir sürü 'organize' internet sitesinin ya da yayın organının, kılcal damarlarına girilmiş 'sahibinin sesi' sahtekârlar** olmadıklarını neye dayanarak söyleyebiliriz?

Birilerinin geçmişte bir taraftan IŞİD'e militan toplayıp göndermediklerinden, silah temin etmediklerinden, diğer yandan da, başka kılcal damarlardaki mikroplarını, "Bunların ardında zaten İngiltere ya da ABD var" diye konuşturmadıklarından nasıl emin olabiliriz?!

Bu, sadece 'İslamî' kabul edilen kesim için mi böyle?..

Hayır!..

Kılcal damarlara girerek çok şey yapma meraklısı odaklar için, **senin Şeriatçı, Selefî, Sünnî, fanatik Ehl-i Sünnetçi, Şiî, tarikatçı, Cemaatçi, şucu bucu olman da önemli değildir, solcu, ateist, dinsiz, imansız, ahlâksız, edepsiz olman da..**

Yeter ki ‘vatansever’ ol.. Vatansever olmak da, derin (ya da çukur) odaklardaki bürokratlara kul köle olmayı kabul etmekten ibarettir.

Ne olduğun önemli değil, yeter ki adı konulmamış bir faşizmin savunuculuğunu yapıp devlet kavramını kutsa, ne idüğü belirsiz bir yerlilik/millilik edebiyatıyla sana yerli/milli diye yutturulan herşeye evet de..

Çukur odaklar, bazen bunları, “Vatansever olsun da, çamurdan olsun” mottosuyla bir araya getirirler..

Bir **ateistin** İslamcı yazar **Yusuf Kaplan**’a sözde vatanseverlik/yerlilik eksenli kardeşlik mesajı göndermesi gibi.. “Allah düşmanı olsun canım, ne önemi var, vatansever, ve de yerli-milli ya!”

Bazen de, bu “vatansever”ler, “Dostlar alışverişte görsün” hesabı, **görünüşte kavga** ederler..

Siz dışarıdan baktığınız zaman, mesela **bir İslamcı ile bir dinsizin kavga** ettiğini zannedersiniz.. Gerçekte ise, ikisi de aynı odağa çalışan, senaryodaki rollerini oynayan **profesyonel aktörler**dir.

Siz filmi izlerken kendinizi kaptırır, duygulanır, gözünüzden yaşlar boşanmasına engel olamazsınız, oysa yerlere dökülen kanlar boya ya da salçadan ibarettir.

Çünkü, **“bütün kılcal damarlara” girilmiştir ve “çok şeyler” yapılmaktadır**. “Sözde kavga” vasıtasıyla, kendi adamlarını farklı gruplarda ‘lider’ haline getirir, sözü dinlenen kimseler yaparlar..

Ya da siz, mesela bir dinsizin, dinsizliğinden dolayı sizinle uğraştığını zannedersiniz, oysa **ona, sizinle dinsizlik hesabına uğraşıyormuş gibi görünme görevi verilmiştir..**

Türkiye’de gerçek vatanseverlik sessizdir, reklamını yapmaz.

Konuşan vatanseverlik ise genellikle **riyakârlık ve gösterişten** ibarettir.

Fakat sadece riyakârlık ve gösteriş değildir, aynı zamanda bir silah ve kalkandır.

Silahtır, vatanseverlik maskesiyle birilerini hain ilan etme ve sövgülere boğma aracıdır. Dışı vatanseverlik, içi vatan**söverlik** ve vatandaşdöverliktir.

Kalkandır, yapılan her haksızlık, harsızlık, arsızlak ve zulmü “Mevzubahis vatansa gerisi teferruattır” zırvasıyla meşru, makul ve haklı gösterme vasıtasıdır.